

Vlaams
Parlement

vergadering **27**
zittingsjaar 2015-2016

Woordelijk Verslag

Plenaire Vergadering

van 2 maart 2016

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	4
VERONTSCHULDIGINGEN	4
ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN EN EEDAFLEGGING	4
POLITIEKE FRACTIES	
Wijziging in de samenstelling	4
SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES	
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden	4
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	5
MOTIE VAN ORDE	
Opheldering over de stand van zaken	5
ACTUELE VRAAG van Björn Rzoska aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de weigering van De Lijn om kinderen van asielzoekers uit opvangcentra in groep te vervoeren	
ACTUELE VRAAG van Marino Keulen aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over capaciteitsproblemen bij De Lijn om kinderen van vluchtelingen naar school te voeren	
ACTUELE VRAAG van Karin Brouwers aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de vraag van De Lijn aan bepaalde opvangcentra voor asielzoekers om hun scholieren te spreiden over verschillende bussen	6
ACTUELE VRAAG van Joris Vandenbroucke aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over een vergroeningsstrategie voor de busvloot van De Lijn	
ACTUELE VRAAG van Annick De Ridder aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de vergroening van het wagenpark van De Lijn	10
ACTUELE VRAAG van Dirk de Kort aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de staking van de Scheldeloodsen	14
ACTUELE VRAAG van Francesco Vanderjeugd aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het gezamenlijke Belgische standpunt inzake de aanhoudende landbouwcrisis, ter voorbereiding van de Europese landbouwtop van 14 maart 2016	
ACTUELE VRAAG van Jos De Meyer aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het gemeenschappelijke Vlaams-Waalse standpunt voor de Europese Landbouwrapraad van 14 maart 2016	16
ACTUELE VRAAG van Karl Vanlouwe aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de recente ontwikkelingen in de CETA-onderhandelingen tussen de Europese Unie en Canada	19
ACTUELE VRAAG van Tine Soens aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de toegang voor Vlaamse ambtenaren tot het Centraal Wapenregister als hulpmiddel in de strijd tegen illegale wapenhandel	23

ACTUELE VRAAG van Elisabeth Meuleman aan Hilde Crevits, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over het multifunctioneel gebruik van schoolgebouwen gebouwd door de publiek-private samenwerking Scholen van Morgen	
ACTUELE VRAAG van Koen Daniëls aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de problemen bij de openstelling van schoolgebouwen uit het DBFM-programma Scholen van Morgen	26
ACTUELE VRAAG van Jo De Ro aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over extra lesuren in kansarme wijken	32
ACTUELE VRAAG van Martine Fournier aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de gevolgen van het verdwijnen van de fietspunten	
ACTUELE VRAAG van Rob Beenders aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de toekomst van de tewerkstelling van de medewerkers sociale economie bij de fietspunten	36
ACTUELE VRAAG van Willy Segers aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de voordracht van een kandidaat-burgemeester voor de faciliteitengemeente Linkebeek na de tussentijdse verkiezingen van 13 december 2015	42
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	44
MOTIE van Joris Vandenbroucke, Björn Rzoska, Rob Beenders, Johan Danen, Bruno Tobback en Hermes Sanctorum-Vandevoorde betreffende een belangenconflict met betrekking tot de levensduurverlenging van Doel 1 en 2 – 650 (2015-2016) – Nr. 1 Bespreking	45
VERSLAG VAN HET VERZOEKSCRIFT over de kindkorting bij de berekening van het inkomenstarief in de kinderopvang – 657 (2015-2016) – Nr. 1 Verslag	61
VERSLAG VAN HET VERZOEKSCRIFT over de premie voor psychiatrisch verpleegkundigen in de Vlaamse kinderpsychiatrische diensten – 658 (2015-2016) – Nr. 1 Verslag	61
MOTIE van Joris Vandenbroucke, Björn Rzoska, Rob Beenders, Johan Danen, Bruno Tobback en Hermes Sanctorum-Vandevoorde betreffende een belangenconflict met betrekking tot de levensduurverlenging van Doel 1 en 2 – 650 (2015-2016) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	62
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	62
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	64
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	64

OPENING VAN DE VERGADERING**Voorzitter: de heer Jan Peumans**

– *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Piet De Bruyn, Martine Taelman: ambtsverplichtingen;

Lode Ceyskens, Jelle Engelbosch, Danielle Godderis-T'Jonck, An Moerenhout, Ludo Van Campenhout, Sabine Vermeulen: gezondheidsredenen;

Cindy Franssen: zwangerschapsverlof.

ONDERZOEK VAN DE GELOFSBRIEVEN EN EEDAFLEGGING

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 23 februari 2016 heeft mevrouw Ingrid Lieten met ingang van 29 februari 2016 ontslag genomen als Vlaams volksvertegenwoordiger.

Bij brief van 22 februari 2016 verzaakt mevrouw Joke Quintens, eerste opvolger, aan haar mandaat als Vlaams volksvertegenwoordiger.

De opvolger die in aanmerking komt om mevrouw Ingrid Lieten te vervangen, is derhalve de heer Bert Moyaers.

De geloofsbrieven van de Bert Moyaers werden reeds goedgekeurd in de plenaire vergadering van 17 juni 2014. Het administratieve onderzoek heeft uitgewezen dat sindsdien geen wijziging is opgetreden in de vervulling van de verkiesbaarheidsvoorwaarden.

Vraagt hierover iemand het woord? *(Neen)*

Ik roep de heer Bert Moyaers uit tot Vlaams volksvertegenwoordiger en nodig hem uit aan het spreekgestoelte de grondwettelijke eed af te leggen, die luidt als volgt: "Ik zweer de Grondwet na te leven."

– *Bert Moyaers legt de grondwettelijke eed af.*

Mijnheer Moyaers, namens alle collega's heet ik u van harte welkom in het Vlaams Parlement. *(Applaus)*

POLITIEKE FRACTIES**Wijziging in de samenstelling**

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 2 maart 2016 delen de heren Joris Vandenbroucke, voorzitter van de sp.a-fractie, en Bert Moyaers mee dat de heer Bert Moyaers deel uitmaakt van de sp.a-fractie.

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES**Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden**

De voorzitter: Dames en heren, voor de sp.a-fractie zijn

in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin mevrouw Ingrid Lieten als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Bert Moyaers,

in de Commissie voor Wonen, Armoedebeleid en Gelijke Kansen mevrouw Ingrid Lieten als vast lid vervangen door de heer Bert Moyaers,

in de Vlaamse Controlecommissie voor de Verkiezingsuitgaven mevrouw Ingrid Lieten als vast lid vervangen door de heer Renaat Landuyt en

in de Vlaamse Opvolgingscommissie voor de Vermogens- en Mandatenaangifte mevrouw Ingrid Lieten als vast lid vervangen door de heer Renaat Landuyt.

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 60/19)

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 50 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Chris Janssens bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Voorzitter, bij motie van orde wil ik mijn verbazing uiten over het feit dat u het nodig gevonden hebt de vraag van collega Sintobin over de instroom van illegalen aan de kust af te wijzen.

De problematiek in Calais, met het ontruimen van de kampen en de gevolgen voor West-Vlaanderen, komt nochtans dagelijks in het nieuws. Dagenlang is die problematiek een hoofditem in het nieuws, maar hier in het Vlaams Parlement mag dat blijkbaar niet aan bod komen. Gisteren werd door de commissievoorzitter een gelijkaardige vraag om uitleg ontvankelijk verklaard. Vandaag is die vraag plots onontvankelijk geworden, blijkbaar na een een-tweetje tussen u en uw partijgenoot, die voorzitter is van de commissie.

Ik begrijp niet dat de Vlaamse Regering over een dergelijk acuut probleem, waar heel wat West-Vlamingen de komende dagen en weken mee geconfronteerd worden, niet mag worden ondervraagd. Ik weet dat u de wijsheid van de parlementsvoorzitter niet graag in vraag gesteld ziet, maar ik kan er met mijn gewone verstand niet bij dat in het Vlaams Parlement niet mag worden gedebatteerd over een dergelijke acute problematiek van honderden transitmigranten die Vlaanderen illegaal binnenstromen.

We hebben hier in het Vlaams Parlement zopas een evaluatie gemaakt van de controlemiddelen. Ik stel voor dat we ook over de actuele vragen een evaluatie maken, want week na week wordt het ontvankelijk of onontvankelijk verklaren van vragen steeds meer op een arbitraire manier beoordeeld.

De voorzitter: Mijnheer Janssens, ik ga hierover niet verder met u in discussie, maar ik pik het niet dat u zegt dat ik een een-tweetje gedaan heb met mijnheer Hofkens en dat ik arbitrair te werk ga in het behandelen van actuele vragen. U kunt altijd bij mij op mijn kantoor verdere uitleg krijgen, maar dat de vraag van mijnheer Sintobin door de heer Hofkens werd afgewezen, is niet mijn verantwoordelijkheid. Vorige week werd uitgebreid gedebatteerd in de commissie

Financiën. U was daar aanwezig en u had de vraag perfect kunnen stellen aan de minister-president. *(Opmerkingen)*

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van Björn Rzoska aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de weigering van De Lijn om kinderen van asielzoekers uit opvangcentra in groep te vervoeren

ACTUELE VRAAG van Marino Keulen aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over capaciteitsproblemen bij De Lijn om kinderen van vluchtelingen naar school te voeren

ACTUELE VRAAG van Karin Brouwers aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de vraag van De Lijn aan bepaalde opvangcentra voor asielzoekers om hun scholieren te spreiden over verschillende bussen

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

Björn Rzoska (Groen): Voorzitter, dank u wel dat ik mijn vraag mag stellen; dat was een grapje.

Minister, toen ik afgelopen zaterdag de krant opensloeg, moet ik eerlijk zeggen dat ik bijna van mijn stoel viel. We hebben in het parlement al verschillende keren uitgebreid gedebatteerd over de manier waarop de Vlaamse Regering haar verantwoordelijkheid neemt als het gaat over erkende vluchtelingen. Ik dacht dat we het er kamerbreed toch wel over eens waren dat bij deze problematiek een snelle integratie – taalverwerving en andere competenties – belangrijk is.

Het bericht van De Lijn aan een aantal betrokken centra, zijnde: “We kunnen een dergelijke groep mensen niet allemaal meenemen in één busreis, u moet misschien wachten op een volgende bus”, goed wetende dat er maar één bus op een uur verschijnt, stemt me ongerust. Ook het feit dat een openbaarvervoermaatschappij, waarvan ik dacht dat ze per definitie aan collectief vervoer doet, zegt dat ze een dergelijke groep mensen niet op haar bus kan meenemen, stemt me enigszins ongerust.

Minister, normaal bent u altijd zeer vlot en snel in uw communicatie, wat u siert, maar in dit geval heb ik u niet gehoord. Als dan ook nog eens blijkt dat een aantal betrokkenen geprobeerd hebben om met De Lijn naar een oplossing te werken en gedaan hebben wat iedereen zou doen in een dergelijke situatie, namelijk pragmatisch proberen om met De Lijn het probleem op te lossen, maar dat ze van het kastje naar de muur werden gestuurd, dan heeft de voogdijminister in deze de taak om zich uit te spreken en duidelijk te maken aan De Lijn dat dat niet de manier is waarop we omgaan met kinderen die naar school willen, zeker niet als we vinden dat ze snel geïntegreerd moeten worden.

Daarom, wat is uw reactie op dat nieuws bij De Lijn?

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

Marino Keulen (Open Vld): Hier is maar één appel op zijn plaats: los het op! Kinderen, waar ook in de wereld, mogen nooit de dupe zijn van de problemen in de grotemensenwereld. We zitten met een buscapaciteitsprobleem. De performantie van een organisatie, ook van een openbare vervoersmaatschappij als De

Lijn, blijkt uit de mate waarin men in staat is om ook tijdelijke problemen het hoofd te bieden. Schakel desnoods privébusondernemers in om te zorgen dat de kinderen in redelijke omstandigheden op school raken en nadien ook weer terug thuis in het asielcentrum geraken.

Mijn vraag is: wat is de stand van zaken? Zijn die problemen ondertussen opgelost?

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Minister, ik viel niet van mijn stoel zaterdag, want ik zat gelukkig in de zetel toen ik het bericht las waarin de topman van het Katholiek Onderwijs Vlaanderen, en dat is niet de eerste de beste, een noodkreet slaakte – een noodkreet, dat stond er letterlijk. Hij sprak over een schrijnende situatie. Daarom was ik onmiddellijk zeer bezorgd over wat er precies aan de hand is bij de asielcentra waar de kinderen blijkbaar op een heel moeilijke manier op school raken. Ik verneem ondertussen dat een aantal van die asielcentra op meer dan drie kilometer van de dichtstbijzijnde bushalte liggen, waardoor die kinderen al te voet naar de bushalte moeten stappen. Als ze dan nog de boodschap krijgen om te wachten op de volgende bus omdat de groep te groot is, dan is er toch een capaciteitsprobleem dat dringend opgelost moet worden.

Mijn vraag is heel eenvoudig: hoe gaat u aan dit probleem samen met de Lijn verhelpen?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: U weet dat de Vlaamse Regering een oplossing gezocht heeft met betrekking tot de kinderen in het basisonderwijs. Daarvoor is in februari in een extra budget voorzien.

Wat het secundair onderwijs betreft, want daar gaat het hier over, zijn me geen structurele problemen bekend, maar kunnen individuele problemen de kop hebben opgestoken. Het gaat over individuele casussen die zich voordoen in Lange-mark, Poelkapelle, Sijsele en Lombardsijde. Verder zou op een lijn tussen Veurne en Oostende een incident zijn gemeld tijdens één rit.

Heel concreet, ik vraag aan mijn mensen om dat te bekijken in functie van een maatoplossing, net zoals we dat elders doen. Het is niet omdat het hier gaat over vluchtelingen dat er een voorkeursbehandeling of een tweederangsbehandeling is. Ook voor het reguliere busverkeer zijn er soms tijdelijke problemen en dan zoekt men ook een oplossing op maat. Ik vind dat dat ook in dit geval moet gebeuren.

Het is jammer dat men dit onmiddellijk en groots gaat uitspelen in de kranten terwijl het gelukkig gaat over drie beperkte gevallen. Men moet zorgen voor een oplossing op maat. Indien de heer Boeve zijn equivalent de heer Kesteloot, had gecontacteerd in plaats van een journalist, dan had dit probleem sneller opgelost kunnen worden. De heer Kesteloot heeft alleszins zelf het initiatief genomen om de heer Boeve te contacteren en te bekijken in welke mate er effectief een maatoplossing kan worden geboden.

Björn Rzoska (Groen): Minister, ik vind dat u nog behoorlijk mild bent in uw reactie. Ik begrijp niet dat de communicatie van De Lijn, zelfs al is dat een reactie in een krant, de wereld wordt ingestuurd. Volgens mijn informatie gaat het niet alleen over kinderen in het middelbaar onderwijs maar ook in het basisonderwijs.

Ik denk dat de topman naar wie u verwijst, vond dat het genoeg is geweest. Blijkbaar heeft hij een aantal vergaderingen gehad met De Lijn of is het probleem gesignaleerd maar geraakt het niet opgelost. En er zijn wel degelijk nog een aantal

scholen die hebben gesignaleerd dat er een probleem is. Zowel in het regeerakkoord als in de discussie over de wijze waarop we openbaar vervoer organiseren, pleit u voor een vraaggestuurd openbaar vervoer. Welnu, in dit geval gaat het om een vraaggestuurd openbaar vervoer. Er doet zich een capaciteitsprobleem voor, ook op een reguliere lijn. Dan verwacht ik, zoals u het altijd zegt, van een flexibel vraaggestuurd openbaarvervoermaatschappij dat dit probleem wordt opgelost en niet escaleert tot een dergelijk nefast krantenartikel. *(Applaus bij Groen en sp.a)*

Marino Keulen (Open Vld): Minister, als het dan toch maar over drie gevallen gaat, dan is dat een reden te meer om het probleem op te lossen. Wanneer de omvang van de problematiek heel lokaal is, dan kan het toch niet onmogelijk zijn voor een organisatie met de schaalgrootte van De Lijn om dit probleem op te lossen.

We geven aan De Lijn een dotatie van 1 miljard euro. Iedereen die ooit minister is geweest of burgemeester is, moet soms tegen medewerkers die een probleem omschrijven zeggen dat het probleem hen niet interesseert maar dat zij oplossingen willen. Minister, u zult ongetwijfeld een plausibele uitleg hebben waarom het probleem bestaat maar dan is het aan de politiek om soms het onmogelijke te doen, ook al gaat het om een probleem van beperkte omvang. Los dit probleem op! *(Applaus bij Open Vld, sp.a en Groen)*

Karin Brouwers (CD&V): Minister, de toestroom van vluchtelingen brengt natuurlijk een aantal zaken met zich mee waaronder concrete problemen zoals dit. Mijn fractie pleit er alleszins voor dat alle problemen die zich voordoen en zich nog zullen voordoen, op een menselijke manier worden opgelost. Men spreekt hier over kinderen en jongeren, ook uit het basisonderwijs, die er niet aan kunnen doen dat zij hier zijn en die daar niet om hebben gevraagd. De manier waarop De Lijn met die mensen omgaat, is niet de juiste. Ik herhaal dat de heer Boeve niet zomaar naar de pers zal zijn gestapt. Er moet daar toch een en ander aan de hand zijn.

Wij gaan inderdaad naar een vraaggestuurd openbaar vervoer. Maandag hebben wij tijdens de gemeenteraad in Leuven een hele overeenkomst met De Lijn moeten goedkeuren omdat een hogeschool plots verhuist naar een industrieterrein waar er te weinig busverbindingen zijn. Het komt erop neer dat de studentenbuspas voor die hogeschoolstudenten duurder zal worden en dat de school zelf mee zal moeten betalen.

Als we spreken van vraaggestuurd openbaar vervoer, moet De Lijn een zekere flexibiliteit in acht nemen om daarmee om te gaan zonder steeds de kosten door te schuiven naar anderen. *(Applaus bij CD&V, Open Vld, sp.a en Groen)*

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Annick De Ridder (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, ik ben blij uit uw antwoord te vernemen dat er geen Vlaanderenbreed structureel probleem bestaat, maar dat het wel degelijk om geïsoleerde gevallen gaat. U hebt duidelijk gezegd dat er een oplossing moet en zal worden gezocht en gevonden.

Er wordt hier gezegd dat de heer Boeve niet zomaar naar de pers gestapt zal zijn. Minister, hebt u, in elk van de geïsoleerde gevallen, weet van contacten die op operationeel niveau hebben plaatsgevonden? Zijn de diensten in elk van die gevallen bezig om een oplossing te zoeken? Want dat, collega's, maakt dit debat minstens vreemd en misschien zelfs overbodig.

De voorzitter: De heer Vandenbroucke heeft het woord.

Joris Vandenbroucke (sp.a): Minister, ik onderschrijf ten volle de vraag van de collega's die daar staan en die willen dat De Lijn dit oplost en dat dergelijke problemen zich in de toekomst niet meer zullen voordoen. Het incident in de pers

is bijzonder ongelukkig, gelet op de gevoeligheid bij de publieke opinie in deze problematiek. Maar het incident was ook perfect vermijdbaar.

Minister, ik hoop – en dat is eigenlijk mijn oproep aan u – dat er hieruit lering kan worden getrokken en dat De Lijn op het niveau van haar communicatiediensten, die ook verspreid zitten op verschillende plaatsen in Vlaanderen en waar er misschien nog wel vragen zullen worden gericht aan haar adres, een draaiboek kan opmaken om dergelijke incidenten in de toekomst te vermijden.

Minister Ben Weyts: Ik wil in alle rust en kalmte zeggen dat er voor concrete problemen maatoplossingen moeten worden gezocht. Het is niet altijd perfect vermijdbaar. Dat is niet zo. Het is eenvoudigweg zo dat er op verschillende buslijnen soms te veel of te weinig capaciteit is. Je moet daar op zo kort mogelijke termijn een oplossing voor verzinnen. Er wordt aan gewerkt.

Het is niet altijd even gemakkelijk. Ik zal u zeggen waarom. Er is vervoer in het spitsuur waarbij zowel De Lijn als diegenen die in opdracht van De Lijn rijden aan hun plafond zitten inzake beschikbaarheid van bussen en van personeel. Soms zijn er concrete, praktische oplossingen, zoals de ontubbeling van lijnen. Als de bus van 8 uur overvol zit kan je die van 9 uur al om 8 uur kwart laten rijden. Dat heet ontubbeling van de lijnen. Dat is een heel praktische oplossing waaraan men momenteel op het terrein werkt, op vraag van diegenen die er uiteindelijk mee het slachtoffer van zijn.

Björn Rzoska (Groen): Minister, ik kan eigenlijk alleen maar herhalen wat mijn twee collega's en de heer Vandembroucke hebben gezegd: dit moet worden opgelost.

Ik vind het jammer. Het probleem stond zaterdag in de krant. We zijn nu woensdag en blijkbaar is het probleem nog altijd niet opgelost. Dit is nu eens 'the proof of the pudding is in the eating'. U pleit zelf altijd voor een flexibel en vraaggestuurd openbaar vervoer. U wilt dat, als er capaciteitsproblemen zijn, er daarvoor een oplossing op maat wordt gevonden. Wel, dit is het nu. Dit is nu wat het in de praktijk betekent.

Wat ons betreft, kan het absoluut niet zijn dat u tegen één specifieke groep zegt: "Weet u wat? Wacht op de volgende bus, want op dit moment zit onze bus vol." Dat is wat fout zit in de communicatie van De Lijn. Dat is niet het Vlaanderen waar wij voor willen staan. Dat is niet de manier waarop we in Vlaanderen omgaan met kinderen die uit een precaire situatie komen en die we zo snel mogelijk willen integreren via het onderwijs. Dat is niet het Vlaanderen waar wij voor staan. *(Applaus bij Open Vld, sp.a en Groen)*

Marino Keulen (Open Vld): Collega's, eigenlijk is de samenvatting dat we er met tien busritten per dag uit zijn. Het gaat over drie of vier locaties. Met een beetje pragmatiek zou je een private busondernemer onder de arm kunnen nemen en dat regelen.

De meeste van die vluchtelingencentra hebben een tijdelijk statuut. U kunt mij niet wijsmaken dat dit niet op te lossen is. Het is eigenlijk al een halve schande dat dit het voorwerp is van bespreking in de plenaire vergadering.

Wat wij hier vandaag meemaken, maken vijf landen in de Europese Unie mee. Je komt het tegen in Duitsland, Oostenrijk, Zweden, Nederland en België. Ik kan mij niet voorstellen dat men, gezien de schaal waarover we hier spreken, daar ginder mee tot in het parlement zou geraken.

Minister, pak dat zelf ter hand en los dit op. Het gaat over hooguit tien busritten per dag. Waarover zijn we dan bezig? Op gemeentelijk niveau zou dit al lang zijn opgelost! *(Applaus bij Open Vld, sp.a en Groen)*

Karin Brouwers (CD&V): Mevrouw De Ridder, ik vind dit geen overbodig debat, integendeel. Een meerderheid van de fracties haalt dit probleem aan. Daarmee zal De Lijn misschien ook inzien dat er sneller naar een oplossing moet worden gezocht. Ik kijk met veel belangstelling uit naar de maatoplossingen waarover u het hebt, minister. We zullen u daarop blijven aanspreken tijdens de komende commissievergaderingen. *(Applaus bij CD&V en Open Vld)*

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Joris Vandenbroucke aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over een vergroeningsstrategie voor de busvloot van De Lijn

ACTUELE VRAAG van Annick De Ridder aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de vergroening van het wagenpark van De Lijn

De voorzitter: De heer Vandenbroucke heeft het woord.

Joris Vandenbroucke (sp.a): Voorzitter, minister, dames en heren, we zijn maandag van start gegaan met de Vlaamse Klimaatcommissie en we hebben daar afgesproken dat een van de beleidsdomeinen waar we ons extra op zullen focussen, mobiliteit is. Dat is natuurlijk een logische keuze, want we weten dat het wegverkeer een belangrijke bron is van CO₂-uitstoot en dat CO₂ nefast is voor het klimaat. Het wegverkeer zorgt ook voor de uitstoot van fijn stof, wat zeer slecht is voor onze gezondheid, en veroorzaakt lawaai, 800.000 Vlamingen worden dagelijks geconfronteerd met verkeerslawaai.

Het is heel terecht dat de minister-president in zijn visienota 2050 schrijft dat we af moeten van fossiele brandstoffen in de transportsector en in de mobiliteit en dat we de overstap moeten maken naar propere technologieën. Zeer terecht vraagt deze Vlaamse Regering inspanningen aan de Vlaamse gezinnen om af te stappen van dieselwagens en te kiezen voor propere technologie. Zeer terecht worden ook inspanningen gevraagd aan de transportsector. Er wordt ook gewezen op de distributeurs. Delhaize bijvoorbeeld legt 650.000 kilometer per week af met dieselvrachtwagens. Er wordt gevraagd om dat te proberen om een schonere manier.

Het is ook terecht dat we naar onszelf kijken, naar de overheid. De bussen van De Lijn rijden 523.000 kilometers per dag. 95 procent van die bussen heeft een klassieke dieselmotor. Ik heb gemerkt dat de Vlaamse Regering 238 nieuwe bussen heeft besteld. Dat is een goede zaak, maar het zijn allemaal dieselbussen. De bussen die we vandaag bestellen, zijn de bussen die morgen zullen rondrijden in onze steden. Ik vind het jammer dat er geen enkele alternatieve bus bij is.

Mijn voorstel is om een plan te maken om af te spreken dat we vanaf de volgende bestellingen het aandeel alternatieve, groene bussen stelselmatig optrekken om tegen 2030 te kunnen zeggen dat we afstappen van de klassieke dieselmotor in het openbaar vervoer.

Bent u bereid om zo'n plan te maken? Bent u bereid om dat te verankeren in de nieuwe beheersovereenkomst van De Lijn?

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Annick De Ridder (N-VA): Voorzitter, minister, dames en heren, ik las enkele dagen geleden krantentitels als 'De Lijn blijft dieselbussen aankopen', 'Verkeerd voorbeeld', 'De Lijn blijft dieselverslaafd' en erger. Ik viel van mijn stoel – ik weet

het, er wordt veel gevallen vandaag – want ik dacht net dat De Lijn als openbaarvervoersmaatschappij voortrekker was in de keuze voor milieuvriendelijke voertuigen. Dat is trouwens verankerd in het regeerakkoord, waar heel duidelijk staat dat bij de vernieuwing van het voertuigenpark de kaart wordt getrokken van milieuvriendelijke en toegankelijke voertuigen.

Dit is anders dan in Brussel, mijnheer Vandenbroucke, waar we onder socialistische ministers zien dat daar bijzonder weinig tot geen hybride, elektrische of waterstofbussen rondrijden. U zult me corrigeren als dat niet klopt. Dat zijn voertuigen waar u hoog mee oploopt en die u graag in Vlaanderen ziet. Wel, in Brussel rijden ze niet rond, geen enkele.

Minister, terug naar ons beleid. Ik dacht dat De Lijn wel een voortrekker was. Dat is ook belangrijk. We houden constant rekening met de vergroening van het voertuigenpark. Kunt u enige toelichting geven bij het beleid? Klopt het dat De Lijn achterop hinkt? Gebeuren er wel degelijk goede zaken in de goede richting? (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Voorzitter, dames en heren, ik zal dan ook maar erkennen dat ik van mijn stoel gevallen ben na lectuur van de titel: 'Verslaafd aan diesel'. Ik denk dat het quote was van u, mijnheer Vandenbroucke.

De Lijn neemt het voortouw als het gaat over de vergroening van het wagenpark. We zullen dat ook blijven doen. U komt trouwens wat te laat met uw vraag, want die is al beantwoord. De beheersovereenkomst zal daarover effectief een passage bevatten, voor zover nog nodig. We hebben afgesproken in het licht van de nota 'Clean Power for Transport' dat De Lijn die vergroening moet realiseren. Dat gebeurt vandaag ook effectief!

Maar natuurlijk moet dat, volgens het principe van de goede huisvader, haalbaar en betaalbaar zijn. Het mogen geen zotternijen zijn. We gaan geen hybride bussen inzetten op het platteland, hybride is immers maar efficiënt als er veel rembewegingen worden gemaakt, want de remenergie wordt gerecupereerd. Het gaat ook over de recuperatie van energie bij het uitbollen. In stedelijke context zijn de hybride bussen dus heel efficiënt, maar ze zijn dat veel minder op het platteland.

Vandaag hebben we maar liefst 145 hybride bussen. Dit jaar komen er nog 72 bij. Samen maakt dat 217! Daarmee nemen we het voortouw in de Benelux.

Er zijn ook nog acht zero-emissiebusen in testfase. Dus ook hier: geen zotternij. We steken er heel veel geld in, dat kost miljoenen euro. Van die acht in testfase, rijden vijf waterstofbussen in Antwerpen. Ze tanken in de haven, want dat kan niet zomaar overal. De overige drie zero-emissiebusen zijn elektrische busen en die rijden in Brugge.

Er zijn 238 nieuwe busen met Euro 6-norm, met een roetfilter die zorgt voor 80 procent minder fijnstof.

Een vergroening van het wagenpark is altijd het resultaat van investeringen. Dat heeft De Lijn altijd gedaan, maar niet in alle periodes even goed. In de periode 2007-2008-2009 werd onder toenmalig minister Van Brempt minder geïnvesteerd. Deze regeerperiode zullen we 25 procent meer busen aankopen dan in de periode onder minister Van Brempt. Ze zullen bovendien 60 procent milieuvriendelijker zijn. Euro 6-norm boekt immers nogal sterke resultaten tegenover Euro 5-norm: 50 procent minder fijnstof, 70 procent minder koolwaterstof en 80 procent minder stikstof. Dat lijkt me een absolute vooruitgang tegenover het verleden.

Mijnheer Vandenbroucke, ik spreek niet alleen u tegen, ik moet ook mevrouw De Ridder tegenspreken – dat gebeurt al eens. In Brussel zullen er binnenkort wel hybride bussen rondrijden. Ik kan het weten, het zullen hybride bussen van De Lijn zijn: zestien stuks voor de stelplaats Evere. Het zullen de eerste hybride bussen die in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest rondrijden!

Je hebt er die dromen, je hebt er die drammen en je hebt er die doen! (*Applaus bij de N-VA*)

Joris Vandenbroucke (sp.a): Minister, ik zou wel eens willen weten welke bussen van De Lijn en hoeveel precies, vandaag al groen zijn. Het zijn allemaal bussen die in het verleden werden besteld. Zoals u terecht opmerkt, zijn het de bussen die we vandaag bestellen, die over tien jaar zullen rondrijden in onze steden en dorpen.

En ik stel vast, minister, als ik kijk naar uw daden en niet alleen luister naar uw woorden, dat wat u besteld hebt voor 100 procent dieselbussen zijn. En natuurlijk zijn de dieselbussen van vandaag properder dan de dieselbussen van tien jaar geleden. Dat is nogal wieses. Maar het valt me van u tegen, minister, dat u niet kiest voor verandering, dat u blijft kiezen voor verdieseling.

En het valt me enorm van u tegen, minister, dat u hier niet aankondigt dat u wilt ingaan op onze uitgestoken hand om het aandeel van alternatief aangedreven bussen op te trekken. Dat is niet onbetaalbaar, het is een economische opportuniteit. Het is zoals minister Turtelboom altijd zegt: "Als Van Hool vandaag op drie continenten brandstofcelbussen en hybride bussen heeft rondrijden, dan is dat omdat die in het verleden werden besteld door de Vlaamse Regering". (*Applaus bij sp.a en Groen*)

Annick De Ridder (N-VA): Mijnheer Vandenbroucke, u hebt niet goed geluisterd. Ik heb eigenlijk weinig aan te vullen bij de oplijsting die de minister heeft gegeven van de zero-emissiebus, de elektrische voertuigen en de hybride voertuigen, bij de vele investeringen die gebeuren en bij de testfasen die worden uitgerold.

Ik heb wel een vraag voor u. U stelt voor om te investeren, maar hoe gaat u dat betalen? Wat denkt u te moeten doorrekenen in de prijs per rit wanneer u uw dromen in daden wilt omzetten?

In alle eerlijkheid, bij alles wat we doen moet de vergroening en de vervanging van ons voertuigenpark wel betaalbaar en budgettair haalbaar blijven. Dat is wat deze regering doet. Ik verneem graag van u aan welke prijs u denkt iedereen te laten rondrijden als u uw plannen tot uitvoering wil brengen. Dat zal niet aan de betaalbare prijzen zijn die we vandaag kennen.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Uiteraard is onze fractie al jaren voorstander van de vergroening van het wagen- of bussenpark van De Lijn. Misschien moet De Lijn toch in het kader van de klimaatproblematiek uitzoeken hoe we op een betaalbare manier voortgaan met de vergroening van onze bussen, maar ook van de gebouwen waarin De Lijn zit. Ik doe een oproep voor een eigen klimaatplan voor onze openbaarvervoermaatschappij.

Minister, wat is uw mening daarover?

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

Marino Keulen (Open Vld): Minister, u zet een belangrijke stap in de goede richting met de keuze voor de Euro 6-dieselnorm, maar plus est en vous. Voor de

vergroening van het voertuigenpark moeten we onherroepelijk die weg inslaan, al was het maar dat het groene alternatief – gas, elektriciteit, waterstof – ondertussen redelijk performant is met een actieradius van 400 kilometer. We hebben daarin een voorbeeldfunctie. Als we in de steden en dorpskernen CO₂ kunnen terugdringen, dan moeten we die kans zeker niet laten liggen. We moeten op die weg voortgaan, maar ook nu de keuze maken voor de vergroening van het voertuigenpark van De Lijn.

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

Björn Rzoska (Groen): Ik kan sommige opmerkingen van mevrouw De Ridder niet zo goed plaatsen. Het feit dat er met zoveel dieselbussen wordt rondgereden, heeft ook kosten die nooit worden betaald, maar wel door de maatschappij, met name de kosten voor milieu en gezondheid. De Lijn heeft wel degelijk een voorbeeldfunctie. Ik herinner me uit een vorige legislatuur dat er met een bepaald bestek een probleem was bij de aankoop van bussen, omdat De Lijn er te weinig duurzaamheidscriteria had ingestopt. Dan kwamen we uit bij goedkope dieselbussen uit het buitenland.

Het is niet vijf voor, maar vijf na twaalf. Ook De Lijn heeft een opdracht. In die zin, minister, was ik deze morgen net niet van mijn stoel gevallen, maar uw communicatie op de radio was toch een beetje bizar. U zei dat een aantal nieuwe technologieën – u gaf het voorbeeld van bussen uit Vlaams-Brabant – nog niet echt betrouwbaar zijn. Vandaag staat de technologie zo ver dat er wel degelijk betrouwbare alternatieven zijn waarin een openbaarvervoermaatschappij een voortrekker zou moeten zijn, in plaats van terug te grijpen naar een technologie waarover heel wat vragen zijn, zeker als het gaat over milieu en gezondheid.

Minister Ben Weyts: We blijven het voortouw nemen met De Lijn, ook voor nieuwe aankopen, ook in het kader van de beheersovereenkomst. Dit is opgenomen als beslissing van de Vlaamse Regering in het kader van het plan 'Clean power for transport'. Dat is dus al beslist.

We nemen het voortouw, verstandig, haalbaar en betaalbaar, en soms zijn er nog technologische problemen. We hebben problemen gehad met de waterstofbus in Antwerpen. Desondanks doen we die gigantische investering van enkele miljoenen euro's voor de aankoop. Voor de acht zero-emissiebusen zitten we zeker boven de 10 miljoen euro. Het is technologie waarin we echt investeren net omdat we het voortouw willen nemen.

Omdat het gaat over nieuwe technologieën die nog niet standaard zijn en nog geen honderdduizenden kilometers hebben gereden, zijn er soms kinderziekten. Dat zal De Lijn er niet van weerhouden te blijven investeren en het voortouw nemen in de vergroening van het wagenpark.

Joris Vandenbroucke (sp.a): Ik dank de collega's van meerderheid en oppositie die inzien dat we inderdaad op lange termijn moeten kijken en de inspanningen moeten opdrijven.

Ik wil mevrouw De Ridder en u uitnodigen om af te stappen van het kortetermijndenken dat zo nefast is voor het gevoerde milieu- en klimaatbeleid. We moeten op langere termijn durven kijken. We mogen niet alleen naar de korte termijn en het financiële rendement kijken. We moeten ook kijken naar de kosten verbonden aan de klimaatverandering. We moeten ook kijken naar de kosten verbonden aan ongezonde lucht en de impact ervan op de gezondheid van onze kinderen. We moeten ook kijken naar de kosten verbonden aan lawaaioverlast en dergelijke.

Ik stel voor dat u eens kijkt naar wat minister Schultz van Haegen in Nederland heeft gedaan. U spreekt graag met haar af. Wel, zij heeft beslist om tegen 2025

het openbaar vervoer volledig emissievrij te maken. Ik stel voor dat u een gelijkwaardig plan ontwerpt, met als einddatum 2030. Dat is haalbaar en betaalbaar. *(Applaus bij sp.a en Groen)*

Annick De Ridder (N-VA): Mijnheer Vandenbroucke, dat is een beter idee dan af te spreken met de Brusselse evenknie, want dat zou weinig opleveren. Uw framing snijdt geen hout. Ook wij denken op de lange termijn. Daarom vind ik het een goede zaak dat u, minister, zei dat in de nieuwe beheersovereenkomst zeker aandacht zal uitgaan naar de vergroening van het wagenpark. Natuurlijk moet dat op een manier gebeuren die budgettair haalbaar is. Het mag niet om dromen gaan waarvan men heel goed beseft dat ze niet haalbaar zijn. Op een verstandige manier werken aan de vergroening van het wagenpark is erg belangrijk, maar het moet op een budgettair verstandige manier gebeuren. *(Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Dirk de Kort aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de staking van de Scheldeloodsen

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

Dirk de Kort (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, u hebt een probleem. Sinds zondag 28 februari voeren de loodsers stiptheidsacties. De loodsers boycotten grote containerschepen. Ze loodsers die niet langer naar onze havens Antwerpen en Zeebrugge. Op dit moment liggen er grote containerschepen te wachten op een sociaal akkoord. 1200 havenarbeiders moeten werkloos toezien. Ze draaien met hun duimen. Ik denk dat dat vooral komt door de manier waarop het probleem wordt aangepakt. Al sinds november-december 2015 worden stiptheidsacties gevoerd. Toen hebben de werkgevers in de dagbladen grote advertenties geplaatst om te stellen dat u voor een oplossing moet zorgen, zodat aan de acties een einde komt. Ik had toen begrepen dat de sociale vrede zou worden hersteld.

Mijn vraag luidt dus: wat zult u ondernemen om te komen tot een sociaal akkoord met de loodsers en de hele operationele groep van het agentschap voor Maritieme Dienstverlening en kust (MDK)?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Voorzitter, collega's, zoals vrijwel al mijn voorgangers heb ik inderdaad een probleem met de loodsers. Ook zij hebben toen geen oplossing gevonden. Ik schets de voorgeschiedenis. In 2011 werd gestaakt, met als inzet het al dan niet uitsluiten van de loodstoelage bij de berekening van het pensioen. Er kwam een akkoord uit de bus waarbij die kan behouden blijven in ruil voor efficiëntiewinsten, met andere woorden: wanneer de operatie budgettair neutraal zou zijn. In 2014 waren er opnieuw stakingen, ditmaal rond de prestatiecoëfficiënt. In december 2015 heb ik naar aanleiding van een actie een akkoord bereikt: er komt een premie voor het beloodsen van zeer grote schepen – van 340 meter en langer –, maar dat gaat gepaard met een plan ter optimalisatie, zodat de loodsers efficiënter kunnen worden ingezet en elke loods minimaal één prestatie per dag levert.

Vandaag heb ik de indruk dat sommigen aansturen op de loskoppeling van beide elementen van het akkoord.

De gesprekken lopen vanuit mijn kabinet met zowel de werkgevers als de loodsers zelf. Dat zijn moeilijke gesprekken, zoals mijn voorgangers ook allemaal

weten. Dit is immers geen bipolair verhaal. Het is geen verhaal van enerzijds een werknemersstandpunt en anderzijds een werkgeversstandpunt. De loodsen zelf hebben onderling heel verschillende desiderata. Wat je soms geeft aan de ene, leidt tot onvrede bij de andere. Dat is een complicerende factor.

Ik doe bij deze een oproep tot verantwoordelijkheid. Laat ons ervoor zorgen dat dit geen verhaal is van zelfverminking, van zelfvernietiging. Dit brengt immers schade toe aan de totaliteit van de havengemeenschap. Wij hebben uitstekende loodsen, die recht hebben op een adequate vergoeding, en zelfs op een extra vergoeding, als het gaat over het beloodsen van die grote schepen. Laat ons elkaar vinden.

We moeten soms wel wat offers brengen. Ik sta hier vandaag als eerste geagendeerd, omdat ik naar New York moet gaan in het kader van een andere bevoegdheid. De parlamentsvoorzitter heeft mij laten voorgaan. Maar de bestemming zal dan blijkbaar niet New York zijn, maar Antwerpen, want ik heb net alles moeten afzeggen. Als in dezen offers gebracht moeten worden, is er dan toch al iemand die een offer gebracht heeft. Het zal niet New York zijn, maar Antwerpen. Ik hoop alleszins dat dit een stap is om eruit te kunnen komen. (*Applaus bij de N-VA*)

Dirk de Kort (CD&V): Minister, u verwijst naar het verleden. Op het einde van de vorige legislatuur lag er een totaalakkoord klaar. U moest alleen nog maar de zaak binnenkoppelen. Ik heb de indruk dat u sinds november de zaken fragmentair hebt willen aanpakken en dat we daardoor op dit moment met een groot probleem zitten. Dat is spijtig. Ik hoop dat u ervoor zorgt dat u opnieuw een goed sociaal overleg voert met alle partners – de vakbonden en ook de volledige overheidsorganisatie – en dat u ook de viceministers-presidenten en de minister-president mee bij het overleg betreft, want deze schade is te groot.

Jaren hebben wij ons ingezet om ervoor te zorgen dat er een Scheldeverdieping kwam. We hebben ervoor gezorgd dat de grootste containerrederijen onze havens kiezen als de eerste aanloophavens van Europa. En dat wordt door de wijze van aanpak van het overleg in het gedrang gebracht.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

Marino Keulen (Open Vld): Bij mij komt nu spontaan de term 'machtsmisbruik' bovendrijven. De repliek zou erin moeten bestaan dat die minimale dienstverlening, waar we ook in andere domeinen zo vaak voor pleiten, ook in de havenkringen ingang vindt.

Minister, u gebruikte de juiste termen: zelfvernietiging, zelfverminking. Het imago, de reputatie, de performantie van de haven van Antwerpen gaan eraan. Hier staan grotere belangen op het spel. De loodsen zijn de best betaalde van al onze medewerkers. Zij hebben ook een grote verantwoordelijkheid. Ik zou hen willen oproepen tot redelijkheid, maar u, als verantwoordelijk beleidsman, wil ik ook vragen om na te denken over die minimale dienstverlening, ook op het terrein van de havens. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Annick De Ridder (N-VA): Ook ik kijk met lede ogen naar de boycot van de Scheldeloodsen, die momenteel weigeren om de containerschepen van 340 meter of meer binnen te brengen. Het signaal dat daarmee wordt gegeven, collega's, is dramatisch. Het is echt niet goed, temeer omdat we er alles aan gedaan hebben om de toegankelijkheid van de Antwerpse haven te garanderen, en dat we nu, door het spel van één speler, onze haven afgesloten zien.

Hier wordt iets geïnsinueerd over misgelopen onderhandelingen of de manier van onderhandelen, maar ik heb net genoteerd, minister, dat in december wel

degelijk is gesproken over de extra premie die wordt gevraagd én over de eraan gekoppelde efficiëntiewinsten. Dat is wel belangrijk. U bevestigt dat hier. Dat leidt tot de vaststelling dat momenteel blijkbaar enkel nog moeilijk wordt gedaan over die efficiëntiewinsten, wat ik bijzonder jammer vind en een grote verantwoordelijkheid.

Is er enige duidelijkheid rond de economische gevolgen? Is daarover gesproken met de havensector, met de private bedrijven, met de havenbedrijven?

Minister Ben Weyts: De gesprekken lopen, dus ik kan hier ook niet alles op tafel gooien. Maar laat ons wel ernstig zijn, mijnheer De Kort. U zegt dat op het einde van de vorige regeerperiode alles klaar was en dat de voorzet voor open doel enkel nog moest worden binnengekoopt.

Waarom heeft men dat niet gedaan? Omdat politici niet graag scoren of zo? Mocht die mogelijkheid zich hebben voorgedaan, dan had men wel gescoord, denk ik. Dat is eigen aan een politicus.

De problematiek is wel wat gecompliceerder dan dat. In december van het afgelopen jaar was er inderdaad een akkoord, dat nu volgens sommigen op de helling komt te staan. Wel, wij zijn volop aan het werk om ervoor te zorgen dat we opnieuw een rustiger klimaat tegemoet gaan en naar een structurele oplossing gaan, via het sectorcomité. Dat is gepland in april en in mei. Dat was het hele tijdspad, het traject dat eind vorig jaar was uitgestippeld. Nu wordt dat op de helling gezet. Ik doe er alles aan om ervoor te zorgen dat de rust terugkeert.

Dirk de Kort (CD&V): Minister, ik hoop dat u toch wel lessen trekt uit uw manier van aanpakken, en dat u ervoor zorgt dat u nu voor de toekomst met een totaalpakket van diverse maatregelen voor de dag komt, en niet afzonderlijk dan eens met de rivierloodsen, dan eens met de zeeloodsen, dan eens met het operationeel personeel. Er moet één akkoord voor de hele groep worden afgesloten. Ik hoop dat u dat sociaal overleg nu ook daadwerkelijk op een goede manier zult voortzetten.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Francesco Vanderjeugd aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het gezamenlijke Belgische standpunt inzake de aanhoudende landbouwcrisis, ter voorbereiding van de Europese landbouwtop van 14 maart 2016

ACTUELE VRAAG van Jos De Meyer aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het gemeenschappelijke Vlaams-Waalse standpunt voor de Europese Landbouwrap van 14 maart 2016

De voorzitter: De heer Vanderjeugd heeft het woord.

Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Voorzitter, beste collega's, deze maand, op 14 maart, is er opnieuw een bijeenkomst van de Europese Landbouwrap. Minister, in het licht van de aanhoudende landbouwcrisis, specifiek dan in de varkenssector en in de zuivelsector, hebt u samen met zowel uw federale als uw Waalse collega's een akkoord bereikt over een toch wel ambitieus Belgisch standpunt dat u op die komende bijeenkomst zult verdedigen. Ik wil u daarvoor een pluim geven. Ook al is het vandaag geen Complimentendag, het mag toch gezegd worden. U probeert ter zake altijd het voortouw te nemen.

Het standpunt behelst het aankaarten van het onevenwicht tussen vraag en aanbod, maar ook de vraag naar structurele maatregelen vanwege Europa. Dat is

positief, maar we weten hoe moeilijk het is om steun te krijgen van Europa voor die noodlijdende sectoren. Daar moeten we ook rekening mee houden. Minister, zult u vóór die bijeenkomst ook overleggen met uw collega-ministers van diverse lidstaten, zodat men toch op één lijn zit? Het is immers belangrijk dat Europa weet dat het ons en die noodlijdende sector menens is, dat we structurele maatregelen verwachten van Europa. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

Jos De Meyer (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, op 14 februari vond er een ministerraad van de Europese ministers van Landbouw plaats. Daarop is de afspraak gemaakt dat ook de individuele lidstaten nog ideeën naar voren konden brengen om de sector crisisbestendiger te maken. Die voorstellen moesten binnen de tien dagen binnen zijn, ter voorbereiding van de ministerraad van 14 maart.

Op 24 februari is dat gebeurd, met een gemeenschappelijke visie van u en Waals minister van Landbouw Collin. Die behelst twee krachtlijnen: enerzijds krachtadige producentenorganisaties in de zuivel- en varkenssector verder ondersteunen en anderzijds erop wijzen dat de landbouwsector niet verantwoordelijk is voor de Russische importban en dus bijkomende crisismaatregelen vragen. Een van die maatregelen omvat een vrijwillige beperking van de productie.

Mijn vraag is gelijkaardig aan die van de collega: welke bilaterale contacten zijn er nog, of hebben reeds plaatsgehad, voor 14 maart om grotere slaagkansen te geven aan ons Belgisch, Vlaams en Waals standpunt?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, geachte leden, het klopt dat, op vraag van de Europese Commissie, elke lidstaat bijkomende voorstellen kon doen voor bijkomende Europese maatregelen tegen de landbouwcrisis. We hebben inderdaad een gezamenlijk standpunt. Er waren wel een aantal beperkingen en randvoorwaarden. Zo had de Europese Commissie uitdrukkelijk gezegd dat dit binnen het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) moest passen, en ook binnen de budgettaire beperkingen van Europa.

Binnen die twee marges moesten wij een standpunt bepalen. Wij hebben dat gedaan, u hebt dat daarnet aangehaald, mijnheer De Meyer.

Wij hebben ook contacten met andere lidstaten. Gisteren is er nog een contact geweest met Nederland, dat op dit moment voorzitter is van Europa en dus de Landbouwrap zal trekken. Maandag komen wij samen met de andere lidstaten op technisch niveau om alle voorstellen die er zijn van alle lidstaten, op te lijsten en dan te kijken wie op onze lijn zit. Dan zullen we op politiek niveau bilaterale contacten hebben met andere lidstaten om die verschillende standpunten en maatregelen zo dicht mogelijk bij elkaar te brengen.

Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Dank u wel, minister. Uw antwoord stelt mij gerust, het is een positief antwoord. Maar wat als ons standpunt geen gehoor krijgt bij Europa? We weten dat er zowel op federaal als Vlaams niveau voor de sectoren al maatregelen genomen zijn, maar hebt u een plan B wanneer Europa geen gehoor geeft aan ons standpunt?

Jos De Meyer (CD&V): Minister, er wordt ook gedacht aan productiebeperkingen door niet alle dieren die reform zijn op het bedrijf te vervangen, en dit op vrijwillige basis. In welke mate is dit een duurzame maatregel, zonder de concurrentiepositie van bepaalde lidstaten in het gedrang te brengen? Is het niet noodzakelijk dat deze maatregel dan voor heel Europa wordt genomen?

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Els Robeyns (sp.a): Minister, ik denk dat we het er allemaal over eens zijn dat de landbouw vandaag in grote crisis verkeert en dat de landbouwer recht heeft op een correcte prijs die de kosten dekt. Maar als we altijd alleen maar over bijkomende maatregelen gaan praten, dan zullen we nooit structureel uit de crisis geraken. Het is een feit dat ons huidig landbouwmodel zowel economisch als ecologisch op zijn grenzen botst, een model dat alleen maar op productie, export en bulkproductie gericht is. Zoals ik ook bij de bespreking van de beleidsbrief heb gedaan, wil ik ook vandaag benadrukken dat we die systematische oplossingen, die productiebeperkingen op Europees niveau zouden moeten bespreken. Ik wil u vragen om dat mee te nemen naar die Europese Raad.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Ik ben al de derde spreker die iets over productiebeperkingen ga zeggen. Minister, we hebben er in de commissie al vaak over gediscussieerd. Door de Ruslandcrisis is het aan de oppervlakte gekomen dat we in Europa een overproductie hebben en dat zet een ongelooflijke druk op de prijzen, die naar beneden gaan. U zei altijd dat we dat soort productiebeperkingen, bijvoorbeeld voor varkens, niet alleen in Vlaanderen kunnen nemen, want dan wordt de productie elders overgenomen. Nu lijkt het mij echt het moment om die discussie op Europees niveau aan te kaarten en, zoals de heer De Meyer zei, afspraken te maken dat afbouw niet vervangen wordt door nieuwe stallen en nieuwe productie elders. Ik pleit ervoor om die koers te varen, die snel kan worden aangevat, en op de langere termijn omkaderende maatregelen voor de landbouwers te nemen. Minister, legt u dat mee op tafel?

De voorzitter: Mijnheer Sintobin, nu geef ik u met veel plezier het woord.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Voorzitter, ik ben al blij dat ik vandaag iets mag zeggen over landbouw en niet over de illegalen aan onze kust.

Minister, ik heb ook de maatregelen die u maandag zult meenemen naar de Europese Raad gelezen. In 'Landbouwleven' staan ze mooi opgelijst. Het zijn stuk voor stuk waardevolle initiatieven. Collega Caron, de productiebeperking kunnen wij niet eenzijdig doen, dat zou nefast zijn voor de landbouw in Vlaanderen.

Minister, ik heb vorige week of de week ervoor in de commissie Landbouw gezegd dat een van de grote oorzaken van de voortdurende crisis in vooral de varkenssector, de Russische boycot is. Ik verneem dat er steeds meer kritische stemmen opgaan ten aanzien van die Russische boycot en stemmen voor eventueel het afschaffen van de maatregelen die werden veroorzaakt door die Russische boycot. Zult u maandag op de Europese Raad ook de Russische boycot ter sprake brengen en bent u bereid om daar het voortouw in te nemen om die teniet te doen?

De voorzitter: Mevrouw Joosen heeft het woord.

Sofie Joosen (N-VA): Minister, we kijken vandaag weer allemaal naar Europa. Ik vroeg in september reeds aandacht voor dat Europees debat. We moeten inderdaad ambitie hebben op Europees niveau en we moeten gaan voor die structurele maatregelen.

Ik wil mijn vraag van toen best herhalen, want ik heb daar eigenlijk nog altijd geen antwoord op gehad. Hoe realistisch is het nog om dit allemaal te vragen? We botsen voortdurend op Europa en andere lidstaten. Wat kunt u als Vlaams minister nog betekenen in dat debat? Hebt u inderdaad een plan B?

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Joosen, het beste bewijs dat wij in Europa wegen op de beslissingen is het feit dat de vorige keer, bij de steunmaatregelen, toen oorspronkelijk alleen de zuivelsector aan bod kwam, wij niet akkoord gingen en dat er een nieuw voorstel moest komen. Dat is toen uitgebreid naar alle noodlijdende sectoren, waaronder ook de varkenssector. Wij kunnen wel degelijk in Europa onze standpunten hardmaken.

Ik heb altijd gezegd, en alle collega's delen die mening, dat als er een productie- of aanbodbeperking moet zijn, dat dat vanuit Europa moet komen. Wij leven niet op een eiland. Wij zitten in een eengemaakte landbouwmarkt. Als wij de productie eenzijdig beperken, wordt dat op één-twee-drie overgenomen door buurlanden of door andere lidstaten. In het standpunt dat wij gezamenlijk hebben voorbereid komt die productiebeperking aan bod. Dat is het eerste punt dat we maken. Het tweede punt is dat er ook extra budgetten moeten zijn voor de landbouwsector. Dat mag niet uit het landbouwbudget komen omdat de landbouw in dezen het slachtoffer is van de Ruslandboycot. Zij betalen er de prijs voor, zonder de oorzaak te zijn van deze crisis.

Het klopt dat de Ruslandboycot op tafel blijft liggen. Hij is niet specifiek in de Landbouwrapport geagendeerd, maar komt altijd wel aan bod omdat de oorzaak daar ligt en omdat daar de sleutel tot een oplossing kan worden gevonden.

We proberen vaak een aantal problemen met betrekking tot de export naar Rusland individueel aan te pakken. Soms gebeurt dat met succes. Maar het klopt dat een structurele maatregel, zeker wat productie betreft, vanuit Europa zal moeten komen.

Mijnheer De Meyer, u vraagt of het een oplossing zou kunnen zijn indien wij alleen hier het aanbod zouden beperken. Daar geloof ik niet in. Het zal een Europese structurele maatregel moeten zijn. Daarom leggen wij die op de tafel.

Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Minister, dank u voor uw antwoord. Als ik hoor dat er extra maatregelen zullen zijn, neem ik aan dat dat een plan B zal zijn en dat dat niet uit het landbouwbudget zal komen. Dat is positief. Ik heb er dan ook vertrouwen in dat u onze zaak zult gaan bepleiten in Europa. U weet, minister, als u wilt dat ik meega, ben ik bereikbaar. Veel succes! (*Applaus bij Open Vld*)

Jos De Meyer (CD&V): Minister, ik zal niet meegaan, maar ik zit wel op dezelfde golflengte als u zegt dat er productiebeperkingen moeten zijn, niet alleen in Vlaanderen maar, indien nodig, in heel Europa. U weet dat het voor veel mensen in de sector al vijf over twaalf is. Ik wil u aanmoedigen om sterke onderhandelingen te voeren met uw collega's. Ik hoop dat u bij deze gesprekken succes hebt.

Indien we zouden moeten overgaan tot een plan-B, collega's, wil ik diegenen die daarvoor pleiten erop wijzen dat er dan niet alleen vanuit Europa bijkomende middelen nodig zijn maar ook vanuit Vlaanderen en dat, minister, uw collega-ministers daar rekening mee moeten houden.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Karl Vanlouwe aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de recente ontwikkelingen in de CETA-onderhandelingen tussen de Europese Unie en Canada

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Voorzitter, minister-president, collega's, reis met mij even terug in de tijd naar mei 2009. Toen vond in Praag een top tussen de EU en

Canada plaats. Er werd toen aangekondigd dat de EU zou onderhandelen over een handels- en investeringsakkoord met Canada. Ondertussen kennen we uiteraard het TTIP-akkoord (Transatlantic Trade and Investment Partnership) met de Verenigde Staten. Maar wij onderhandelen ook al jaren met Canada.

In de zomer van 2014 bereikte de EU een akkoord met Canada over het zogenaamde Comprehensive Economic and Trade Agreement (CETA). Vlaanderen is inderdaad, zoals we weten, een open economie. We willen vooral internationale handelsbelemmeringen wegwerken en uiteraard ook douanetarieven afschaffen. Het is van belang voor Vlaamse bedrijven die actief willen zijn op de Canadese markt en daar deelnemen aan openbare aanbestedingen. Onze Vlaamse baggerbedrijven moeten ook op de Canadese markt actief kunnen zijn, net zoals ze dat op de Amerikaanse markt kunnen.

In dit akkoord worden ook afspraken gemaakt om de investeringen te beschermen.

Er komt een nieuw systeem in plaats van ISDS, maar er is een akkoord over het zogenaamde ICS, waarbij er een permanent tribunaal komt met beroepsmogelijkheid.

Ik had graag geweten wat het belang is voor onze Vlaamse economie van dit investerings- en handelsakkoord dat de EU met Canada heeft gesloten en hoe de Vlaamse Regering tegenover deze CETA-ontwikkeling staat.

De voorzitter: Minister-president Bourgeois heeft het woord.

Minister-president Geert Bourgeois: Het CETA-akkoord is een heel goed handelsakkoord. U somde een aantal offensieve belangen op waar Vlaanderen mee gediend is. Er zijn ook defensieve belangen, de audiovisuele sector uitgesloten. Het akkoord werkt een aantal handelsbelemmeringen weg. Er vallen 99 procent van de douanerechten voor export naar Canada weg, en 92 procent van de tarieven die de landbouwexport naar Canada belemmeren, vallen eveneens weg. Het is een heel goed akkoord voor onze diverse industriële sectoren en andere sectoren.

Het CETA-akkoord omvat een ISDS 2.0: een verbetering van het arbitrage-systeem voor geschillen investeerder en staat, meer transparantie, meer rechtszekerheid, het vermijden van belangentegenstelling, respect voor de regels van de landen. Dat laatste is een van de punten van kritiek: kan een land bijvoorbeeld tot onteigening overgaan of zou dat botsen met particuliere belangen?

Op 29 februari heeft mevrouw Malmström met de zopas aangetreden Canadese regering een nieuw akkoord bereikt waarbij het al heel goede ISDS-onderdeel vervangen wordt door een ICS-clausule, een international court system, waar we ook voor pleiten in het kader van het TTIP. Dat is een permanent tribunaal met permanent aangestelde rechters door de beide partijen, in dit geval Canada en de Europese Unie met een beroepsmogelijkheid en een lage toegankelijkheid voor kmo's, aangezien de kosten gedragen worden door de beide partijen. Mijn oordeel is dus positief. Ik vind dat mevrouw Malmström daar heel goed werk heeft geleverd.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister-president, het verheugt me dat de Vlaamse Regering, naast de TTIP-onderhandelingen, voluit gaat voor dit CETA-akkoord. We zijn ervan overtuigd dat dit akkoord een win-winsituatie is. Het is van belang voor ons bedrijfsleven en tegelijk voor de burger, voor de consument in Vlaanderen en Canada.

U verwees ook terecht naar het nieuwe ICS-systeem, dat een alternatief is voor het ISDS-systeem. We kennen de discussie die daarover bestaat. Men tracht de

burger bang te maken. Men zegt dat de soevereiniteit ondergraven wordt en onze democratie in gevaar is. Het ISDS-systeem, dat ongeveer 1600 investerings- en handelsakkoorden impliceert, is ook een goed systeem, maar het ICS-systeem is misschien nog beter. We zullen afwachten hoe de TTIP-onderhandelingen verlopen.

De voorzitter: De heer Vanbesien heeft het woord.

Wouter Vanbesien (Groen): Het debat over het CETA-akkoord zal wellicht later worden gevoerd, maar de specifieke aanleiding is de onverwachte wending dat het arbitragestelsel ISDS tussen staat en investeerder plots vervangen werd door ICS.

Op zich is dat een goede zaak omdat het gebeurt door alle grote verdedigers van ISDS in het verleden die nu zeggen dat ze eigenlijk op het verkeerde pad zaten en die nu naar een nieuw systeem gaan dat de problemen van het vorige moet ondervangen. De fundamentele vraag wordt hier niet meer gesteld: als er een akkoord wordt gemaakt tussen Europa en Canada, wat is er dan mis met de rechtssystemen in Europa en in Canada, zodat een buitenlandse investeerder hier niet goed beschermd zou zijn en hier niet tot arbitrage zou kunnen overgaan als er een conflict is met de overheid?

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

Ward Kennes (CD&V): Gisteren in de commissie heb ik verwezen naar de nieuwe regeling van Canada die in het kader van het TTIP-debat de goede richting uitgaat. Mijn vraag aan de minister-president is de volgende: is het voorstel dat de commissie zelf had gedaan op 16 september vorig jaar en dat nu in CETA is opgenomen, identiek of zijn er toch nog verschillen? Het is duidelijk dat het helemaal in de lijn ligt van wat de commissie zelf heeft voorgesteld op 16 september. Is het een identieke overname in CETA of is het nog voor verbetering vatbaar?

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Güler Turan (sp.a): In mensentaal: waar spreken we vandaag over? Het opzetten van een parallel rechtssysteem om multinationals de mogelijkheid te geven om overheden te dagvaarden inzake betaling van schadevergoedingen vanwege reglementeringen, zoals milieutechnische reglementeringen en gezondheidsreglementeringen ter bescherming van de burgers.

Ik volg collega Wouter Vanbesien volledig. Wat is er mis met de Europese en de Amerikaanse rechtssystemen waardoor de multinationals een parallel, apart systeem moeten krijgen, waar de burgers, de consumenten geen toegang tot hebben en dat de kmo's, waar we onze mond zo vol van hebben, minister-president, zich niet kunnen permitteren? De gemiddelde kostprijs van een dergelijk proces is 8 miljoen euro! Waar blijft u met uw gelijke behandeling en gelijke kansen, en geen discriminatie, voor uw eigen kmo's? (*Applaus bij sp.a en Groen*)

Minister-president Geert Bourgeois: Ik zal uit het hoofd proberen te antwoorden op de laatste uithalen van mevrouw Turan. Ik ken haar deuntje, dat langs geen kanten klopt, ondertussen wel.

Wat de tussenkomst van collega Vanbesien betreft, gaan we het debat inderdaad later voeren en ik hoop dat we dat verdrag zullen goedkeuren. Ik hoop dat de Europese Raad dat zeer snel goedkeurt. Het is in het belang van Vlaanderen, van onze ondernemingen, van onze landbouw, van onze welvaart, van onze tewerkstelling. Vlaanderen leeft van de export. Hoe meer belemmeringen wegvallen, hoe beter voor ons. We hebben daar absoluut belang bij.

Ik hoop ook dat Wallonië het goedkeurt, want in Wallonië zijn er allerlei vooroordelen ten aanzien van die verdragen, waar ze in het verleden zonder meer mee akkoord zijn gegaan. Plots ontstaat een soort aangezwollen gerucht en bedenkingen bij die contracten. Zoals collega Vanlouwe zegt, er zijn misschien wel 1600 ISDS'en goedgekeurd. U hebt er in het verleden heel veel goedgekeurd, collega's van Groen en sp.a. Hier zat in CETA een ISDS 2.0, een zeer verbeterde versie.

Collega Kennes, in verband met uw vraag of dat nu een verbetering inhoudt van de voorstellen van Malmström ten aanzien waarover definitief een akkoord is bereikt: het is te vroeg om dat hier te beantwoorden. Ik heb niet de tijd gehad om dat grondig te bekijken en te bestuderen. We hebben ook de definitieve teksten nog niet. We gaan dat in een later stadium kunnen doen. We gaan inderdaad die verdragen op onze banken kunnen krijgen en op dat moment daarover van gedachten kunnen wisselen.

Collega Vanbesien, van meet af aan, en bij de allereerste in Europa, heb ik gepleit voor een ICS-systeem. Ik heb niet de lof gezongen van ISDS. Ik heb niet gezegd dat dat arbitragesysteem het nec plus ultra is. Ik heb gezegd dat het beter zou zijn dat we een soort permanent tribunaal hebben. Welnu, CETA is nu geamendeerd op een moment dat het normaal niet meer te verwachten viel omdat men in de legal scrubbing zat. Het was het moment dat juristen de teksten nog aan het finetunen waren, dat er nog een bijkomend politiek akkoord kon worden gesloten. Het is heel sterk dat dit helemaal op het einde nog is kunnen gebeuren. Maar ik heb van meet af aan gepleit voor zo'n systeem.

Collega Turan, dat u zegt dat dit een cadeau is aan de multinationals, is totaal fout. Dit zijn regelingen die sinds jaar en dag bestaan. Duitsland, waar nu zoveel te doen is omtrent die clausules, is trouwens met een dergelijke regeling begonnen. Dit zijn regelingen voor geschillen die zich dagelijks voordoen en die moeten worden opgelost. Nu worden ze opgelost volgens de ISDS-clausules. Spreek met onze ondernemers, met onze kmo's: die regelingen zijn een goede zaak voor hen. Anders moeten zij zich in al die verschillende landen aan het rechtssysteem van die landen conformeren.

Zij hebben veel meer rechtszekerheid en veel meer transparantie. En dat dit voor de multinationals zou zijn, is totaal onjuist. Ik zal de brief voorlezen die mevrouw Malmström me in december heeft gestuurd over ICS en TTIP. Zij wil voor de SME's een zeer lage toegangdrempel en zij wil dat de kosten van het ICS-systeem worden gedragen door de twee entiteiten, zodat er een zeer laagdrempelige toegang is. Uw verhaal dat dit puur voor de multinationals zou zijn, klopt dus niet. Wanneer er partijen zijn die er belang bij hebben, dan zijn het wel degelijk de kmo's.

Er komt een rechtszekerheid tot stand en er zijn 'vastbenoemde' experts die altijd en op een correcte en objectieve manier met die materie omgaan. Daarbij is men niet afhankelijk van de rechtsgang in een ver vreemd land met een recht dat men niet kent. Zo vermijdt men grote discussies over welk rechtssysteem er van toepassing is, het Canadese, het Roemeense of het Belgische, en men vermijdt oeverloze procedurekwesties. Dit is een systeem dat onze investeerders willen en dat een zeer grote stap vooruit is. We zetten zelfs twee stappen vooruit. ISDS zoals het in het verdrag zat, was al een stap vooruit, maar het ICS-systeem is nog een grotere stap vooruit. Ik hoop dat in het TTIP-handelsverdrag met de Verenigde Staten ook een ICS-clausule zal worden opgenomen. U was allemaal aanwezig toen mevrouw Malmström in de commissie heeft gezegd dat ze daarvoor wil gaan. Ik heb haar een brief gestuurd en zij heeft in december geschreven dat ze voor dit systeem wil gaan: een TTIP met voor de kmo's de regeling die ik net heb geschetst. *(Applaus bij de N-VA en Open Vld)*

Karl Vanlouwe (N-VA): Het deuntje van mevrouw Turan en van de linkerzijde begint echt afgezaagd te worden. Ik zou zelfs willen vragen om die plaat alstublieft gewoon af te zetten. Het is positief dat de regering dit vrijhandelsakkoord met Canada blijft verdedigen en dat de minister-president er als een van de eersten voor heeft gepleit om het ISDS-systeem, dat op zich niet slecht is, want het bestaat in 1600 akkoorden, waarbij het systeem destijds door linkse regeringen werd gesteund, te hervormen tot een alternatief systeem.

Die handelsakkoorden zorgen voor meer jobs, meer koopkracht en meer welvaart. Wij willen alvast van Vlaanderen geen economisch Bokrijk maken. Wij willen ook geen protectionistische maatregelen. Wij willen een open economie in Vlaanderen omdat wij ervan overtuigd zijn dat dit voor meer jobs, meer zekerheid en meer welvaart zorgt in Vlaanderen. *(Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Tine Soens aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de toegang voor Vlaamse ambtenaren tot het Centraal Wapenregister als hulpmiddel in de strijd tegen illegale wapenhandel

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Tine Soens (sp.a): Minister-president, in 2010 werd beslist dat uw ambtenaren toegang zouden krijgen tot het Centraal Wapenregister. Dat is niet alleen belangrijk voor het vergemakkelijken van een aantal procedures maar vooral in de strijd tegen illegale wapenhandel. Bovendien is het ook niet erg moeilijk om dat te doen: er moet alleen een paswoord worden uitgewisseld.

Intussen zijn we zes jaar verder en is die toegang er nog altijd niet. Ik heb u onlangs gevraagd of u aan uw partijgenoot, federaal minister van Binnenlandse Zaken, Jan Jambon, wilde vragen om u die toegang te geven. U antwoordde dat u eind vorig jaar een brief hebt gestuurd maar dat u nog altijd geen antwoord hebt gekregen. Dat kan natuurlijk gebeuren met brieven.

Maar intussen heb ik het gevoel dat u van het kastje naar de muur wordt gestuurd. Intussen zegt minister Jambon dat u niet bij hem moet zijn maar bij Justitie, dat op zijn beurt zegt dat het helemaal niets hoeft te beslissen omdat er al een beslissing is genomen en dat de minister gewoon een login, een paswoord moet aanvragen. Eigenlijk ligt de bal dus terug ik uw kamp.

Minister, wanneer zult u dat paswoord aanvragen?

De voorzitter: Minister-president Bourgeois heeft het woord.

Minister-president Geert Bourgeois: Voorzitter, was het maar zo eenvoudig!

Mevrouw Soens, ik merk dat u nu wél het correcte jaartal weergeeft. In de geschreven versie van uw actuele vraag had u het over een KB van 2006. *(Opmerkingen van Tine Soen)*

Ja, zo staat het in de geschreven tekst. Het doet er niet toe. Het is een KB van 1 oktober 2010.

U zegt dat het een middel is in de strijd tegen de illegale wapenhandel. Daarin zit u grondig fout. Dit gaat over de legale en niet de illegale wapenhandel. Het gaat over mensen die hun aanvraag indienen om een wapen te mogen uitvoeren of een wapen dat ze kopen, te mogen invoeren: een colt, een long rifle of wat dan ook en die daarvoor een vergunning willen. Het gaat over mensen die legaal een wapen willen invoeren.

Collega's, dat betekent echter niet dat er geen controle is. We krijgen de informatie van het Centraal Wapenregister, maar moeten dat, ondanks het KB dat op 1 oktober 2010 in werking is getreden, iedere keer schriftelijk aanvragen. Dan krijgen we de antwoorden en kan mijn dienst Controle Strategische Goederen al dan niet een vergunning verlenen. Dit verloopt vlot en goed.

Maar het KB zegt dat wij toegang hebben. Het ministerie van Justitie zegt dat het volstaat een login en een paswoord te vragen. Dat is niet zo. Wij hebben pas met dat KB toestemming gekregen. De dienst Controle Strategische Goederen heeft herhaaldelijk aan het Centraal Wapenregister gevraagd om dit te regelen. Daarop is nooit reactie gekomen. De secretaris-generaal van het Departement Internationaal Vlaanderen heeft in 2012 een brief gestuurd naar het Centraal Wapenregister. Daarop is er nooit een antwoord gekomen. Ik heb, voor u de zaak hebt aangekaart, voor het Vredesinstituut de zaak heeft aangekaart, op mijn beurt een brief gestuurd naar minister Jambon. Zoals ik u al heb geantwoord, zijn we bezig met het uitwerken van een oplossing.

Het blijkt nu dat diegenen die pas met dat KB toestemming hebben gekregen een opleiding moeten volgen en een aparte machtiging moeten krijgen. Het is dus niet zomaar inloggen en ICT aanpassen. Was het zo geweest, was het wellicht al opgelost.

Ik wil een einde maken aan de spraakverwarring en de zaak vooruithelpen. Mijn diensten hebben het nu al enkele jaren gevraagd. Ik heb gezegd dat ik een vergadering wil met de betrokken dienst Controle Strategische Goederen, bij ons de dienst van het Centraal Wapenregister, het kabinet-Jambon en mijn kabinet, om te zien welke praktische vereisten er worden gesteld aan onze mensen van de dienst Controle Strategische Goederen, zodat we daaruit kunnen geraken.

Ik heb u in de commissie gezegd dat we vast van plan zijn om daar op korte termijn uit te geraken. Het dossier sleept zes jaar aan. Ik wil dat oplossen.

Tine Soens (sp.a): Minister, u zegt dat het niet zo simpel is en dat het nog even zal duren. In het antwoord op mijn schriftelijke vraag zei u te hopen dat u het – na zes jaar – tegen de zomer zou hebben opgelost.

Sp.a vindt dat u er vandaag voor moet zorgen dat uw ambtenaren toegang hebben tot dat Centraal Wapenregister. Het is belangrijk in de strijd tegen illegale wapenhandel, zoals het ook staat in het advies van het Vlaams Vredesinstituut. Ik ben niet diegene die adviezen van het Vlaams Vredesinstituut, toch een instelling van dit parlement, zal negeren. Het is ook een gemakkelijke maatregel om toe te passen. U moet gewoon die login en dat paswoord aanvragen aan de federale politie, zoals Justitie het gisteren heeft gezegd.

Ik begrijp niet waarom u daar zo moeilijk over doet.

De voorzitter: De heer Van Esbroeck heeft het woord.

Jan Van Esbroeck (N-VA): In tegenstelling tot mevrouw Soens heb ik wél naar het antwoord van de minister geluisterd.

Ik ben heel blij en verheugd dat er werk van wordt gemaakt, dat onze ministers er wel aan werken om die toegang ook op die weg te kunnen bewandelen.

Het is inderdaad niet zo dat die gegevens vandaag niet beschikbaar zijn voor onze diensten in de Vlaamse overheid. Die zijn uiteraard wel beschikbaar. Er wordt werk van gemaakt om dat op een vlottere manier te doen.

Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben ervan overtuigd dat ook dat euvel zeer snel opgelost zal geraken.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

Ward Kennes (CD&V): Onze diensten kunnen goed samenwerken met de Proefbank voor Vuurwapens, de provinciale wapendiensten, de Federale Wapendienst en de federale gerechtelijke politie. Het moet ook mogelijk zijn om ook met het Centraal Wapenregister vlotter te kunnen samenwerken. Ik ken de minister als iemand die staat voor administratieve vereenvoudiging. Als er een kortere weg is om niet via brieven en zo te moeten werken, ben ik ervan overtuigd dat hij daarachter zal staan. Het gaat inderdaad om mensen die een wettige reden hebben om een vuurwapen te hanteren.

Minister-president, wilt u uw gewicht in de schaal werpen om dit lang aanslepende dossier mee te deblokken? U hebt uitgelegd wat er allemaal moet gebeuren, maar een extra duwtje zal het dossier ongetwijfeld nog sneller in de goede richting laten evolueren. Dan kunnen we zeggen dat dit eindelijk geregeld is.

De voorzitter: De heer Vanbesien heeft het woord.

Wouter Vanbesien (Groen): Ik was even in de war bij het antwoord van de minister-president. Enerzijds zei u dat het allemaal zo erg niet is omdat we alle informatie hebben en dat het geen rol speelt in de strijd tegen illegale wapenhandel. Anderzijds zei u dat u ook al drie jaar vraagt om rechtstreekse toegang te krijgen. Het was me onduidelijk of u dit nu erg vindt of niet, maar ik neem aan dat u het wel erg vindt. U hebt uitgelegd dat er van alle vereisten zijn, ook nieuwe vereisten, die dan plots opduiken, zoals vormingsvereisten voor mensen die toegang zouden krijgen.

Blijkbaar wordt hier al zes jaar een spelletje gespeeld. Wie is de mol? Waarom wordt iets niet toegekend waar Vlaanderen recht op heeft?

Minister-president Geert Bourgeois: Voorzitter, natuurlijk wil ik dat dit geregeld wordt. Ik beklemtoon nogmaals dat dit op geen enkele manier afdoet aan de kwaliteit van onze besluitvorming. Onze dienst Controle Strategische Goederen geeft maar een vergunning nadat hij van het Centraal Wapenregister de informatie heeft gekregen dat aan die persoon een vergunning mag worden verleend, dat er geen negatieve bezwaren zijn.

Waar het wel om gaat, is dat het sneller moet kunnen. We moeten toegang kunnen krijgen tot die gegevensbank. Dat is al theoretisch mogelijk sinds 1 oktober 2010, maar dat is tot op vandaag nog niet gebeurd. Wie is de mol? Ik weet het niet. Ik stel vast dat mijn diensten van het Centraal Wapenregister nooit een antwoord hebben gekregen. Nooit, niet op de telefoons, niet op de brief van de secretaris-generaal.

Het Centraal Wapenregister zegt nu dat het niet zo simpel is en dat het niet volstaat om een login te geven. Ze zeggen dat het diensten zijn die een machtiging hebben gekregen met een KB, maar dat dit nog niet in de oorspronkelijke wet staat en dat geen federale diensten zijn. Er moet nog een en ander worden geregeld. Ik begrijp zeer goed dat er veiligheidscontrole moet zijn. Om hier een einde aan te maken, zal ik mijn gewicht – ik weeg niet zo veel, mijnheer Kennes – in de schaal werpen. Ik breng de partijen samen. Dit moet ophouden, want zo kunnen we blijven vierbanden. De twee kabinetten met de twee diensten moeten worden samengebracht.

Mevrouw Soens, hou ermee op om te zeggen dat dit een middel is in de strijd tegen de illegale wapenhandel. Als u illegale wapeninvoerders kent die een vergunning aanvragen bij mijn diensten, signaleer me ze. Het gaat om personen die een wapen willen kopen, collectioneers en anderen, en die vragen of ze dat wapen mogen importeren. Als men in het binnenland een wapen wil kopen, moet

men van de gouverneur het fiat krijgen. In dit geval moeten ze het fiat krijgen van het Centraal Wapenregister, waarna pas mijn diensten die voor import staan, een vergunning kunnen verlenen voor die import, maar dit enkel bij nihil obstat van het Centraal Wapenregister. Dit kan sneller en eenvoudiger. Ik wil dat ook realiseren want dit is in zes jaar nog niet gebeurd.

Dit is geen middel tegen de illegale wapenhandel. Dit doet niets af van de kwaliteit van de beslissingen van mijn dienst Controle Strategische Goederen, want ze krijgen die informatie. Alleen moeten ze die telkens aanvragen en krijgen ze die toegestuurd.

Wat wij vragen – en dat lijkt me de logica zelve aangezien er een KB voor is –, is dat één of twee mensen bij ons gemachtigd worden om in die databank te gaan om daar de info te bekijken die ze nodig hebben om een beslissing te kunnen nemen over het al dan niet toestemming geven om te importeren.

Daarover gaat deze kwestie. Ik zal ze oplossen. We moeten rond de tafel gaan zitten met de vier partijen, want tot nog toe is het een 'flou artistique' wat er nodig is. Ik zie in het KB trouwens geen enkele voorwaarde staan dat er een nog een opleiding moet zijn. Ik wil dat het Centraal Wapenregister eindelijk eens zegt wat er nu precies vereist is: een ICT-toepassing, een opleiding, een login?

En vraagt men veiligheidsmaatregelen van die mensen? Dat lijkt me logisch. Wij zullen natuurlijk niet aan Jan, Pier en Polleke toegang geven tot de databank. Het moeten gemachtigde mensen zijn, maar alles kan besproken worden. Ik zie dat Wallonië en Brussel het niet vragen, maar ik wil dit voor onze diensten in het licht van een snellere en efficiëntere besluitvorming geregeld krijgen.

Tine Soens (sp-a): Mijnheer Vanbesien, u weet dat de West-Vlaming altijd de mol is in dergelijke programma's.

Samenvattend, België staat internationaal bekend als draaischijf van illegale wapenhandel. Buiten geldt nog altijd terreurniveau 3. We zouden toch mogen verwachten van deze regeringen dat ze er alles aan doen om de strijd tegen de illegale wapenhandel aan te gaan, zeker wanneer er zoiets simpels bestaat als het uitwisselen van een paswoord tussen twee partijgenoten. In Kortrijk worden lessen gegeven voor mensen die niet zo goed met computers kunnen omgaan: misschien moet u zich eens inschrijven. (*Rumoer*)

Minister-president, ik verwacht van u dat u dit vandaag nog in orde brengt. (*Opmerkingen van minister-president Geert Bourgeois*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Elisabeth Meuleman aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over het multifunctioneel gebruik van schoolgebouwen gebouwd door de publiek-private samenwerking Scholen van Morgen

ACTUELE VRAAG van Koen Daniëls aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de problemen bij de openstelling van schoolgebouwen uit het DBFM-programma Scholen van Morgen

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Elisabeth Meuleman (Groen): Voorzitter, minister, collega's, ik denk dat we het allemaal zonde vinden wanneer een schoolgebouw 's avonds of in de vakantie leegstaat, terwijl er in hetzelfde dorp of in dezelfde stad verenigingen zijn die

nood hebben aan ruimte, aan lokalen om activiteiten te doen. Ik denk aan de OKRA's en de Femma's van deze wereld. Het lijkt me nogal logisch om die beschikbare lokalen open te stellen voor de bonte buurt zodat iedereen ervan kan gebruikmaken.

De Vlaamse Regering schuift dit ook expliciet naar voren in de Scholenmonitor, in het Masterplan Scholenbouw, in de beleidsnota en in het regeerakkoord.

In het regeerakkoord staat: "Nieuwe of vernieuwde schoolgebouwen moeten multifunctioneel zijn en ter beschikking staan van de lokale gemeenschap." Dat is nogal logisch, minister.

In de beleidsnota staat: "Schoolgebouwen moeten aanpasbaar zijn." Multifunctionele gebouwen en een open schoolconcept, daar staan wij voor.

Het masterplan stelt: "Er moet rekening gehouden worden met bestemmingswisselingen, functiewijzigingen en meervoudig gebruik." Het kan niet duidelijk genoeg zijn.

En toch heeft de Vlaamse Regering er een tiental jaar geleden voor gekozen om voor de bouw van nieuwe scholen in zee te gaan met een private partner. Die private partner bemoeilijkt het multifunctionele gebruik van de scholen en gaat een beetje op de rem staan. De private partner denkt natuurlijk aan mogelijke slijtage, aan het gebruik van de schoolgebouwen dat het rendement voor hem misschien wat naar beneden kan halen.

Voor ons is dat een heel jammerlijke zaak, minister. Het is jammerlijk voor de buurt, voor de mensen in de gemeente die nood hebben aan lokalen. Het is ook jammerlijk omdat dit lijnrecht ingaat tegen de beleidsdoelstellingen die deze Vlaamse Regering naar voren schuift.

Minister, mijn vraag is duidelijk: wat gaat u doen om ervoor te zorgen dat de nieuwe scholen die nu gebouwd worden, wel multifunctioneel zullen worden ingezet zonder dat de directeur daar extra lasten en kosten door heeft?

De voorzitter: De heer Daniëls heeft het woord.

Koen Daniëls (N-VA): Ook wij vonden het jammer te moeten horen dat het niet vanzelfsprekend is die 625.000 vierkante meter schoolgebouwen – dat is de nv Scholen van Morgen – open te zetten. De eerste signalen waren niet zo goed. Scholen moeten elke vraag voorleggen aan de aannemer, aan de nv Scholen van Morgen. Dat is een hoop planlast voor de directies. Ze moeten dat goed motiveren, stofferen en uitleggen wat de bestemmingswissel is enzovoort, om dan een kostprijs terug te krijgen waarvan we niet weten of het puur kostendekkend is, zoals in het regeerakkoord staat, dan wel of daar meer in zit, dat de aannemer en AG Real Estate er een opportuniteit in zien om de winsten die ze maken, te vergroten.

De School van Morgen is natuurlijk voor dertig jaar. De contracten zijn afgesloten in 2006, maar die zullen niet weten hoe een school er in 2036 zal uitzien. Wie dat wel zou weten, zal dan niet meer in dit parlement zitten.

Als we buurtscholen willen, moeten we ervoor zorgen dat ze maximaal openstaan. Uit de reactie van Scholen van Morgen heb ik begrepen dat in 80 procent van de contracten al zaken zijn opgenomen, en in 20 procent is er niet naar gekeken of aan gedacht.

Minister, kunt u als generieke oplossing in gesprek gaan met de nv Scholen van Morgen om voor al die scholen – de scholen die binnenkort zaken willen wijzigen,

maar ook de scholen die het zijn vergeten – een billijke oplossing en een goed contract te hebben dat het mogelijk maakt een school open te stellen in het licht van het regeerakkoord?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Ik begin met het regeerakkoord. Mevrouw Meuleman, u hebt er zeer correct uit geciteerd. Het is de bedoeling dat scholen vandaag en in de toekomst zo multifunctioneel mogelijk zijn. Er zijn enorme opportuniteiten, ook voor bestaande schoolgebouwen.

Maar we mogen onze ogen ook niet sluiten voor het project Scholen van Morgen. Ik heb naar aanleiding van de heisa van enkele dagen geleden de parlementaire voorbereidingen nog eens gelezen. Het decreet Scholen van Morgen is unaniem goedgekeurd in het parlement, dus ook door uw fractie, mevrouw Meuleman. Voormalig minister Vandenbroucke heeft bij de bespreking naar aanleiding van dit decreet in het parlement gezegd dat het multifunctioneel gebruik een zaak is van de aannemer en de school zelf. Waarom was dat zo? Omdat multifunctioneel heel verscheiden is over heel Vlaanderen.

Hoe is dat in het project opgelost? Voor een school in een project stapt, wordt er een papier voorgelegd en wordt er nagegaan op welke manier de school kan worden opengesteld. Heel veel scholen hebben een breed contract gesloten en hebben een overeenkomst gemaakt waarbij heel veel multifunctioneel gebruik mogelijk is. Voor die scholen is het helemaal niet nodig extra vragen te stellen met extra papierlast tot gevolg omdat in de vergoeding die wordt betaald ook het dertigjarig onderhoud is verrekend. Daarin heeft men rekening gehouden met maximale openstelling.

Op het ogenblik dat het is goedgekeurd, heeft men geen verplichting opgelegd om multifunctioneel te gaan. Er zijn scholen die dat formulier niet of zeer minimaal hebben ingevuld. Als ze nu zeer multifunctioneel willen gaan omdat de Vlaamse Regering dat vraagt, moeten ze onderhandelen omdat multifunctioneel gebruik een potentiële impact heeft op extra onderhoudskosten. Dat is niet zo als een deurklink meer wordt gebruikt omdat er meer leerlingen in de klas zitten. Dat kan nooit een issue zijn, maar als het gaat over meer uren gebruik, kan dat een effect hebben.

Er zijn vandaag drie probleemdossiers bekend, waarover inderdaad zware discussies bestaan. De aannemer mag uiteraard geen misbruik maken van de situatie. Maar de school staat niet alleen tegenover een mastodont. Er is een aannemer en er is de school, maar daarnaast is er de DBFM-vennootschap (Design Build Finance Maintain), waar ook Vlaanderen in participeert, en die heeft de plicht om te bemiddelen en te zorgen dat er redelijke oplossingen uit de bus komen.

Ik kende al twee dossiers vooraleer u een – terecht – oproep via de media hebt gedaan. Ik heb de opdracht gegeven om inzake de dossiers met knelpunten een redelijke oplossing uit te werken die er vooral toe leidt dat scholen maximaal open gaan. Het is een gemiste kans dat niet van bij de start is gezegd dat sowieso een maximaal multifunctioneel gebruik moet worden gerealiseerd. De zaak wordt dossier per dossier bekeken, maar die visie komt in alle dossiers aan bod en de scholen hebben 'de vrijheid' om meer of minder te aanvaarden. Dat is de stand van zaken. Ik volg dat nauwgezet op.

Ik kan moeilijk een generieke oplossing bedenken, mijnheer Daniëls, omdat het multifunctionele gebruik van geval tot geval erg verschilt. Het kan gaan om een gebruik van 's ochtends tot 's avonds laat, of van één of twee uur extra. Het kan gaan om sportactiviteiten of activiteiten aan een tafel. Kortom, men moet dat dossier per dossier bekijken. Er zijn erg mooie dossiers. Ik kan zo voor de vuist

vier of vijf gemeenten noemen waar het erg correct is aangepakt en ook vergoedingen zijn gevraagd aan verenigingen of een gemeentebestuur om van dat multifunctionele gebruik te genieten. Dat gebeurt tegen kostprijs, zoals ook in het regeerakkoord is bepaald.

Elisabeth Meuleman (Groen): Minister, er zijn 165 projecten van Scholen voor Morgen die moeten leiden tot de bouw van nieuwe scholen. Daarvan zijn er al 28 of 29 opgeleverd en in gebruik. 3 zeggen nu al dat ze het anders zouden willen zien. Veel scholen moeten nog gebouwd worden. De projecten zijn al meer dan 10 jaar geleden opgestart. Het is een dure zaak voor de Vlaamse Regering. Er is meer overheidsgeld in gestopt dan gepland. Het is ook allemaal duurder uitgevallen voor de scholen dan voorzien was, denk maar aan de beschikbaarheidsvergoeding die meer bedraagt dan gepland. Het is dus logisch dat vandaag, 10 jaar later, nu er veel kleutertjes bij zijn gekomen, een aanpassing voor de hand ligt. En die openstelling en aanpassing is blijkbaar een moeilijke operatie. U mag die schooldirecteurs er niet alleen voor laten staan. *(Applaus bij Groen)*

Koen Daniëls (N-VA): Dank u voor uw toelichting, minister. U zegt dat scholen moeten onderhandelen met aannemers. Het gaat om onderhandelingen over contracten opgesteld met juridische spitstechnologie. Ik vraag me af of scholen daartoe wel in staat zijn. Dat is een. Twee: nu de zaak in de media is gekomen, zijn bij een aantal scholen de ogen opengegaan. Ze gaan kijken wat vroeger – doorgaans door het vorige bestuur of de vorige directeur – is beslist. De noden zijn vandaag anders. Een bemiddeling van de minister van Onderwijs dringt zich op. Het zou goed zijn als u de rol van go-between op u zou nemen, en u zich niet zou beperken tot de suggestie dat de scholen het nu maar met de aannemer moeten regelen. Het zou goed zijn als u de problemen zou inventariseren, om ervoor te zorgen de planlast bij de scholen wordt verlicht.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

Jos De Meyer (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, het probleem is uiteraard niet nieuw. Wie de besprekingen in de legislatuur heeft meegemaakt toen de heer Vandembroucke minister van Onderwijs was, zal zich goed herinneren dat ik toen meermaals op dit probleem heb gewezen. Dat neemt niet weg dat de zorg voor flexibiliteit en een redelijke vergoeding meer dan terecht is, en u kunt daarin een rol spelen. Ik heb evenwel een andere vraag.

U vraagt terecht multifunctioneel gebruik van de scholen, minister. Polyvalente ruimtes worden tijdens de lestijden niet altijd permanent gebruikt. Parochiale verenigingen en wijkverenigingen kunnen daar zeer nuttig gebruik van maken, maar als zij daar gedurende meer dan zes lestijden tegen een vergoeding gebruik van maken, riskeren zij het voordeel van vrijstelling van onroerende voorheffing te verliezen. Ik vind het wenselijk dat de Vlaamse Regering ook eventjes naar dat probleem kijkt en ervoor zorgt dat problemen voorkomen worden.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

Jo De Ro (Open Vld): Ik wil me aansluiten bij de twee vraagstellers. Minister, het is inderdaad de rol van Scholen van Morgen om scholen te kunnen bijstaan en te bemiddelen met de aannemers. De collega's halen een terecht punt aan als ze verwijzen naar de sterke juridische strijd die er al aan voorafgegaan is. Ik kan mij dat herinneren van destijds op het ministerie van Onderwijs. Als we hele busjes met topjuristen van de best betaalde advocatenkantoren zagen binnenkomen, wisten we dat de onderhandelingen over DBFM, die jaren geduurd hebben, doorgingen op het kabinet of het ministerie zelf.

Die vraag moet je eens stellen in bijvoorbeeld een gemeente waar een lokaal gemeentebestuur één schooltje heeft, met zelfs geen dienst onderwijs, of een vrij

initiatief dat niet in een grotere koepel of een groter geheel zit. Als die daar moeten gaan bemiddelen of zelf moeten optreden ... Je zult die directeur in het basisonderwijs maar zijn. Het zou toch moeten kunnen dat het Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs (AGIO) of mensen die u inhuurt via het ministerie, die mensen bijstaan. Anders gaan we nog veel miserie kennen.

De voorzitter: Juffrouw Gennez heeft het woord.

Caroline Gennez (sp.a): Dank u wel, voorzitter, dat u mij juffrouw noemt. Ik zie er blijkbaar jong uit vandaag. (*Applaus*)

Ik wil mij, de dag na Complimentendag, graag aansluiten bij de collega's. Ik denk effectief dat we er ondertussen Vlaanderenbreed, en hopelijk ook in de koepels en in elke school en elk stadsbestuur, van overtuigd zijn dat ons schoolpatrimonium maatschappelijk vastgoed is, dat dus ook door het levende weefsel in onze steden en gemeenten gebruikt kan worden. Ik denk ook dat we er ons over de partijgrenzen heen van bewust zijn dat de derde regering die met deze DBFM-operatie geconfronteerd wordt, er belang bij heeft om bij de bestekken en contracten, die zeer ingewikkeld zijn, vanuit het Vlaamse niveau te bemiddelen tussen de scholen en koepels en de aannemers, om ervoor te zorgen dat onze schoolinfrastructuur zo veel mogelijk multifunctioneel en in de buurt gebruikt kan worden.

Minister Hilde Crevits: Dank u wel, collega's, voor de zeer constructieve opmerkingen. Ik wil nog een paar aanvullingen doen.

Collega Meuleman, er zijn er al 33 opgeleverd. Zo blijft u mee met de laatste stand van zaken. Morgen kan dat cijfer alweer veranderen. Wat die vergoedingen betreft, dacht ik dat er ook in uw eigen stad een DBFM-contract afgesloten is, waar ook de directeur zeer tevreden over is. Men heeft het daar trouwens heel correct gedaan. Men heeft het formulier ingevuld, maximaal polyvalent gebruikt, en ondertussen is er in uw gemeenteraad al een contract goedgekeurd tussen de stad en de school om een vergoeding te betalen voor maximaal gebruik. Daar zijn niet veel moeilijke contracten aan voorafgegaan. Dat is gewoon geregeld, en dat komt doordat de school op het juiste moment en heel correct gezegd heeft dat ze dat zo breed mogelijk wou openstellen. Ik vind ook wel dat we die scholen een compliment moeten geven, op de dag na Complimentendag, voor het feit dat ze pioniers zijn geweest in wat wij allemaal willen, namelijk dat heel breed openstellen.

Maar het blijft ook een feit, collega's, dat de keuze niet gemaakt is om daarvan een voorwaarde en een verplichting te maken. Ik vind dat spijtig. Ik had liever gezien dat het een evidentie zou zijn dat als je bouwt met Scholen van Morgen, gelet op de kostprijs, gelet op de inspanningen, dat sowieso zou betekenen dat je zo polyvalent mogelijk gaat. Maar heel velen hebben het gedaan. Laat ons die dus vooral respecteren in wat ze gedaan hebben.

Uiteraard ben ik bereid om alle bijstand te verlenen, collega's. Wij participeren met een kwart in die vennootschap. U weet dat onder andere Wivina Demeester, die toch niet bekend staat als een zachte dame, daar ook haar rol in te vervullen heeft. Dus ja, ik wil dat het redelijk gebeurt. Ik zal sowieso niet aanvaarden dat daar onhebbelijke zaken voorkomen. Maar er is bijvoorbeeld ook een school die wilde bouwen als school en die nu plots een internaat wil worden. Dan is het vrij logisch dat men zegt: als wij gedurende dertig jaar het onderhoud moeten doen, willen wij wel de impact bekijken. En je kunt onmogelijk zeggen dat het sowieso geen impact zal hebben.

Als een plaatselijke afdeling van OKRA of Femma een namiddag wil komen kaarten in een van die gebouwen, dan weet ik niet of dat veel schade kan berokkenen. Voilà, de heer De Ro twijfelt. Sowieso moet je dat situatie per situatie bekijken.

Willen wij onze expertise daarvoor inzetten? Ja. Sowieso zeggen dat men de deur dicht doet, dat het niet kan dat die contracten worden aangepast, zou echter zeer onredelijk zijn tegenover die scholen die het zeer open hebben gespeeld, die vonden dat dit er voor iedereen is en die partners hebben gezocht, ten opzichte van scholen die vonden dat het voor niemand was.

Mijnheer Daniëls, die individuele contracten zijn trouwens gemiddeld dik twee jaar geleden gesloten. Het is dus niet zo dat die contracten van tien jaar geleden zijn, hoewel er zo wel een paar zijn. Daar hebt u een punt. Dat zijn inderdaad heel zware contracten, waarvoor scholen zich moeten laten bijstaan. Als je natuurlijk een overeenkomst sluit met een bepaling van een vergoeding gedurende dertig jaar en een bepaald gebruik, en je wilt daar plots wijzigingen in aanbrengen, dan moet daarover wellicht weer worden onderhandeld, wat spijtig is. Ik wil me er echter toe engageren om daarbij te helpen, te steunen. Leden vragen dat en we zullen dat ook doen. U moet echter ook wel begrijpen dat er een startcontext is, dat men vanaf het begin echt dat multifunctioneel gebruik heeft gepromoot en dat veel scholen er budgettair ook maar zo zijn uitgeraakt.

Mijnheer Daniëls, u stelde daarnet nog een bijkomende vraag over het bijbouwen en het wijzigen. Eigenlijk kan dat ook geen probleem zijn. Er is een school gebouwd en in het project is rekening gehouden met mogelijke functiewijzigingen. Als men dat anders wil inrichten of zo, dan kan dat eigenlijk geen probleem zijn. Mevrouw Meuleman, hetzelfde geldt als er extra leerlingen komen. De scholen betalen niet per leerling. Het gaat om een gebouw waarin je dan doet wat je denkt te moeten doen, maar waarbij er wel rekening is gehouden met een gebruiksintensiteit.

Dus, zijn er een paar problemen? Ja. Zullen we dat zorgzaam opvolgen? Zeker. We zullen ook zoeken naar een oplossing die redelijk en niet te complex is, maar laten we ook kijken naar de zeer goede projecten en voorbeelden die er her en der in Vlaanderen ook zijn.

Elisabeth Meuleman (Groen): Minister, sta de scholen bij. Het is al ingewikkeld genoeg geweest. Zorg er ook voor dat het niet duurder wordt. Zet ook volop in op multifunctioneel gebruik. Sinds 2008 is er in het algemeen in Vlaanderen een toename van multifunctioneel gebruik van scholen met 3 procent geweest. Op acht jaar tijd is men dus 3 procent meer scholen multifunctioneel gaan gebruiken. Daar is nog ruimte voor verbetering. We kunnen ter zake de regelgeving beter op elkaar afstemmen. We kunnen zorgen voor een conciërgesysteem, dat ervoor zorgt dat het gemakkelijker wordt om scholen open te stellen.

Zet daar dus volop op in. U hebt dat beloofd in het regeerakkoord, in de beleidsnota, in het masterplan, in zowat alle mogelijke documenten die er zijn van deze Vlaamse Regering. We boeken te weinig vooruitgang. Ik vind dat belangrijk. Ik vind dat het efficiënt inzetten van belastinggeld in tijden van schaarste, en we moeten dat doen. *(Applaus bij Groen en sp.a)*

Koen Daniëls (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Collega De Meyer, ik schrik een beetje van uw vraag, want die onroerende voorheffing is eigenlijk behandeld in de commissie Financiën.

Jos De Meyer (CD&V): Waar ik een onvolledig antwoord heb gekregen.

Koen Daniëls (N-VA): Soit. Ik heb nog even snel via VLABEL de omzendbrief bekeken over die onroerende voorheffing. Volgens mij is dat geregeld, maar goed.

Jos De Meyer (CD&V): U vergist zich, collega.

Koen Daniëls (N-VA): Minister, ik ben zeer blij dat u zegt die scholen te zullen ondersteunen bij die onderhandelingen. Dat vind ik zeer goed. Dat scholen of die

organisaties vergoedingen moeten betalen, is zeer goed. Ik wil u toch vragen om toch even te bekijken of die vergoedingen inderdaad kostendekkend zijn, dan wel of er sprake is van een nieuwe winstvorm.

Het is de nv Scholen van Morgen, niet de nv Scholen van Gisteren. Die nv zou dus ook wat flexibel moeten zijn als het gaat over bijsturingen in het licht van een effectieve multifunctionele inzet. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Jo De Ro aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over extra lesuren in kansarme wijken

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

Jo De Ro (Open Vld): Voorzitter, minister, beste collega's, ik had al een beetje een primeur gekregen van mijn collega, de schepen van Onderwijs van Antwerpen. Hij bleek enthousiast te zijn over een werkbezoek aan Rotterdam. Zijn diensten en zijn kabinet hadden onderzoek verricht naar wat daar de Rotterdam Children's Zone heet, en wat hij in Antwerpen wil vertalen naar een Antwerp Children's Zone.

Het komt er concreet op neer dat schepen Marinower in Antwerpen wil inzetten, niet voor heel de stad, maar heel duidelijk op de wijken met de grootste noden, de hoogste schooluitval en de hoogste kansarmoede, om daar een pact te sluiten tussen de scholen, de gezinnen en de wijken. Hij wil inzetten op een verlengde leertijd. Hij wil inzetten op ondersteuning van gezinnen in de huizen zelf, achter de voordeur, zoals hij het zegt, en hij wil ook in de wijk investeringen doen die voor die hele wijk en voor de kinderen in het bijzonder zorgen dat men erop vooruitgaat.

Als je de bedoelingen van de schepen leest, sluiten die aan op wat vorige week een kamerbrede steun heeft gekregen in de Senaat. Voor onze fractie was collega Brusseel rapporteur in het grote dossier van de kinderarmoede. Zij heeft het stuk over onderwijs gedaan. Er zijn trouwens nog andere collega's die daar hard aan gewerkt hebben. In dat dossier lees je dat het inzetten op verschillende terreinen bij zowel specialisten als mensen uit de politiek een hoge verwachting schept wat het resultaat betreft. We moeten eerlijk zijn: we zetten heel veel middelen in, maar soms te divers. Als daar dan op lokaal vlak mensen over de verschillende silo's heen van welzijn, onderwijs, jeugd en sport gericht dingen gaan doen, dan kunnen we dat alleen maar aanmoedigen.

Minister, mijn enthousiasme en dat van onze fractie daarover zal u niet verbazen. Het is niet omdat het een partijgenoot is, want ik heb een paar weken geleden al gezegd dat ik ook enthousiast was over initiatieven van andere onderwijs-schepenen. Ik vraag me namens mijn fractie af of u het enthousiasme voor dit project deelt.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega De Ro, dank u wel voor deze vraag. Iedereen die mij kent, weet dat ik alle projecten die ertoe kunnen leiden dat we kinderen maximale kansen geven, een warm hart toedraag.

Toen ik vanmorgen wakker werd en ik las in een krant dat schepen Marinower een blauwe laag legt op het masterplan van Open Vld, dacht ik: ik moet dat plan onmiddellijk proberen te vinden, want ik had die blauwe laag nog niet gehoord in wat collega Rutten vorige week vertelde. Dus er is een nieuwe blauwe laag.

Ik heb gebeld en gevraagd aan de Antwerpse schepen: waar is die blauwe laag? Hij was verrast dat er een vraag over werd gesteld in het parlement deze namiddag. Dat kan gebeuren. We hebben gekeken of het op de Antwerpse gemeenteraad is gekomen, of het in de commissie is besproken, of het in de Antwerpse Onderwijsraad aan bod is gekomen, of dat doorgesproken is met de lokale scholen, of dat vorige week op de raad van bestuur van het Stedelijk Onderwijs is gekomen. Antwoord: neen.

Mijnheer De Ro, ik kan dus vandaag alleen maar spreken over een project dat inderdaad in een Nederlandse stad en in de Verenigde Staten met succes loopt en waar ik een zeer grote appreciatie voor heb, maar ik kan nog niet echt een antwoord geven op de vraag wat het plan van Antwerpen nu is. Het is au fond geen probleem dat ik dat niet kan, want toen het hier drie weken geleden ging over het plan van Gent, heb ik op dezelfde manier moeten antwoorden, namelijk dat ik nog niet kan antwoorden. Ondertussen heb ik dat plan van Gent gekregen en is het daar besproken. Ik hoop dus oprecht dat ik het plan kan krijgen, want het interesseert mij zeer. Het interesseert mij ook zeer om een antwoord te krijgen op een aantal vragen die u misschien al kunt beantwoorden.

Voor mij is het van belang dat ik weet of kansarmoede stopt aan de poort van een wijk. Ik weet het niet. Het stond nogal hard geformuleerd in de krant. Is armoede gelijk aan extra naar school moeten gaan? Dat vind ik een totaal foute connotatie. Ik denk ook niet dat dat de bedoeling kan zijn, maar het stond ongeveer zo in de krant. Wat doe je met de vrijheid die ouders vragen?

Als u het hebt over wat vanmiddag in het nieuws zat, namelijk studenten van hogescholen die kinderen begeleiden en aan huiswerkbegeleiding doen, is dat schitterend. We hebben daar zelf voor gezorgd door het pact met de hogescholen. Als u zegt dat u wilt dat scholen de kans krijgen om achter de voordeur van de mensen te geraken en mensen te bezoeken, dan hebt u mijn volle steun. Er is niets zo belangrijk als contact tussen scholen en ouders om de kansarmoede en mogelijke problemen weg te werken. Daarvoor zeg ik volmondig ja. Maar ik hoop oprecht dat de schepen eens tot bij mij komt, zijn project toelicht, zodat ik minstens zie wat hij precies wil doen, en dat hij dat project niet een blauw project noemt. Laten we stoppen met kleurtjes te geven aan projecten, het zijn projecten ten bate van kansen voor kinderen. (*Applaus*)

Jo De Ro (Open Vld): Ik dacht even dat u zich zou ergeren aan het feit dat u iets in de krant moet lezen dat nog niet in een commissie behandeld is. Maar gelukkig hebt u dat niet gedaan, want anders zouden een aantal leden van de commissie Onderwijs toch ook wel even de wenkbrauwen hebben gefronst.

Iedereen die iets wil bereiken, of het nu als minister is of als schepen, moet daar op voorhand goed over nadenken, en pas dan communiceren. Schepen Claude Marinower heeft dat gedaan. Hij spreekt ook niet over 'moeten'. Het is een project waarin leerlingen en scholen vrijwillig kunnen instappen. Hij wil 2016 aangrijpen om dat project vorm te geven met al die partners.

Minister, ik ben ook voor één ding ongerust. Bij ons werkbezoek aan Antwerpen bleek dat er een zwaard van Damocles boven dat dossier hangt. U hebt ongetwijfeld gehoord en gelezen dat de schepen aan u geen extra middelen vraagt. Hij wil zelf middelen in Antwerpen mobiliseren. Hij wil er ook partners bij betrekken. Maar het zwaard van Damocles dat hangt boven de heer Marinower en veel van zijn collega's-schepenen – er zijn er hier nog een paar in de zaal – is natuurlijk de ongerustheid over de middelen die Vlaanderen aan steden geeft om sociaal-economisch achtergestelde scholen of kinderen beter te ondersteunen via de SES-middelen (sociaal-economische status). Minister, als we vandaag één kans moeten grijpen, dan wel deze: we moeten aan die schepenen van Onderwijs en aan die

ongeruste scholen heel duidelijk zeggen dat Vlaanderen op die terreinen middelen zal blijven geven en de SES-middelen niet gaat afpakken, afromen of verminderen.

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Kathleen Helsen (CD&V): Minister, uw antwoord maakt duidelijk dat het een idee is van een schepen van Onderwijs in Antwerpen. Het is nog niet heel duidelijk wat er precies van het Vlaamse beleid wordt verwacht. De CD&V-fractie heeft altijd gevraagd om kansen te geven aan kinderen die het niet gemakkelijk hebben om op te groeien vanuit een specifieke gezinscontext en om in het onderwijs de nodige leerresultaten neer te zetten. Hier wordt verwezen naar projecten in New York en Rotterdam.

Ik heb zelf het geluk gehad en de kans gegrepen om in de vorige legislatuur een bezoek te brengen aan een project in Londen. Daar slaagt men erin om binnen de onderwijsuren met kinderen die opgroeien in kansenvijken zeer positieve leerresultaten neer te zetten. Het zou interessant zijn om ook dat project eens te bekijken. Dat wou ik aanbevelen vooraleer ons te binden aan projecten die andere effecten zullen hebben.

De voorzitter: Mevrouw Gennez heeft het woord.

Caroline Gennez (sp.a): Dank u wel, jongeheer voorzitter. *(Opmerkingen van de voorzitter)*

In dit concrete geval vind ik het blauwe idee van schepen Marinower een goed idee. Maar laten we hopen dat dit blauwe idee geen blauwe plek wordt voor de Vlaamse Regering. Want als ik de heer De Ro goed begrijp, pleit hij net als sp.a – en ik denk ook Groen – voor het niet-gelijk trekken van de basistoelage voor de werking van elk kind. Dat zou inderdaad voor scholen in kansarme buurten met veel kansarme kinderen een absolute financiële aderlating zijn.

Minister, ik weet dat u ook een koele minnaar bent van dat idee. Laat dat vallen, dat onzalige idee. Scholen in kansarme buurten met veel kansarme ouders hebben nood aan extra ondersteuning. U kunt die bieden vanuit de Vlaamse Regering. Heel simpel: niet door in extra budget te voorzien, maar wel door de bandbreedte die net die scholen met de grootste noden, waar Antwerpen, Mechelen en Vilvoorde er heel veel van hebben, extra te omkaderen. Dat is sociaal onderwijs en vernieuwend beleid. *(Applaus bij sp.a)*

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Elisabeth Meuleman (Groen): Minister, maandag nog waren wij samen op de studiedag 'Kleine kinderen grote kansen' van de Koning Boudewijnstichting. Het ging erover kinderen zoveel mogelijk kansen te geven en hen uit de armoede te helpen. Dat begint bij jonge kinderen.

Op die studiedag werd duidelijk dat je dat als school niet alleen kunt doen. Armoede heeft veel facetten, het gaat onder meer over huisvesting, werk van ouders om het goed te doen op school... Het is dus een goed idee om met veel partners samen te werken. Maar dat is niet nieuw, dat is niet iets dat Open Vld heeft uitgevonden. Het concept Brede School, daar moeten we op inzetten. Dat moet vanuit Vlaanderen gebeuren. Het begint met het openstellen en gebruik maken van de schoolgebouwen. Maar zo'n brede school is meer dan dat, het is ook samenwerken met organisaties.

Ik vind het spijtig dat een schepen, van wie zijn partij deel uitmaakt van de Vlaamse Regering, moet zeggen dat hij niet wil wachten op het Vlaams beleid, dat hij ondersteuning wil vanuit Vlaanderen.

Vandaar mijn vraag, wat zult u doen om projecten als deze ruimer te ondersteunen?

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

Kris Van Dijck (N-VA): Men moet inderdaad niet altijd wachten op Vlaanderen om een sterk lokaal beleid te voeren. Je moet, mag en kunt zelf initiatieven nemen.

Ik heb echter een bemerking. Het is goed af en toe eens in het buitenland te gaan kijken. Na tien jaar aandringen van mijn fractie, ging tijdens de vorige legislatuur toenmalig minister Pascal Smet op werkbezoek naar Amsterdam. Hij kwam terug met de boodschap in de Zevende Dag dat hij taalbaden zou organiseren, want hij had het gezien in Amsterdam. Sindsdien worden er taalbaden georganiseerd.

De problematiek rond sociale woonwijken en wijken met kinderen met achterstand moet met veel aandacht worden bekeken, maar de dynamiek moet uitgaan van het lokaal bestuur. Er zijn verschillende partners, waaronder de OCMW's en de vierdewereldorganisaties. In die optiek kijken we uit naar het plan dat in Antwerpen wordt uitgewerkt, niet alleen door een schepen, maar gedragen door het hele stadsbestuur.

Minister Hilde Crevits: Ik zou toch een paar opmerkingen willen maken. Heb ik het goed begrepen dat de heer Marinower de SES-middelen die toegekend worden aan scholen voor dat project wil inzetten? Dat zou heel verbazingwekkend zijn. Dat wens ik niet.

Als het gaat over de middelen en de grote ongerustheid kan ik het volgende meedelen. Antwerpen krijgt 19 miljoen euro aan SES-middelen om kinderen met een aantal kenmerken die kunnen leiden tot schoolachterstand, te ondersteunen. Daarnaast krijgt Antwerpen meer dan 17.000 lestijden in het secundair onderwijs en meer dan 2685 uren extra omkadering om leerlingen te ondersteunen die het moeilijk hebben op school. En dan zegt schepen Marinower in de krant dat wachten op het Vlaams beleid geen zin heeft. Antwerpen krijgt meer dan 20 miljoen euro en bijna 20000 lestijden extra voor kwetsbare kinderen. Komt daarbovenop de bedragen uit het Gemeentefonds: 4 procent van de middelen binnen het Gemeentefonds wordt specifiek verbonden met leerlingen en leerlingkenmerken. Dat betekent dat Antwerpen deze legislatuur gratis, zonder dat er iets moet worden bewezen, louter en alleen voor de leerlingen 2,5 miljoen euro extra krijgt. Dan kun je niet zeggen dat wachten op Vlaanderen geen zin heeft. De middelen moeten gewoon ingezet worden. *(Applaus)*

Dit neemt niet weg dat ik appreciatie heb voor het voorstel van de schepen. *(Gelach. Opmerkingen)*

Het is zoals men zegt een blauwe laag, maar ik heb begrepen dat de rode laag het in de vorige legislatuur ook al geprobeerd heeft in Antwerpen, maar dat het niet gelukt is. Het is een project dat onderwijs een stukje overstijgt. Het gaat naar buurten, naar mensen. Het houdt rekening met buurtwerking.

De burgemeester van Mechelen zit ook in dit halfrond. Het zit hier vol met burgemeesters. Als je ziet welke steden successen boeken wat schoolachterstand betreft, zijn dat die steden waar het schoolbeleid heel nauw afgestemd is op het wijkbeleid. Het is iets wat cruciaal op stedelijk of gemeentelijk niveau wordt aangepakt. Als Vlaanderen moeten we voldoende hefboomen geven en voldoende middelen uittrekken, maar ik zal het echt aan de scholen en het lokale weefsel laten om daar gepaste initiatieven in te nemen. In dat kader vind ik het initiatief, of het idee – want het is tot op vandaag een idee – zeker lovenswaardig. Het is alleen een beetje spijtig dat het dan nodig is om wat te schoppen naar Vlaanderen, dat dek ik met plezier met de mantel der liefde toe. *(Applaus bij CD&V en de N-VA)*

Jo De Ro (Open Vld): Collega's, schepen Marinower wil zijn voorstel binnen zijn eigen stad met eigen middelen financieren, niet met SES-middelen – dat is alleen het zwaard van Damocles dat boven de schoolbesturen hangt, niet alleen boven het stedelijk onderwijs maar boven alle netten in Antwerpen. Spreek daar maar eens met de inrichtende machten over. Ze zullen het u met overtuiging zeggen. Zijn voorstel is heel duidelijk: we gaan over de beleidsdomeinen heen werken met één doel, namelijk kinderen uit armoede helpen, kinderen uit miserie helpen.

Als ik kritisch mag zijn over de laatste drie legislaturen in Vlaanderen heen, hebben we vaak gezegd dat we dat zouden doen: welzijn moest meer met onderwijs, onderwijs meer met werk, en zo kan ik nog even doorgaan. Ik wil hier de vraag stellen: wie vindt dat we het op dat punt in Vlaanderen al beter doen dan een aantal lokale besturen, mag nu de hand opsteken. Ik zal mijn hand niet opsteken. Ik vind dat Vlaanderen nog heel ver kan gaan in het beter laten samenwerken van Vlaamse organisaties, Vlaamse agentschappen en Vlaamse diensten op het terrein, om te werken rond kinderen. Dan mag er inderdaad een lokaal schepen zijn die zegt niet te zullen wachten.

Ik zal een voorbeeld geven waarom hij dat met recht en reden mag zeggen. Spijbelen, in Antwerpen, is onder deze legislatuur, een legislatuur met drie partijen, waarvan de onderwijsschepen uit mijn partij komt, gezakt, omdat ze er een eigen beleid zijn gaan voeren en inderdaad niet hebben gewacht op een aantal maatregelen die van boven moesten komen. Daar geef ik de heer Van Dijck gelijk. Inderdaad, de lokale dynamiek kan heel veel. We moeten gewoon van elkaar leren. We moeten elkaar geen vliegen afvangen, maar samen vooruit gaan met één doel: geen kind in Vlaanderen achterlaten, niet in Antwerpen, niet in Vilvoorde, niet in Torhout.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Martine Fournier aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de gevolgen van het verdwijnen van de fietspunten

ACTUELE VRAAG van Rob Beenders aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de toekomst van de tewerkstelling van de medewerkers sociale economie bij de fietspunten

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Homans.

Mevrouw Fournier heeft het woord.

Martine Fournier (CD&V): Ik had een vraag voorbereid voor in de commissie, maar ze is omgezet in een actuele vraag, in combinatie met de vraag van de heer Beenders.

Minister, gisteren stond er een klein artikel in de kranten, waarin vermeld stond dat twee op de drie fietspunten zullen verdwijnen, wegens besparingen van de NMBS. Een fietspunt heeft als doel het gebruik van de fiets te stimuleren, in combinatie met het openbaar vervoer. Het is een locatie aan een station, waar men fietsen kan stallen, fietsen kan huren, waar kleine herstellingen aan fietsen gebeuren. De verhuur van fietsen gebeurt meestal door Blue Bike, een prachtig initiatief dat ondersteund wordt door gemeenten, door De Lijn, door Vlaanderen, en ook door de NMBS.

Vorig jaar was er al sprake van dat er enkele fietspunten zouden verdwijnen. Er werden dan ook enkele vragen om uitleg gesteld aan uw collega in de commissie,

en ook schriftelijke vragen. De minister heeft hierop geantwoord dat het jammer zou zijn dat de goede samenwerking met Blue Bike in combinatie met de fietspunten er niet meer zou zijn, en dat die samenwerking toch gevrijwaard zou moeten kunnen blijven.

Hij had de opdracht gegeven aan Blue-bike en De Lijn om contact op te nemen met de NMBS om daarover concrete afspraken te maken. Ik hoop dat die fietspunten niet zullen verdwijnen. Minister, wat zult u doen om de werking van Blue-bike te garanderen wanneer die fietspunten of een deel van die fietspunten er niet meer zullen zijn?

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

Rob Beenders (sp-a): Minister, iedereen kent de fietspunten, een win-win-project voor lokale overheden en voor mensen uit de sociale economie die daar tewerkgesteld worden. Zij houden de stations proper en de pendelaar kan er veilig zijn fiets stallen. Kortom, het gaat om een project waar wij niet tegen kunnen zijn. Nu heeft de NMBS echter beslist om te besparen en heeft ze ervoor gekozen om een aantal van die fietspunten af te bouwen of zelfs af te schaffen. U hebt eerder in de commissie aangegeven dat u de tewerkstelling van de doelgroepmedewerkers wilt garanderen en dat u ze desnoods wilt heroriënteren indien die tewerkstelling op de fietspunten zou wegvallen.

Dat is een nobele ambitie maar ik denk dat we in het verhaal van de fietspunten alles uit de kast moeten halen om het personeel niet te moeten heroriënteren. U moet er samen met minister Weyts voor zorgen dat die fietspunten gewoon niet worden afgeschaft. Wanneer de besparingen van de NMBS toch plaatsvinden, moet Vlaanderen proberen om een alternatief voorstel op tafel te leggen zodat op zijn minst de uitbouw van die fietspunten gegarandeerd blijft. Studies bewijzen immers dat het de fietspunten zijn die bepalen wanneer mensen met de fiets naar een station rijden omdat ze zekerheid willen dat hun fiets daar veilig gesteld zijn.

Ik lees ook in de beleidsnota van minister Weyts dat hij absoluut verder wil inzetten op die fietspunten en op die verbindingen via fietssnelwegen. Ik denk dan ook dat de afbouw van die fietspunten te allen tijde moet worden vermeden en dat we moeten vechten voor het behoud ervan, eventueel in een compleet andere vorm waarin Vlaanderen het voortouw neemt.

Minister, u hebt in juni gezegd dat u voor een heroriëntering wilt gaan wanneer de tewerkstelling zou worden afgebouwd. Hebt u sindsdien nog stappen gezet om ervoor te zorgen dat de fietspunten kunnen blijven, dat een heroriëntering niet nodig is en dat de mensen die daar vandaag tewerkgesteld zijn, daar ook kunnen blijven?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Beenders, de vraag die u nu hebt gesteld, wijkt wel wat af van wat ik op papier heb gekregen.

Ik ben momenteel eventjes bevoegd voor sociale economie en voor mobiliteit. Ik heb me vandaag verdiept in de problematiek van de fietspunten. Ik heb ook naar de NMBS gebeld – u weet hoe dat gaat: 47 keer bellen voor je prijs hebt – en ik heb daar duidelijkheid gekregen: er wordt geen enkel fietspunt stopgezet. Ik heb daarvoor wel drie verschillende personen moeten spreken. Mijnheer Beenders, u had het over een verminderde dienstverlening, u had het niet zozeer over een actuele en effectieve stopzetting van de fietspunten.

In dit debat moeten we een zeer duidelijk onderscheid maken tussen de twee soorten taken die een fietspunt kan uitoefenen. Enerzijds is er de basisdienstverlening

waar onder andere Blue-bike gebruik van maakt. Dat houdt kleine herstellingen in zoals het herstellen van een platte band, het vervangen van een ketting enzovoort. Anderzijds zijn er bijkomende taken zoals de sociale controle en het beheer van de weesfietsen of fietsen die daar al meer dan twee maanden staan. Men probeert dan te achterhalen wie de eigenaar is van die fietsen. Het zijn net die bijkomende taken die worden uitgevoerd door doelgroepmedewerkers uit de sociale economie.

Mijnheer Beenders, ik heb ook al in de commissievergadering van juni gezegd dat ik absoluut nooit betrokken ben geweest bij de plannen van de NMBS om die bijkomende taken af te bouwen. Men heeft me ook nooit gevraagd wat mijn mening daarover was. In België zijn er 51 fietspunten waarvan 45 in Vlaanderen en Brussel. Van die 45 zijn er 16 die doelgroepmedewerkers tewerkstellen. Wanneer men nu dan zegt dat twee derde bedreigd wordt, dan staat dat toch wat haaks op de cijfers die ik net heb gegeven. Van die 16 zijn er 5 die inderdaad te horen hebben gekregen dat de bijkomende taken die zij uitvoeren, zullen worden stopgezet. 3 zullen een taakvermindering krijgen. Het gaat dus om 8 van de 16 fietspunten.

Ik vind het dus nogal kras om te lezen dat de fietspunten worden stopgezet – neen, die stoppen niet – en dat twee derde van de tewerkstelling wordt bedreigd – dat klopt ook niet.

Mijnheer Beenders, ik heb u in de commissie de garantie geven dat ik toen en nog altijd absoluut bereid ben om de tewerkstelling van de doelgroepmedewerkers te garanderen. Ik zal u straks zeggen welke stappen ik concreet heb gezet. Dat is de absolute garantie die ik wil bieden.

U weet ook dat er, in het kader van die bijkomende opdrachten van de fietspunten, een klaverbladfinanciering was tussen enerzijds sociale economie en anderzijds de NMBS. De NMBS heeft nu inderdaad gezegd: "Wat de bijkomende" – dus niet de basisopdrachten van de fietspunten – "betreft, willen we niet meer financieren." Mijnheer Beenders, u weet ook dat het vanuit het beleidsdomein Sociale Economie onmogelijk is om die hele financiering op ons te nemen. Dat zullen we dus ook niet doen. U weet ook dat een LDE-onderneming (lokale diensteneconomie) – want daarover gaat dit concreet eigenlijk – een opdracht moet krijgen van een lokaal bestuur. Dat kan een OCMW zijn, een stad, een gemeente, een intercommunale enzovoort zijn. In ieder geval moet er een concrete opdracht zijn.

Vanuit mijn bevoegdheid Sociale Economie is het mijn absolute betrachting om die tewerkstelling te garanderen. De afgelopen maand hebben er verschillende overlegmomenten plaatsgehad, met de koepelorganisatie en de betrokken fietspunten die dreigden medewerkers verloren te zien gaan. We hebben elk van die verenigingen gevraagd om tegen begin april een plan mee te geven, bijvoorbeeld een heroriëntering van de doelgroepmedewerkers. Of als zij een lokaal bestuur ervan kunnen overtuigen om te taken over te nemen: des te beter.

Op 12 april is er een vervolgvergadering gepland op mijn kabinet. Mijnheer Beenders, ik kan u het volgende garanderen. Momenteel worden ongeveer twintig voltijdsequivalenten in het kader van de sociale economie bedreigd door deze vermindering van de taken, maar niet de basisverlening door de NMBS. Ik zal die twintig voltijdsequivalenten zeker een tewerkstelling garanderen.

Mevrouw Fournier, ik heb u al uitgelegd wat het verschil is tussen de basisdienstverlening van een fietspunt en de bijkomende dienstverlening. De NMBS heeft mij verzekerd dat geen enkel fietspunt in Vlaanderen zal worden gesloten en dat enkel de bijkomende taken zullen worden afgebouwd. Voor de voortzetting van de succesvolle – daarover ben ik het met u eens – werking van Blue-bike is er op dit moment geen enkel probleem.

Martine Fournier (CD&V): Dat is inderdaad goed nieuws.

Ik heb het niet alleen in de pers gelezen. Ook de Fietsersbond is ondertussen een petitie gestart met de melding dat twee op drie fietspunten zullen verdwijnen. Ik vind de communicatie een beetje jammerlijk. Daaraan kunt u natuurlijk niets doen.

De fiets is een belangrijk item in onze commissie Mobiliteit. We spreken daar ook heel veel over. We willen gaan voor een duurzame mobiliteit. Daarbij is de fiets heel belangrijk. De fiets is voor ons ook een volwaardig transportmiddel.

Binnenkort – misschien zelfs nog deze maand – komt uw collega uit met zijn fietsplan. Wat er allemaal in staat, weten u noch ik. Of misschien weet u het wel. Ik ben in ieder geval heel benieuwd naar dat fietsplan. Ik ben ook heel blij dat de fietspunten zullen blijven bestaan. Het is een goed middel voor de combinatie van openbaar vervoer en fiets.

Rob Beenders (sp.a): Minister, ik ben echt ontgoocheld. Ik ben niet zo euforisch als mijn voorganger. Een fietspunt is geen fietspunt meer als die dienstverlening wordt afgebouwd. Als de fietspunten vandaag succesvol zijn voor de pendelaar die ervoor kiest om met de fiets naar het station te gaan, is dat net omdat die extra dienstverlening aan die pendelaar wordt gegeven: de fiets wordt bewaakt, de fietsenstalling is proper, ze kunnen kleine herstellingen uitvoeren.

En ja, ze zullen zeggen: "We schaffen de fietspunten niet af." Ah nee? Wat wordt het dan? Een veredeld fietsrek aan het station waarbij er niet meer in dienstverlening wordt voorzien, waarbij je gewoon je fiets kunt stallen en de trein nemen? Als dat de definitie wordt van een fietspunt dat niet wordt afgeschaft, dan pas ik daarvoor.

Minister, u bent viceminister-president. Ik hoor van veel mensen dat u veel te zeggen hebt in de regering. U moet een blok vormen met minister Weyts en ervoor zorgen dat er geen afbouw komt van de fietspunten, maar dat er een versterking komt en desnoods een plan vanuit Vlaanderen om de mensen die vandaag met de fiets naar het station gaan, dezelfde faciliteiten te geven dan ze vandaag krijgen. *(Applaus bij sp.a en Groen)*

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Emmily Talpe (Open Vld): Voorzitter, naast het mobiliteitsaspect is er uiteraard ook het tewerkstellingsaspect. De NMBS heeft wel voorzien in een overgangmaatregel, maar we moeten het zeker ook structureel benaderen. Daarop hoor ik u alvast positief ingaan.

Ik verwijs naar het federaal regeerakkoord waarin heel veel belang wordt gehecht aan de comodaliteit van trein en fiets. Vorige week nog werden in de Kamer twee voorstellen van resolutie goedgekeurd. Men is ook volop bezig met de bespreking van de nieuwe beheersovereenkomst met de NMBS. Minister, in hoeverre is er overleg met de federale minister van Mobiliteit over deze fietspunten, niet alleen met het oog op de comodaliteit maar ook op de rol van de sociale economie?

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

Björn Rzoska (Groen): Minister, u hebt vandaag een extra bevoegdheid, namelijk mobiliteit. Ik kan het dan ook niet laten om ook iets te zeggen.

Ik moet de collega's die vooraan staan, gelijk geven. Het zou zaak zijn dat minister Weyts, die nu toch niet naar New York gaat maar naar Antwerpen, contact opneemt met zijn collega aan de andere kant van de straat om de eenvoudige reden dat ook

het fietspunt in mijn stad wel degelijk goed werk levert op bepaalde terreinen. Als we echt een succes willen maken van de combi-mobiliteit – wat minister Weyts heel centraal heeft staan in zijn plannen –, dan is het van belang dat we mensen die zich verplaatsen met de fiets naar het station, daar wat in de watten leggen. Daar speelt zo'n fietspunt een essentiële rol in. Ik ervaar dat dagelijks.

Mijn oproep is om minister Weyts te vragen om contact op te nemen met de federale minister, want de afbouw zou alleen maar haaks staan op het beleid dat we vanuit Vlaanderen willen voeren.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Mijnheer Beenders, u ontgoocht me een beetje. Ik ken u als een zeer optimistisch, positiefdenkend man die doorgaans zijn dossiers goed kent. Inzake de fietspunten heeft de NMBS inderdaad beslist om in de B-stations de basisopdracht toezicht te verminderen en die te stoppen in de C-stations. Daarnaast kunnen alle fietspunten hun andere functies zoals herstellingen, graveerwerk en verhuur blijven doen. Er werken inderdaad in totaal ongeveer 20 werknemers uit de lokale diensteneconomie in een C-station waar de basisopdracht verdwijnt. Dat is een probleem omdat er een overheidsopdracht moet zijn om aan lokale diensteneconomie te doen. Dat zou kunnen worden opgelost, mochten lokale bestuurders zoals mevrouw Fournier of de mensen in Hasselt of waar dan ook, een extra overheidsopdracht geven, zoals graveerwerk.

Qua werkzekerheid is het sowieso opgelost want de minister garandeert dat ze via Werk en Sociale Economie die mensen werkzekerheid biedt. Ik stel voor dat u uw actuele vraag afsluit met op zijn minst een actueel compliment aan de minister. *(Applaus bij de N-VA)*

Minister Liesbeth Homans: En dat een dag na Complimentendag, mijnheer Beenders, dat zou mooi zijn.

Het zal u niet verbazen dat ik de heer Ronse bijtreed. Mijnheer Beenders, ik heb u uitgelegd dat er 51 fietspunten zijn waarvan 45 in Vlaanderen en Brussel. 16 daarvan stellen doelgroepmedewerkers te werk. Vindt u het dan ook niet een beetje raar dat er communicatie komt dat 2 van de 3 fietspunten in Vlaanderen dreigen te verdwijnen? Wil dat dan zeggen dat alle overige fietspunten afhangen van de subsidies die ze kregen, niet vanuit Sociale Economie maar wel van de subsidies die in totaliteit aan de 16 bedrijven zijn gegeven? Dat is een open vraag. Ik denk niet dat dat de bedoeling van sociale economie is.

Ik heb duidelijk mijn plannen bekendgemaakt. Op 12 april komen alle organisaties terug op mijn kabinet. We zullen de doelgroepmedewerkers absoluut heroriënteren. Het is des te beter als we een lokaal bestuur kunnen overtuigen om die bijkomende taken in het fietspunt over te nemen. Ik zal er in ieder geval voor zorgen dat de betrokken doelgroepmedewerkers niet op straat staan. Die bekommernis delen we.

Mevrouw Talpe, minister Weyts heeft zeer regelmatig overleg met minister Galant. Onlangs nog stond daarover een grappige cartoon in het Orakel van Knack. Voor alle duidelijkheid, er is een klaverbladfinanciering, zeker voor de bijkomende opdrachten in de sociale economie.

Waaruit bestaat de klaverbladfinanciering? De NMBS betaalt de opdracht en wij betalen de LDE-vergoeding.

U kunt natuurlijk niet van mij verwachten dat ik vanuit Sociale Economie heel die financiering op me zal nemen. Natuurlijk zullen we wel de tewerkstelling van de medewerkers garanderen.

Ik vind ook niet dat als de federale overheid, want mevrouw Galant is nog steeds minister in de Federale Regering, bepaalde beslissingen neemt die een eventuele financiële impact hebben op Vlaanderen, wij alles per definitie zomaar moeten overnemen. U weet ook dat onze middelen beperkt zijn.

Mijn prioriteit in dit dossier is dat de fietspunten blijven bestaan – en ik meen dit ook te mogen stellen in naam van minister Weyts. De basisdienstverlening blijft dus bestaan, de herstellingen en dergelijke blijven dus. Zullen er nog mensen rondlopen om weesfietsen en dergelijke te controleren? Neen, misschien een beetje minder. Ik meen dat de belangrijkste doelstelling van een fietspunt nog altijd is om bepaalde herstellingen te kunnen uitvoeren, en dat blijft bestaan.

Voorzitter, ik sluit af met een positieve noot gebaseerd op het betoog van de heer Rzoska. Ik ben het er absoluut mee eens dat fietspunten heel goed werk leveren. Vandaar dat ik het nodig achtte om in dit parlement duidelijkheid te verschaffen naar aanleiding van de berichtgeving die de laatste dagen in de media is verschenen. Er worden er geen stopgezet door de NMBS, dat hebben ze me verzekerd na 47 telefoons – het is uiteindelijk toch gelukt. Wij zullen de tewerkstelling van de doelgroepmedewerkers die onder druk komen te staan door de afschaffing van de bijkomende taken, met heel veel plezier opvangen binnen onze eigen budgetten en binnen onze Sociale Economie.

Martine Fournier (CD&V): Voor alle duidelijkheid, ook ik vind de dienstverlening op de fietspunten belangrijk, evenals het toezicht. Alles kan wel worden volgehangen met camera's, maar die lossen niet alles op, ook toezicht is belangrijk. Wij moeten zulke punten als overheid faciliteren, niet alleen aan stations, maar ook aan grote punten van De Lijn.

Ik herhaal dat ik hoopvol uitkijk naar het fietsplan van de minister. Ik hoop dat dergelijke fietspunten, dergelijke verzamel punten voor de fietsen in combinatie met het openbaar vervoer, ook heel duidelijk zullen worden opgenomen in zijn fietsplan. Maar dat wordt een discussie voor in de commissie.

Rob Beenders (sp.a): Minister, ik kan echt niet eindigen met een positieve noot. U bent immers echt tevreden met een afbouwscenario. Ik had van u willen horen dat de Vlaamse Regering zal vechten voor het behoud van de fietspunten, en dat als de NMBS zorgt voor afbouw, er vanuit Vlaanderen een oplossing wordt geboden. Dan werkt u aan de mobiliteit van morgen. *(Opmerkingen van minister Liesbeth Homans)*

Jawel, u zegt dat u tevreden bent met de afbouw van fietspunten. Als er een afbouw komt van de service van de fietspunten, dat zult u zorgen voor heroriëntering van de personeelsleden. Welke heroriëntering zal dat zijn? Dat is cruciaal in dit verhaal.

Collega's, als een fietspunt vandaag alle diensten aanbiedt die ze willen aanbieden, maar morgen wordt de controle of het klein herstel afgeschaft, dan zal de minister voor de tewerkstelling van die persoon misschien een andere werkplaats garanderen. En dan is het fietspunt niet langer hetzelfde als vandaag. Dat is een afbouwscenario. Ik vind dat de service die er vandaag is, moet blijven, dus geen afbouwscenario. De service moet bovendien versterkt worden. *(Opmerkingen van minister Liesbeth Homans)*

Het is de waarheid. De NMBS bespaart en dus zal er minder dienstverlening zijn in de fietspunten. Als er tewerkstelling verdwijnt, heroriënteren we die jobs naar een andere werkplaats. En dan verdwijnt de service van de fietspunten! *(Applaus bij sp.a en Groen)*

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Willy Segers aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de voordracht van een kandidaat-burgemeester voor de faciliteiten-gemeente Linkebeek na de tussentijdse verkiezingen van 13 december 2015

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

Willy Segers (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, om geen onpasselijkheid te creëren in dit halfroond, zal ik me qua historiek beperken tot de laatste bewegingen van de Linkebeekcarrousel.

Minister, in oktober benoemde u de heer De Bruycker tot burgemeester van Linkebeek, omdat niemand van de Franstalige gemeenteraadsleden het burge-meesterschap wou aanvaarden. Uit protest heeft de Franstalige meerderheid eind oktober ontslag genomen en half december waren er dan de bijzondere of tussentijdse verkiezingen.

Wat die hebben opgeleverd, weten we ondertussen. Eergisteren, niet toevallig op schrikkelogdag, kwam er een gemeenteraadsbeslissing waarmee opnieuw de heer Damien Thiéry werd voorgedragen als burgemeester van Dilbeek, excuus, van Linkebeek. (*Gelach*)

In het kader van toegenomen fusie-ideeën kan dat tellen.

Gisterochtend, amper vijftien uren na de raadsbeslissing, kwam al uw vernietiging. In de eerdere carrousel hebben al meerdere ministers voor Binnenlands Bestuur die benoeming geweigerd, en heeft de betrokkene de niet-benoeming aangevochten bij de Raad van State. Telkens heeft de Raad van State de beslissing van de Vlaamse Regering grondig verklaard.

Minister, wat denkt u over de nieuwe voordracht in het kader van de kandidatuur van de heer Thiéry als burgemeester van Linkebeek?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Sinds 2007 is de heer Thiéry twee keer naar de Raad van State gestapt en heeft twee keer ongelijk gekregen. Op 13 december zijn de buitengewone verkiezingen – dat is iets anders dan tussentijdse verkiezingen, het is gewoon een juridische term, maar in sommige debatten is het belangrijk om de juiste term te gebruiken – georganiseerd.

Ik heb begin vorige week een brief geschreven in functie van de gemeenteraad van 29 februari aan alle gemeenteraadsleden van Linkebeek met de vraag om met een voordracht te komen die wettelijk is. Het was een brief van twee pagina's, en ik heb er onmiddellijk aan toegevoegd dat die voordracht niet de voordracht van de heer Thiéry kon zijn.

Ik heb gemerkt dat de gemeenteraad afgelopen maandag 29 februari, op schrikkelogdag dus, de voordracht van de heer Thiéry heeft bevestigd, waardoor hij onmiddellijk aangewezen burgemeester werd. Dat is een procedure die daarmee te maken heeft.

Ik moest natuurlijk wachten op de officiële beslissing en de notulen van de gemeenteraad van Linkebeek. Die heb ik dinsdagmorgen gekregen. Zoals ik zondag en de dagen voordien heb aangekondigd, heb ik onmiddellijk de beslissing van de gemeenteraad voor de bevestiging van de voordracht van de heer Thiéry, vernietigd.

Ik kan u zeggen op basis waarvan ik dat heb gedaan. Artikel 59 van het Gemeentedecreet zegt: "Eens men een keer niet benoemd is in een legislatuur, kan men in diezelfde legislatuur niet opnieuw benoemd worden."

U weet dat een legislatuur voor lokale besturen in Vlaanderen – of men nu wel of niet buitengewone verkiezingen organiseert – momenteel loopt van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2018. Men mag nog zoveel buitengewone verkiezingen organiseren als men wil, dat zal niet veranderen.

Er is ook nog artikel 62 van het Gemeentedecreet, dat zegt: "Als een burgemeester benoemd is," – en de heer De Bruycker is benoemd, weliswaar ontslagnemend, maar nog altijd benoemd – "zal hij burgemeester blijven tot er iemand anders benoemd wordt."

Ik heb de beslissing van de gemeenteraad onmiddellijk vernietigd. De heer Thiéry heeft om half acht dinsdagmorgen in allerijl een schepencollege georganiseerd. Het zal zijn laatste zijn geweest, want momenteel is de heer De Bruycker burgemeester met alle bevoegdheden.

Willy Segers (N-VA): Minister, dit is inderdaad een bevestiging van wat u zondag en maandag al had aangekondigd. Het blijft wel belangrijk dat u de beslissing hebt afgewacht die maandag is genomen, de schrikkelbeslissing dus. Ik onthoud uit uw toelichting vooral dat de oorspronkelijke reden voor de niet-benoeming nog altijd gestand blijft. Dat gaat over het niet respecteren van de taalwetgeving in verkiezingsaangelegenheden.

We wachten verder af wat de volgende stap in dit verhaal wordt. We zitten in een procedure die nog een vervolg kan krijgen. We wensen u toch alvast te danken voor de transparantie die u vooraf aan de nieuwe raadsleden hebt gegeven inzake uw visie en uw standvastigheid die u dinsdagochtend per kerende post hebt teruggestuurd naar Linkebeek.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, u hebt – het zal u misschien verbazen dat ik dat zeg – kordaat en correct gehandeld in deze zaak en de enige juiste beslissing genomen, maar daarmee zijn we nog geen enkele stap verder met het goed bestuur van de gemeente Linkebeek.

De Franstaligen blijven lachen. Het wordt overigens tijd dat de MR – uw federale coalitiepartner – de heer Thiéry tot de orde roept. De heer Thiéry is Kamerlid voor de MR. Hij staat vooral bekend als eminent onruststoker in de Vlaamse Rand. Minister, vraag de Federale Regering om de heer Thiéry tot de orde te roepen.

Het wordt tijd dat u overweegt om de man een tuchtsanctie op te leggen. Dat is meteen ook mijn bijkomende vraag: bent u dat van plan?

De voorzitter: De heer van Eyken heeft het woord.

Christian Van Eyken (UF): Minister, ik zal het verhaal niet helemaal vertellen. In het decreet staat dat de heer Thiéry in deze legislatuur niet meer als burgemeester kan worden benoemd. Maar in dat decreet staan ook de woorden "behoudens als er nieuwe feiten zijn". Hij zegt dat er buitengewone verkiezingen zijn georganiseerd en dat dit een nieuw feit is. Wat is uw mening daarover? Kan hij opnieuw worden benoemd?

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Segers, ik bevestig nogmaals dat de legislatuur wel degelijk gewoon doorloopt, ondanks het feit dat er buitengewone verkiezingen hebben plaatsgevonden. Het zou nogal gek zijn dat men, als gelijk

welke helft plus een van de gemeenteraadsleden van een van de 308 lokale besturen ontslag neemt, en nieuwe verkiezingen uitschrijft, aan een nieuwe legislatuur kan beginnen. Zo werkt dat niet in een democratie.

Mijnheer Janssens, de heer De Bruycker is burgemeester met volle bevoegdheid. Het loopt niet van een leien dakje. Behandelt de heer Thiéry hem met respect? Neen, dat is absoluut niet het geval. We moeten nu afwachten wat er in de volgende gemeenteraden en schepencolleges gebeurt. We hebben een waarnemer in die vergaderingen. Als ik vaststel dat er zich daar scheldpartijen voordoen, zal ik niet aarzelen om tuchtsancties op te leggen. Momenteel is dat echter niet aan de orde. Misschien is het ijdele hoop, mijnheer Janssens, dat de heer De Bruycker als burgemeester van Linkebeek kan functioneren.

Mijnheer Van Eyken, u kunt veel zeggen, maar niet dat ik in dit dossier niet heb geprobeerd om rekening te houden met de democratische machtsverhoudingen en de taalverhoudingen. Op een bepaald moment heb ik de heer Ghekiere benoemd, maar hij heeft openlijk geweigerd en eraan toegevoegd dat niemand van de Franstaligen een benoeming zou aanvaarden. Nu moet u mij eens zeggen wat ik dan wel had moeten doen. Ik heb daarop de heer De Bruycker benoemd.

U hebt het over nieuwe feiten, mijnheer Van Eyken. Niet ik moet die aantonen, maar de heer Thiéry. Ik vind het zeer kras dat iemand die sinds 2007 elk arrest en elke uitspraak van het hoogste rechtscollege van dit land naast zich neerlegt nu zegt dat hij naar de Raad van State stapt en hoopt om daar gelijk te krijgen. Linkebeek is Vlaams grondgebied. U bent daar lang genoeg burgemeester geweest om dat te weten. Al onze wetten moeten er worden nageleefd, ook door de heer Thiéry. Eigenlijk ben ik heel blij dat de heer De Bruycker er burgemeester is. *(Applaus bij de N-VA)*

Willy Segers (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, het is een randprobleem. Men denkt dan nogal vlug aan communautaire opstootjes. Laat ons duidelijk zijn en zeggen dat voor dit dossier deze fase al lang achter de rug is. Eigenlijk praten we over een probleem van behoorlijk bestuur. Het imago van de politieke wereld in het algemeen wordt aangetast. Want hier gaat het over uitvoerende mandatarissen en raadsleden die stevast wetgeving naast zich neerleggen, uitspraken en arresten van de Raad van State negeren en bestuurlijke fouten proberen weg te moffelen en voor te stellen als nieuwe feiten, zoals hier zo-even nog gebeurde.

Dat kan niet. Dit krijgt een vervolg, maar we steunen u in uw aanpak om hier eindelijk komaf mee te maken. *(Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

- *De vergadering wordt geschorst om 16.38 uur.*
- *De vergadering wordt hervat om 16.47 uur.*

MOTIE van Joris Vandenbroucke, Björn Rzoska, Rob Beenders, Johan Danen, Bruno Tobbyack en Hermes Sanctorum-Vandevoorde betreffende een belangenconflict met betrekking tot de levensduurverlenging van Doel 1 en 2
– 650 (2015-2016) – Nr. 1

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de motie van Joris Vandenbroucke, Björn Rzoska, Rob Beenders, Johan Danen, Bruno Tobbyack en Hermes Sanctorum-Vandevoorde betreffende een belangenconflict met betrekking tot de levensduurverlenging van Doel 1 en 2.

De bespreking is geopend.

De heer Vandenbroucke heeft het woord.

Joris Vandenbroucke (sp-a): Voorzitter, collega's, afgelopen maandag zijn we in dit parlement van start gegaan met de Vlaamse Klimaatcommissie. De voorzitter van die Klimaatcommissie, Jan Peumans, heeft een ronde gedaan langs de verschillende fracties, om te vragen op welke manier zij kijken naar de werkzaamheden en de ambities die die commissie moet hebben. En het antwoord van de verzamelde fracties was bijzonder duidelijk: wij starten die Vlaamse Klimaatcommissie op met ambitie, met openheid van geest. We hebben afgesproken om de platgetreden paden te verlaten, om niet de 'usual suspects' te horen, maar mensen uit de industrie, mensen die bezig zijn met groene innovatie, zodat we die kunnen omarmen. En we hebben vooral ook afgesproken om de blik te wenden naar de lange termijn.

We gaan het hebben over de engagementen tegen 2030, die in Parijs zijn genomen. We gaan het ook hebben over de iets kortere termijn, over wat we moeten doen tegen 2020, onze hernieuwbare-energie doelstellingen, maar ook wat we moeten doen tegen 2050. En we weten dat het beleidsdomein Energie daarin een bijzonder belangrijk aandachtspunt zal zijn. Onze energieproductie heeft een bijzonder grote impact op de haalbaarheid van onze klimaatdoelstellingen. We weten dat we die moeten verduurzamen, dat we daar radicaal voor een omslag moeten kiezen, als we op de lange termijn naar een koolstofvrije economie willen gaan.

Als oppositie willen wij daar constructief aan meewerken. Het is belangrijk dat we tonen dat we in dit Vlaams Parlement, als het over belangrijke aangelegenheden gaat, kunnen samenwerken met elkaar, over de partijgrenzen heen, maar ook over de grenzen van meerderheid en oppositie heen, en dat we ook in staat zijn om verder te kijken dan de volgende verkiezingen, dat we kunnen werken op de langere termijn. We hebben dat al bewezen in andere dossiers. Ik denk dat de aanpak van de klimaatproblematiek er ook zo een is waarin we dat moeten doen.

Het is vanuit die constructieve houding, collega's, dat ik u wil waarschuwen. Ik wil u ervoor waarschuwen dat hier aan de overkant van de straat, in de Kamer van Volksvertegenwoordigers, men beslissingen dreigt te nemen die onze mooie ambities helemaal zullen doorkruisen, nog voor wij goed en wel op kruissnelheid zijn in onze Vlaamse Klimaatcommissie, een beslissing die het misschien zelfs onhaalbaar maakt om die ambities waar te maken. En dan heb ik het natuurlijk over het wetsontwerp dat momenteel in de Kamer behandeld wordt over de bekrachtiging van de conventie die minister Marghem gesloten heeft met Engie, de moederholding van Electrabel. Als die wet wordt aangenomen, dan zullen de kerncentrales van Doel 1 en Doel 2 tien jaar langer draaien dan dat we eerder hadden afgesproken.

Dat is géén goede beslissing. Dat is een beslissing die onze belangen schaadt. Als men die kerncentrales openhoudt, dan zal dat leiden tot de productie van overtollige

stroom, die de rendabiliteit van onze installaties voor hernieuwbare energie aantast, die investeringen in nieuwe groenestroominstallaties zal ontmoedigen. De verzamelde hernieuwbare-energiesector heeft ons heel terecht aangeschreven en onmiddellijk gereageerd toen het nieuws bekend werd dat er een overeenkomst met Electrabel werd gesloten. Zij hebben heel terecht gezegd: doe dat alstublieft niet, Vlaanderen zit op een goed traject, u dreigt de investeringen die we al hebben gedaan, onrendabel te maken, u ontmoedigt ons om verder te gaan op dat pad.

Uit studies van Elia en de Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas (CREG) blijkt ook dat we die kerncentrales helemaal niet nodig hebben om onze stroomtoevoer te verzekeren. Zelf als je er rekening mee houdt dat stroom uit wind- en zonne-energie uiteraard niet altijd ter beschikking staat, is het niet nodig om die twee kerncentrales open te houden. Het is zelfs zo dat op momenten van weinig vraag naar energie, die vraag vrijwel volledig zal worden gedekt door nucleaire stroom.

Op die manier verwatert natuurlijk de nood aan nieuwe productiecapaciteit, aan hernieuwbare productiecapaciteit volledig, terwijl we weten, beseffen en zo vaak hebben geschreven – ook de minister-president heeft dat geschreven in zijn Visienota 2050 – dat Vlaanderen zijn productie van hernieuwbare energie fors moet optrekken. We moeten die optrekken met 80 procent op relatief korte termijn om onze doelstellingen van 2020 te halen. We moeten nog veel verder gaan om onze internationale klimaatengagementen na te komen.

Ik concludeer. Als die kerncentrales nog tien jaar langer blijven draaien, zullen onze ambities, onze doelstellingen, onze engagementen ofwel onhaalbaar zijn, ofwel zal het een bijzonder dure aangelegenheid worden, omdat we bijkomend zullen moeten investeren om die sector van de hernieuwbare energie levensvatbaar te houden in een context waarin er te veel overtollige stroom uit nucleaire capaciteit wordt geproduceerd. Daarmee zal men de Vlamingen twee keer laten betalen: een keer door de kosten die zijn verbonden aan het openhouden van Doel 1 en Doel 2 en nog een keer om onze groenestroomcapaciteit op te trekken.

Collega's, dat zou toch een bijzonder absurde situatie zijn. Ik ben ervan overtuigd dat het openhouden van Doel 1 en Doel 2 indruist tegen het Vlaamse energiebeleid, dat dit vloekt met de ambities waarmee we met onze Vlaamse klimaatcommissie zijn gestart, dat dit het belang van de Vlamingen schaadt. We mogen dit niet laten gebeuren. Er is al eens geopperd om in de toekomst kerncentrales te dimmen. Het is beter ze te sluiten. Het is duidelijk dat dit een potentieel nefaste impact heeft op ons Vlaams energiebeleid. Daarom zou ik u willen oproepen om deze motie te steunen, zodat de Federale Regering op zijn minst wordt verplicht om te overleggen met de Vlaamse Regering. Ik denk dat we dat aan onszelf verplicht zijn. (*Applaus bij sp.a en Groen*)

De voorzitter: De heer Danen heeft het woord.

Johan Danen (Groen): Beste collega's, ik zal ook mijn volledige spreektijd niet gebruiken. Desalniettemin heeft wat ik ga zeggen toch wel een zeker belang, en wel hierom. De kern van de zaak is dat het besluit van de Federale Regering-Michel om de kernreactoren Doel 1 en Doel 2 langer open te houden, nadelig is voor het Vlaamse economische en innovatiebeleid, maar ook voor het beleid ter ondersteuning van de productie van hernieuwbare energie, en bijgevolg ook voor de Vlaamse belastingbetaler.

Ik raak drie topics kort aan. De beslissing van de Federale Regering gaat in tegen het regeerakkoord van deze Vlaamse Regering van de N-VA, CD&V en Open Vld, dat toch de Europese hernieuwbare-energie doelstellingen tegen 2020 wil halen. Daartoe moet Vlaanderen de huidige productie hernieuwbare energie met 19.000

gigawattuur optrekken. Vlaanderen wordt hierin echter gefnuikt door de beslissing die op stapel staat. Ik geef u hieronder aan hoe.

Om de Europese klimaat- en energiedoelstellingen te halen, moet België tegen 2020 meer dan 10.000 megawatt hernieuwbare capaciteit aansluiten. Door de 6000 megawatt niet-flexibele basislast uit de kerncentrales langer op het net te houden, riskeren we echter regelmatig veel te veel elektriciteit te produceren, vooral op dagen met veel wind en/of zon. Net op de momenten – en dat is bijzonder cynisch – dat ze het meest productief zijn, zullen hernieuwbare-energie-installaties hierdoor moeten worden stilgelegd om overbelasting van het stroomnet te vermijden.

Doordat de Federale Regering de kerncentrales tien jaar langer openhoudt, ontstaat er dus een overcapaciteit van elektriciteit op de Belgische productiemarkt. Dat berekende de hoogspanningsnetbeheerder Elia. Door die overproductie van nucleaire stroom wordt hernieuwbare stroom minder concurrentieel en riskeert de Vlaamse Regering weeral aan te kloppen bij de Vlaamse belastingbetaler om wat geld bij te steken om die hernieuwbare energie weer wat rendabel te maken. Zo riskeert die federale beslissing op de kap van de Vlaamse belastingbetaler terecht te komen en dat kan toch allerminst de bedoeling zijn.

Eigenlijk is mijn eerder gebruikte kwalificatie, namelijk 'minder concurrentieel', nogal zwak uitgedrukt. Een overschot van elektriciteit leidt nogal eens tot negatieve prijzen op de spotmarkt. Ik ga niet te technisch worden, maar het is alleszins zo dat we de beslissing van het langer openhouden van de kerncentrales samen moeten lezen met het regeerakkoord van de Vlaamse Regering waarin gesteld wordt dat hernieuwbare-energie-installaties geen steun meer zullen ontvangen bij negatieve prijsvorming. Blijkbaar zullen windturbines en/of PV-installaties (photovoltaic) dus stilgelegd worden op winderige en/of zonnige dagen, juist wanneer ze tegen zeer lage kosten op vol vermogen kunnen draaien, en dit om voorrang te geven aan nucleaire base load waarvan de rendabiliteit gegarandeerd wordt door de overeenkomsten die de Federale Regering heeft afgesloten met Engie-Electrabel. Nog straffer wordt het, omdat de wet en ook ons Energie-decreet bepaalt dat hernieuwbare energie voorrang moet krijgen op andere bronnen. Maar in de praktijk is dat blijkbaar een onmogelijkheid.

Ik kom tot een tweede aspect. Het fnuiken van het behalen van ons aandeel hernieuwbare energie kun je niet los zien van de ontwikkeling van bedrijven die in die sector actief zijn.

Op die manier is de federale wet die eraan komt ook bijzonder schadelijk voor onze bedrijven, en dus ook voor de Vlaamse economie. Het openhouden van de nucleaire centrales blokkeert elke investering in alternatieve productiecapaciteit, schreef de energiewaakhond, de Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas (CREG), eerder al. De producenten van hernieuwbare energie in Vlaanderen lieten allemaal samen weten dat deze maatregel de toekomst van hun sector fnuikt. Jammer toch voor een toekomstgerichte sector die de hernieuwbare energie toch is en die het niet altijd makkelijk heeft. Dat mogen we, beste collega's, zeker niet laten gebeuren. En zij die al geïnvesteerd hebben in hernieuwbare energie, zullen minder zekerheid krijgen over het aantal draaiuren van hun productie-eenheden, waardoor de rendabiliteit van hun installaties in het gedrang dreigt te komen. Er is dus met andere woorden geen goede kant aan.

Een derde negatief effect is het volgende. Vlaanderen zet fors in op energie-efficiëntie in de industrie, wat Groen volop steunt, onder andere via de energiebeleidsovereenkomst (EBO). Het voorbije decennium deed de zware industrie daarom ernstige inspanningen om haar energieverbruik te laten dalen, wat meteen ook betekende dat de CO₂-uitstoot daalde.

In het kader van dit soort overeenkomsten moeten bedrijven verplicht energie-efficiënte investeringen doen die voor hen rendabel zijn. Door het langer openhouden van Doel 1 en Doel 2 zullen echter maar weinig investeringen op het vlak van energie-efficiëntie de moeite lonen. Gevolg is dat de CO₂-uitstoot van de zware industrie allicht niet verder zal dalen, wat het behalen van deze doelstellingen op Vlaams niveau verder bemoeilijkt. Bovendien zijn er heel veel Vlaamse bedrijven actief in de markt van de energie-efficiëntie, wat dus ook op dit vlak slecht is voor onze plaatselijke, Vlaamse economie.

En ten slotte: als het totale energieverbruik daalt maar het opgesteld vermogen aan hernieuwbare energie blijft gelijk, wat de voorbije jaren zo een beetje het geval was, dan stijgt het aandeel hernieuwbare energie toch. Dat effect gaat nu verloren, waardoor de doelstelling hernieuwbare energie opnieuw verder af dan ooit raakt.

Het Vlaamse Gewest werd ook nauwelijks betrokken bij de beoordeling van de veiligheids- of milieueffecten van de verlenging van vergunningen van nucleaire installaties. Je moet het maar durven. Er werd wel een samenwerkingsakkoord afgesloten over nucleaire veiligheid, maar dit wordt, naar ik verneem, nauwelijks opgevolgd.

Ik vat samen. Het is duidelijk dat het openhouden van Doel 1 en Doel 2 heel wat ongewenste negatieve neveneffecten tot gevolg zal hebben. Zowel onze economie, ons innovatiebeleid, onze inspanningen voor het behalen van de doelstellingen hernieuwbare energie en de energie-efficiëntie worden hiermee gefnuikt. Je moet het maar doen!

Het is dus hoogtijd dat de Vlaamse Regering aan de – excusez le mot – alarmbel trekt en de belangen van de Vlaamse economie en de belastingbetaler aan de Federale Regering van premier Michel duidelijk maakt. Met dit instrument willen we de Vlaamse Regering, de regering-Bourgeois, verplichten om het dossier op het Overlegcomité met de Federale Regering te brengen. Daar moet de Vlaamse Regering aan de Federale Regering vragen om de beslissing tot levensduurverlenging van de kerncentrales in te trekken.

Beste collega's, het is onze plicht om, als Vlaams Parlement, een belangenconflict in te roepen tegen de levensduurverlenging van de kerncentrales en om in overleg te treden met de federale overheid, om te vermijden dat een federale beslissing het voor het Vlaamse Gewest onmogelijk maakt om de eigen bevoegdheden uit te oefenen. Dat mogen we zeker niet laten gebeuren. *(Applaus bij Groen en sp.a)*

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): Goede middag, collega's.

Ik vind de motie moedig, maar zij is gebaseerd op een aantal dogma's, oneliners en ook technische onwaarheden.

Er staan drie getallen in de motie. Het eerste getal is: wat hebben we nodig? In de motie staat duidelijk dat we in een piekperiode – ik veronderstel dat dat in de winter is – 14.250 megawatt nodig hebben.

Ik vind de motie moedig, maar ze is gebaseerd op een aantal dogma's, oneliners en technische onwaarheden. Er staan drie getallen in de motie.

Ten eerste, wat hebben we nodig? Er staat duidelijk dat we in de piekperiode 14.250 megawatt nodig hebben. Dat getal is correct, maar niet verifieerbaar. Op de website van Elia staat het getal 11.750 megawatt. Elia kijkt vanuit hoog niveau wat zon en wind doen. Omgerekend en rekening houdend met wat zon en

wind bijkomend op die 11.750 megawatt kunnen implementeren, komt men inderdaad op ongeveer 14.250 megawatt, maar zoals ik al zei is dat niet verifieerbaar. Vraag aan distributienetbeheerders Eandis en Infrax om de meting te doen, ze zullen er niet toe in staat zijn.

Ten tweede, de productiecapaciteit 20.000 megawatt. Is dit correct? Neen, dit getal is niet correct. Waarom niet? Neem de som van de nucleaire centrales, 6000 megawatt, en tel daarbij de klassieke thermische centrales op zoals we ze vandaag nog kennen. Dan komt daar ongeveer 4000 megawatt bij. Met andere woorden: de klassieke plus de nucleaire centrales zijn goed voor ongeveer 10.000 megawatt. Wat hebben we dan nog? We hebben de biomassacentrale Max Green, er staan enkele biomassacentrales in Wallonië, we hebben biogasinstallaties, waterkracht- en afvalverbrandingsinstallaties zoals IVAGO in Gent en andere. Die produceren eveneens een bepaalde hoeveelheid elektriciteit, goed voor 2000 megawatt. De som is al 12.000 megawatt.

Dan is er de hernieuwbare energie. Er wordt geen verschil gemaakt tussen het geïnstalleerde vermogen en de effectief beschikbare capaciteit. Dat is een fundamentele fout. Men kan zeggen dat ik vrij technisch ben, maar als hier een motie vol dogma's en onwaarheden voorligt, dan vind ik dat ik het recht heb dit technisch te weerleggen. Ik kan deze getallen eventueel in commissie via een powerpointpresentatie verifiëren en aantonen.

Er zijn momenteel voor 4000 megawatt aan zonne-installaties geplaatst. Maar die zijn enkel beschikbaar op het ogenblik dat we in de zomer helder weer hebben, van De Panne over Opgrimbie tot het meest zuidelijke punt van ons land in Verviers. Men rekent dus met de gemiddelde capaciteiten die wel beschikbaar zijn, met verschillen tussen winter en zomer, tussen wind op land of wind op zee en de zon. Als die getallen worden opgeteld, komt men aan ongeveer maximaal 3000 megawatt.

Ten derde, de importcapaciteit, namelijk 4500 megawatt. Ook dat getal is niet correct. De interconnectiecapaciteit is in de winter 3500 megawatt, maar in de zomer is er maar 3000 megawatt beschikbaar wegens te hoge temperaturen en onvoldoende afkoeling van de kabels, waardoor ze zouden kunnen doorhangen.

Wat hebben we nu in de winter totaal beschikbaar? Zonder de interconnectie is dat ongeveer 13.000 megawatt en geen 20.000. In de zomer hebben we ongeveer een 12.000 megawatt, maar dan is er minder elektriciteit nodig.

Met andere woorden, elektronen stromen van de regio's met een goedkope prijs naar regio's met een dure prijs. Dat is fysica, en dat kan men niet tegenhouden aan de grens met een grenswachter die bijvoorbeeld de elektronen van Duitsland tegenhoudt. Dat gaat niet. Dat is fysica, dat loopt vanzelf.

Men moet rekening houden met al die verschillende scenario's, met flexibel verbruik – wat mogelijk is – en met flexibele afschakeling – wat ook gebeurt. Daarvoor bestaat de Engelse term demand side management. We kunnen ook nog altijd flexibele productie-units gaan inzetten. We hebben de interconnectie. We hebben momenteel al opslag in Coe, we hebben eventueel nog in de toekomst opslag via een decentrale batterij, zoals in een conceptnota rond batterij-technologie stond. Die wees er eigenlijk op dat we bijna voldoende productiecapaciteit hebben versus de vraag, zonder veel import.

Over de vraag of we elektriciteit zullen importeren of onze eigen, dure thermische klassieke centrales zullen gebruiken, beslissen wij niet. Daar beslist de markt over. Als het dus goedkoper is om te importeren, dan zijn onze klassieke thermische centrales op dat ogenblik te duur en zullen onze eigen centrales automatisch stilgelegd worden, in de mottenballen worden geplaatst, en gaan we

stroom importeren. Weet u dat zelfs Duitse gezinnen momenteel 30 procent meer betalen dan Vlaamse gezinnen? Zij betalen eigenlijk om hun goedkope stroom te exporteren naar ons land. Ik heb van die Duitse gezinnen nog weinig protestmarsen gezien.

Een tweede belangrijk punt dat in jullie motie van belangenconflict staat, is dat jullie zeggen dat we niet kunnen moduleren. Mijn excuses, we kunnen dat wel. De eerste berekening die ik heb gemaakt – sorry als het allemaal veel te technisch zou blijken – is wat we nodig hebben aan capaciteit om te kunnen moduleren. Wel, dat is ongeveer 800 megawatt. Dat is de hoeveelheid die we nodig hebben in functie van hernieuwbare energie die we bij voorrang op het net willen brengen, wij die met een flexibele vraag en ondersteuning zitten. Hebben we die 8000 megawatt? Ja, we hebben die. Waar hebben we die? Coö: meer dan 1000 megawatt; in principe zelfs de klassieke centrales: tegen de 4000 Megawatt; onze decentrale opslag, strategische reserves: vorig jaar 350 megawatt, dat kan in principe tot 750 gaan, en zelfs tot 1500 megawatt. Zelfs onze import-export kan perfect dienen voor onze modulatie, maar ook de kerncentrales.

In het akkoord staat duidelijk wanneer kerncentrales onderhouden moeten worden. Er staat duidelijk in dat Doel 1, 2 en 3, goed voor 2000 megawatt, om de twaalf maanden, in de zomermaanden, worden onderhouden. De andere types van centrales zullen om de achttien maanden worden onderhouden, alternerend tussen herfst en lente. Met andere woorden, enkel in de winter is er een nucleair park van 6000 megawatt beschikbaar, de rest van het jaar hebben we eigenlijk maar een nucleair park van 4000 megawatt ter beschikking. Dat is modulatie nummer 1.

Modulatie nummer 2: een intern rapport, dat heel duidelijk aantoont dat ENGIE inderdaad een aantal investeringen moet doen om verder te kunnen moduleren op de huidige 2 tot 3 procent die nu maar mogelijk is. Die verdere modulatie moeten zij garanderen 30 keer per jaar gedurende maximaal 72 uur. Dat is ongeveer 2160 uur. Maar doordat onze types centrales anders zijn dan die van Frankrijk en Duitsland, moeten die op voorhand worden gepland. Kan men dat op voorhand plannen? Uiteraard. Als men bijvoorbeeld de jaargrafiek over ons gebruiksprofiel op de website van Elia bekijkt, dan ziet men telkens vanaf de zaterdagmiddag tot de zondagavond een daling van gemakkelijk 1000 tot 2000 megawatt. Met andere woorden, men kan dat perfect plannen en we kunnen op die manier zelfs de nucleaire centrales bijkomend moduleren met 2000 megawatt. Met andere woorden, ons minimumaandeel aan nucleair park dat beschikbaar is, is 2000 megawatt, het maximum is 6000 megawatt. Als dat geen modulatie is... dat is zelfs een modulatie van één op drie.

Hier bestaat soms verwarring over congestie van hernieuwbare energie. De stroom afkomstig van privézonnepanelen bij de burger, bij een kmo, bij een groot bedrijf of bij een publiek gebouw wordt altijd ingebracht op het lokale netwerk en niet op het transportnetwerk. Een congestieprobleem zal zich dus eerder voordoen op het niveau van het distributienet dan op het niveau van het transportnet.

We moeten nadenken over de langetermijnvisie en we moeten ook eens kijken wat er gebeurt in het buitenland, met de landen waarmee we geïnterconnecteerd zijn. In Duitsland verwacht men 2018 een probleem wanneer het nucleair arsenaal is afgebouwd maar vooral ook wanneer de bruinkoolcentrales zullen worden afgestoten. Dan zullen zij op een bepaald moment niets meer kunnen exporteren naar ons en zullen zij ook vragende partij zijn om te importeren.

Frankrijk debatteert momenteel over de vraag of het de kerncentrales ook 10 jaar langer zal openhouden. Het nucleair park is goed voor 75 procent van hun

totale behoefte, bij ons is dat 54 procent. Wat als het besluit is dat ze die kerncentrales niet langer zullen openhouden?

En wat gebeurt er in Nederland wanneer Groningen op een bepaald moment minder gas zal oppompen, wat ze eigenlijk al doen? Hun contracten moeten echter worden nageleefd door ofwel rijk aardgas te verarmen, ofwel ervoor te zorgen dat hun eigen centrales niet meer worden bevoorrad met arm aardgas, waardoor ze hun eigen centrales in de mottenballen leggen. We mogen daar niet blind voor zijn.

Juridisch zijn er afspraken gemaakt, onder meer door de vorige regering, over Tihange 1. Zet u die contracten dan ook opnieuw open? Voor Tihange 1 was trouwens een nucleaire rente afgesproken boven de 50 euro per megawattuur. Intussen zitten ze daaronder. Met andere woorden, de federale overheid zal hiervoor nul euro ontvangen.

Er zijn ook een aantal aspecten over de verlenging van Doel 1 en 2 die we niet uit het oog mogen verliezen. Men moet een strategische reserve aanleggen zoals men heeft moeten doen vorig jaar. Hoeveel vragen zijn er niet gesteld over het horrorscenario van de mogelijke black-outs? Hoeveel spreekbeurten heb ik daar in verschillende afdelingen en gemeenten niet over gegeven? Dat kost wel 100 miljoen euro. En vanaf volgend jaar hebben we die niet nodig. Zelfs de wereld van hernieuwbare energie spreekt zich niet altijd uit voor of tegen nucleaire energie. Zij vragen rechtszekerheid, met of zonder nucleaire stroom.

Een goede interconnectie uitbouwen maakt dat ons land mogelijks niet alleen moet importeren maar ook kan exporteren. Binnenkort wordt de kabel gelegd naar Engeland. De prijs in Engeland ligt minstens 10 euro per megawatt hoger dan bij ons. Wat gaat er dus gebeuren met die kabel? Die stroom zal niet van Engeland naar hier komen maar van hier naar Engeland gaan. Die stroom zal komen van de plaats waar hij het goedkoopst is en momenteel is dat in Duitsland. Duitsland exporteert naar ons en wij exporteren naar Engeland. Wanneer men in het zuiden van Duitsland een probleem heeft omdat er veel stroom nodig is terwijl er een enorme productie is in het noorden van Duitsland, dan zal die stroom over Nederland en over België naar het zuiden van Duitsland worden getransporteerd. Elektronen houdt men niet tegen aan de grens.

De groothandelsprijzen zijn ook gedaald. In oktober 2015 was de prijs nog 45 euro per megawattuur, vandaag zit de prijs tussen 25 en 30 euro per megawattuur. De burger bespaart dus ook 85 euro per jaar bij een gemiddeld verbruik van 3500 kilowattuur, uiteraard enkel op de energiecomponent. Een middelgroot chemisch bedrijf bespaart daardoor 20 miljoen euro per jaar. Gaan we daarvoor een belangenconflict invoeren?

Tegelijkertijd, door het feit dat we dat doorvoeren, hebben we ook de energienorm om markten met elkaar te vergelijken.

Nu we, door die levensduurverlenging van Doel 1 en 2, even door rustig vaarwater varen, met voldoende eigen productie en interconnectie, hebben we inderdaad de tijd om onze energie niet, zoals vorig jaar, in horrorscenario's te steken, maar eerder in een gedegen energievisie en energiepact.

Ik besluit. Het verlengen van de levensduur van Doel 1 en 2 is eigenlijk geen objectief op zich. Het is ingegeven door de situatie waarin we ons vandaag bevinden. Dat is grotendeels een gevolg van de beslissing die werd genomen in 2003, onder paars-groen, in verband met de kernuitstap, maar waarbij er totaal onvoldoende is gewerkt aan een alternatieve oplossing.

De levensduurverlenging van Doel 1 en 2 laat ons toe om ons minder bezig te houden met het uitdenken van afschakelplannen en het vermijden van black-outs.

Het is echter maar een deel van de oplossing. Daarom willen we meer inzetten op twee andere cruciale elementen in het Vlaamse regeerakkoord: de energievisie en de energienorm. Want inderdaad, we denken dat er enkel met de levensduurverlenging van Doel 1 en 2 niet zullen komen. Er is meer nodig.

Wegens de bovenstaande redenen, beschikbare productiecapaciteit, voldoende modulatie om hernieuwbare energie bij voorrang op het net te kunnen zetten en door het feit dat ook de prijs daalt, zullen we deze motie voor het belangenconflict niet ondersteunen. *(Applaus bij de N-VA)*

Joris Vandenbroucke (sp.a): Allereerst, mijnheer Gryffroy, wil ik u – echt waar – hartelijk danken omdat u zo grondig op de zaken ingaat. Wij zijn dat van u gewoon. We kennen elkaar al langer. Ik apprecieer dat ten volle.

Op een bepaald moment in uw betoog zei u dat de sector van de hernieuwbare energie zich niet uitspreekt tegen nucleaire energie. Ik heb de communicatie er toch nog eens op nageslagen. Die conventie was – om het in termen van hernieuwbare energie uit te drukken – zonneklaar. Men was zeer ongerust over die beslissing en vroeg letterlijk om die beslissing niet te nemen en grondig te onderzoeken wat de impact is van de verlenging van de levensduur van Doel 1 en 2 op de investeringscontext voor hernieuwbare energie, waarvan men verwacht dat die zeer negatief zal worden beïnvloed. Dat is toch een duidelijke stelling van de sector, die ook niet gebaseerd is op een soort buikgevoel. Die mensen weten echt wel waarover ze spreken.

Mijnheer Gryffroy, u hebt heel veel cijfers aangehaald om die van ons te weerleggen. Wij hebben er iets minder in onze motie gestoken, kwestie van een en ander leesbaar te houden.

Wij hebben grondig akte genomen van de CREG-studie daarover, over welke capaciteit er is, wat er nodig is en hoe een en ander zal evolueren. We hebben ook grondig kennis genomen van een Elia-studie. Die studie dateert van 13 november, maar kwam toevallig pas naar boven net na het afsluiten van de conventie met ENGIE. Daarin staat duidelijk te lezen dat de twee reactoren van Doel 1 en 2 niet noodzakelijk zijn om onze bevoorrading te verzekeren.

Beste collega, ik kan uit de losse pols niet zomaar dieper ingaan op alle cijferreeksen die u hebt aangegeven. Het zou misschien wel interessant zijn om dat wel eens te doen. Misschien kan dat een goede reden zijn om onze motie wel te steunen. U weet dat, als u deze motie steunt, wij niet hebben beslist dat de levensduur van Doel 1 en 2 niet worden verlengd, maar dat we dan vragen dat de behandeling van het wetsontwerp dat in behandeling is in de Kamer en de laatste stap is om Doel 1 en 2 open te houden, wordt opgeschorst, zodat er zestig dagen zijn voor het federale niveau om in overleg te treden met het Vlaamse niveau. Collega, ik wil die zestig dagen met heel veel plezier aangrijpen om ten gronde in te gaan op alle cijferreeksen die u hebt aangehaald. Dan kunnen we inderdaad misschien tot andere inzichten komen. Ondertussen kunnen de Vlaamse Regering en de Federale Regering overleg plegen.

Daarmee hebben wij geen beslissing genomen want we zijn niet bevoegd, maar staan we precies toe om dat grondig te bestuderen zoals de sector van de hernieuwbare energie heeft gevraagd. Die vraag kunnen we hen niet ontzeggen. Ik wil uw werk alle eer aandoen en de tijd nemen om dit grondig te bekijken. Dus, steun onze motie!

Johan Danen (Groen): U hebt inderdaad heel wat cijfers aangehaald, waarvoor dank. Ik kan me wel niet van de indruk ontdoen dat u probeert de vis te verdrinken. We zullen straks waarschijnlijk aan het stemgedrag van uw collega's kunnen zien dat dit gelukt is.

U schermt met cijfers van Elia en de CREG. We hebben hen natuurlijk ook geraadpleegd om de motie te kunnen opstellen. De cijfers die wij hebben gevonden, zijn juist in zoverre Elia en de CREG juiste cijfers verstrekken. Ik neem aan dat dat het geval is.

Ik wil u iets in herinnering brengen. November vorig jaar was een heel belangrijke maand voor – wat u de bevoorradingszekerheid noemt – de toekomst van ons land wat betreft nucleaire energie. Op 13 november was er immers een bevoorradingszekerheidsstudie van Elia. Men heeft die studie pas bekendgemaakt op 2 december. Die gaf aan dat bijkomende capaciteit niet nodig was omdat ondertussen bekend was geworden dat Doel 3 en Doel 4 opnieuw zouden draaien. Op 30 november is beslist om Doel 1 en Doel 2 open te houden. Iedereen weet dat de studie van Elia bewust is achtergehouden omdat men per se Doel 1 en Doel 2 open wilde houden. Dat is de enige waarheid.

Ik begrijp eerlijk gezegd niet goed van een partij zoals de uwe dat u niet alleen de waterdrager bent van Electrabel maar blijkbaar ook van de nv België.

U weet dat ik constructief ben. U bent dat ook, meestal toch. Daarom stel ik voor om de cijfers in de commissie te bekijken, zoals de heer Vandenbroucke ook zei. Dan kunnen we nagaan welke cijfers er juist en fout zijn. De cijfers zijn wat ze zijn. Over prognoses kun je soms nog discussiëren, maar de marge waarin we afwijken zal allicht beperkt zijn. Ik roep u op om in afwachting onze motie te steunen. Dat is een teken dat we ons Vlaams energiebeleid serieus nemen en dat we ons niet op sleeptouw laten nemen door wat aan de overkant gebeurt. Als u de motie steunt, is niet alles van de baan maar wordt alles voor een paar maanden opgeschort. Dat lijkt me een heel goed compromis en ik vraag u om daarin mee te gaan.

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): Ik vind het straf dat u mij ervan verdenkt de waterdrager te zijn van Electrabel en de nv België. U kent mijn verleden. U zult dan ook weten dat ik sowieso geen waterdrager ben van Electrabel.

U zegt dat de cijfers zijn wat ze zijn. De cijfers van Elia en de CREG verschillen. Dat komt omdat er gewerkt moet worden met aannames omdat men geen zicht heeft op het lokale productiepark. (*Opmerkingen van Björn Rzoska*)

Die 14.250 megawatt klopt wel. Bij de 20.000 megawatt vertrekt u van geïnstalleerd vermogen in plaats van beschikbaar vermogen. Dat is een groot verschil. Als de voorzitter van de Klimaatcommissie het toestaat, wil ik dat wel bespreken in een randvergadering van die commissie want dit is belangrijk. Spreken we over 20.000 megawatt of over veel minder? Om te kunnen spreken over de hernieuwbare energie die we nodig hebben, moeten we wel eerst over de juiste cijfers beschikken. Er zijn verschillen in.

U zegt dat de sector van de hernieuwbare energie vragende partij was om de levensduur van Doel 1 en Doel 2 niet te verlengen.

Weet u, als u spreekt met bedrijven uit de sector van de hernieuwbare energie – ik zat deze middag nog aan tafel met een aantal vertegenwoordigers van die bedrijven – dan zijn er twee strekkingen. Maar de gemeenschappelijke basis is wel dat men rechtszekerheid wil.

Wat hebben we de laatste tien jaar gehad? Een jobbeweging: we verlengen Tihange 1, we verlengen niet, we verlengen iets anders, we verlengen niet. Die jobbeweging wil men niet langer. Men wil een duidelijk systeem. Het is zelfs zo dat wanneer de prijs met meer dan 10 euro per megawattuur daalt, er een

mogelijkheid is om een herberekening te doen in de onrendabele top. Met andere woorden, we verliezen dan wel zes tot twaalf maanden, maar er is een mogelijkheid voor de sector om inderdaad het businessplan wat bij te schaven.

De bedrijven willen zekerheid over de komende tien jaar. Wij hebben die tijd nodig om ons studiewerk te verrichten en om dat ook om te zetten in reële actie. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De heer Schiltz heeft het woord.

Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Voorzitter, collega's, het aangehaalde punt van de heer Gryffroy over het onderscheid tussen geïnstalleerd vermogen en reëel geproduceerd vermogen, is fundamenteel. Het is echter een punt dat aan de linkerkant of aan de ecologische zijde altijd rap onder de mat wordt geveegd. Het is niet omdat een installatie er staat, dat die ook 100 procent van haar vermogen kan leveren. Dat geldt trouwens niet alleen voor hernieuwbare energie, maar voor alle installaties. Daarmee zeggen: "hup, er staat zo veel, het is in orde, we hebben niets meer nodig", dat klopt dus niet. De heer Gryffroy heeft volgens mij voldoende aangetoond dat er wel degelijk ruimte is voor hernieuwbare energie.

Door collega Danen wordt enorm gefocust op: "het drama zal zich voltrekken, er zal te veel elektriciteit geproduceerd worden, oh wee, oh wee". Het verhaal van de negatieve prijzen, heeft zich eenmaal voorgedaan in de zomer, één keer. U weet ook dat wanneer een netbeheerder beslist dat er omwille van de veiligheid van het net windmolens moeten worden afgeschakeld, die windmolens ook vergoed worden. Het is dus niet zo dat hun businessplan dan ineens stuikt, dat er een financiële aderlating is waaraan ze failliet gaan en ze bijgevolg niet meer kunnen produceren. De wetgever heeft in een ondersteuningskader voorzien om die heel uitzonderlijke situatie op te vangen.

Bovendien, collega's, mogen we niet vergeten dat nog niet zo heel lang geleden de poppetjes aan het dansen gingen bij dreigende black-outs. Er was collectieve paniek. U kunt dan zeggen dat achteraf is gebleken uit studies van Elia, van de CREG, van de FOD Economie en van nog andere instanties, dat het eigenlijk allemaal zo ernstig niet was. Ik heb toen opgeroepen om het hoofd koel te houden en ik doe dat ook nu. De situatie was toen niet zo kritisch als men liet uitschijnen, maar ze was zeker en vast ook niet comfortabel te noemen.

De heer Gryffroy heeft een schets gemaakt van de beschikbare cijfers en er werden ook andere cijfers gegeven. Inderdaad, een cijfer is niet alleszeggend. Bovendien moeten cijfers geïnterpreteerd worden en moeten er politieke consequenties aan verbonden worden en conclusies uit getrokken worden, zo niet waren wij overbodig.

Een van die conclusies die de meerderheid aan de overkant, dezelfde meerderheid als hier, heeft getrokken, is dat we voorzichtig moeten zijn met het oog op de bevoorradingszekerheid en dat een buffer nodig en nuttig kan zijn.

En dan kiezen we ervoor om een tijdlang de kleinste kerncentrales langer open te houden. Dat zijn kerncentrales waar nog nooit iets is misgelopen, het zijn kerncentrales met heel stabiele reactoren. Bovendien valt dit nog steeds binnen de afgesproken uitstapkalender. Want hierover wordt mist gespuid, er wordt gedaan alsof er getornd wordt aan de uitstapkalender, maar die ligt nog altijd vast. Ik meen dat u toch een beetje kalm moet blijven. We hebben inderdaad voor onszelf een beetje tijd gekocht. Er wordt heel ernstig werk gemaakt van de transitie naar de hernieuwbare energie.

Hier nu op een drafje zeggen dat we snel alle kerncentrales dichtdoen en dan hopen dat de alternatieve energie het allemaal kan overnemen, dat is een beetje

de manier waarop Groen het aanpakt. We hebben een droom, collega's, die we allemaal delen: 100 procent hernieuwbare energie voor de volgende generatie. Dat is wat we allemaal betrachten. Alleen zegt u: "We zien wel, het zal wel vanzelf komen. We kappen het bos, dan groeit er vanzelf wel iets nieuws."

Dat zal niet gebeuren, collega's. Deze meerderheid bouwt met een energievisie. Met een energiepact legt ze de bouwstenen voor gedragen beslissingen die ervoor kunnen zorgen dat de transitie er kan komen zonder ontwrichtingen en black-outs.

Ten slotte, collega's, als u vandaag een belangenconflict wilt invoeren, dan denk ik: komaan. Uiteraard heeft ongeveer elke beslissing van de Federale Regering een impact op de Vlaamse Regering en omgekeerd. We leven niet in een vacuüm, we leven niet geïsoleerd, de bevoorradingszekerheid is een federale bevoegdheid. Als u cijfers aandraagt over wat nu juist de bevoorradingszekerheid wel of niet zou kunnen zijn, dan heeft die discussie in dit parlement geen plaats.

Wat u vandaag probeert te doen, is exact dezelfde discussie overdoen die men aan de overkant voert. U hebt daar ook collega's, die daar trouwens schitterend werk leveren. Wij hebben daar ook collega's en, eerlijk gezegd, voor mij hoeft het niet. Ik heb de fierheid een Vlaams parlements lid te zijn en de Vlaamse bevoegdheden ten volle te willen uitoefenen. Ik heb geen nood om er – voorlopig toch – ook nog de federale bevoegdheden bij te nemen. Tenzij er natuurlijk nog een nieuwe staatsvorming aan zou komen.

U zegt dat de impact van de federale beslissing van die aard is dat we hier geen beleid meer kunnen voeren, wel, we hebben de afgelopen jaren ruimschoots bewezen dat we wel beleid kunnen voeren. Ik hoef er u niet aan te herinneren dat we het niet altijd eens waren met het gevoerde beleid, maar het is alleszins gevoerd. Het zal in de toekomst met dezelfde onafhankelijkheid en gebrek aan frustraties of verkrampte houding verder worden gevoerd.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

Matthias Diependaele (N-VA): Ik wil nog even ingaan op de opmerkingen van de oppositie. De heer Gryffroy is meer dan voldoende op de inhoudelijke argumenten ingegaan. Opmerkingen daarover waren er niet veel.

Mijn punt is dat de lovende woorden van de heer Vandenbroucke in schril contrast staan met die van de heer Danen, die de heer Gryffroy verwijt de vis te willen verdrinken. Integendeel, mijnheer Danen, we hebben gisteren op de fractievergadering heel duidelijk de keuze gemaakt om dit debat aan te gaan. Als de heer Gryffroy met onderbouwde cijfers en met al zijn kennis ter zake spreekt, dan is dat omdat hij heel gedreven is. Hem dan slippendrager noemen van Electrabel noemen, is ook nog een persoonlijke belediging. Dit is de man die het meest heeft geijverd om een concurrent tegen Electrabel op poten te zetten. Ook daar is uw dossierkennis of uw politieke geschiedenis ontoereikend. *(Applaus bij de N-VA)*

Mijnheer Vandenbroucke, ik geef grif toe dat de verleiding om ons in federale dossiers te begeven, heel groot is. Daar zijn we zeker voor te vinden, maar de spelregels zijn nu eenmaal wat ze zijn. Voor zover we die niet veranderen – waar we absoluut vragende partij voor zijn, daar niet van, maar dat is nu niet het geval – dan is het nutteloos dit debat twee keer te voeren. Dan doen we dubbel werk. We hebben voldoende vertrouwen in onze federale collega's om het debat daar aan te gaan, waar nu nog steeds en jammer genoeg die bevoegdheid ligt.

De voorzitter: De heer Vandenbroucke heeft het woord.

Joris Vandenbroucke (sp.a): De collega's spreken over jojoën, maar dat is precies wat we willen vermijden. We willen niet dat de jojo nogmaals op en neer

gaat. Samen met de hernieuwbare energiesector zeggen wij: hou die jojo even vast voor je een definitieve beslissing neemt, want het is dat wat die sector vraagt.

U hebt opnieuw gezegd dat de sector geen nucleaire energie wil. Neen, de sector vraagt om, voor je die beslissing neemt, je ervan bewust te zijn wat de mogelijke impact is op onze investeringszekerheid, op de rendabiliteit van onze installaties, op de mogelijkheid om nog rendabele investeringen te doen. Precies op die oproep gaan wij in met onze motie voor het inroepen van een belangenconflict.

Ik heb helemaal niet de behoefte om hier federaal parlementje te spelen, mijnheer Schiltz, verre van. Dankzij een aantal staatsvormingen hebben we precies gigantisch veel hefboomen in handen. We tekenen in het Vlaams Parlement een eigen energiebeleid uit. We zijn van plan om daar een ambitieus vervolg aan te breien in de schoot van de Vlaamse Klimaatcommissie, maar ik vrees dat de Federale Regering over dat overgebleven stukje federale bevoegdheid beslissingen neemt die compleet ingaan tegen de visie die we hier ontwikkelen op basis van de hefboomen en bevoegdheden die we zelf hebben. We vragen niet meer of minder dat het wetsontwerp on hold wordt gezet, dat er deftig overleg kan worden gepleegd, want we hebben meer dan genoeg bevoegdheden inzake energie. Ik stel voor dat we die coherent kunnen uitoefenen, want ik vrees dat ze onder druk komen te staan.

De voorzitter: De heer Danen heeft het woord.

Johan Danen (Groen): Nogmaals: ik erken de kennis van de heer Gryffroy. Maar hier wil hij de vis verdrinken. Er zijn heel wat elementen aangehaald die met de zaak weinig of niets te maken hebben. Het gaat er gewoon om dat het langer openhouden van Doel 1 en Doel 2 – wat Elia helemaal niet nodig vindt, want de bevoorradingszekerheid komt zeker niet in het gedrang – ons eigen Vlaams energiebeleid op de helling zet. Ik begrijp dus niet dat een Vlaams-nationalistische partij daarmee kan leven. Dat is het enige wat ik wil zeggen.

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): Op het aanbod van de heer Vandenbroucke om te discussiëren over de cijfers en de motie op voorhand goed te keuren, ga ik niet in. Ik heb nog nooit een blanco cheque getekend. Ik wil eerst weten of de cijfers correct zijn. We moeten ook over dezelfde cijfers spreken. Ik weet hoe het gaat bij juristen. Bij mij is één plus één twee. Ik ben ingenieur van opleiding. Maar bij juristen kan die som anderhalf, drie of vier zijn. Wel, als we spreken over energie gaat dat niet op. Eén plus één is twee. Mijnheer Danen, u zegt dat ik de vis verdrink met een teveel aan cijfers. Wel, ik ben ingenieur van opleiding, en u allicht jurist. We onderschrijven geen motie die steunt op cijfers die niet correct zijn.

Ik ontken ten stelligste dat de federale beslissing die is genomen of zal worden genomen een invloed op ons Vlaams energiebeleid zal hebben. Ik legde het zo-even al uit. We hebben net voldoende opwekkingscapaciteit die we nodig hebben. Het nucleair park is voldoende moduleerbaar, gezien de verhouding van één op drie. U kunt dat niet ontkennen. In de motie staat dat niet, maar ik heb de teksten ter beschikking. De prijs zakt bovendien. Moet ik de Vlaamse burger en de Vlaamse industriëlen gaan uitleggen dat we niet wakker liggen van de mogelijkheid dat de prijs voor een middelgroot chemisch bedrijf met 20 miljoen euro zal dalen? Wel, ik lig daar wel wakker van.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Ik heb nog enkele algemene beschouwingen. Ik wil ook reageren op de belediging een waterdrager van Electrabel te zijn. Wel, waterdrager van de nv België te zijn, vind ik nog erger. Ik kan natuurlijk niet tippen aan het technisch vernuft van de heer Gryffroy. Ik ben geen ingenieur

van opleiding. Ten dele zorgen we hier voor een voorafname van het debat in de klimaatcommissie, ook al staat hier het belangenconflict ter discussie.

Mijnheer Vandenbroucke, het valt niet te ontkennen dat de inhoud gevolgen zal hebben voor de werking van de klimaatcommissie. De heer Gryffroy en jullie zwaaien met cijfers die elkaar tegenspreken, of beter gezegd: jullie geven er een verschillende interpretatie aan. Misschien is het dus een goed idee om over die cijfers in de klimaatcommissie duidelijkheid te verkrijgen.

Het is logisch dat de sector van de hernieuwbare energie zegt dat de levensduurverlening van Doel 1 en 2 nefast is. Ze zijn immers concurrenten. Wij daarentegen vatten dit op als een en-en-verhaal. Kernenergie en hernieuwbare energie gaan perfect samen. Ik wijs erop dat we nog steeds in hoge mate afhankelijk zijn van kernenergie. De geïmporteerde energie is voor een groot deel kernenergie. Daar hebt u het niet over. De Franse minister van Energie, een socialist, stelt overigens voor om de kerncentrales in Frankrijk tien jaar langer open te houden.

Hernieuwbare energie is oké. Iedereen is voorstander van meer inspanningen om hernieuwbare energie op te wekken. Ook de heer Schiltz doet dat. Hernieuwbare energie en kernenergie mogen volgens ons niet als tegengesteld worden opgevat.

Het uitgangspunt moet het garanderen van de energiebevoorrading zijn. Ik vrees dat, als we Doel 1 en Doel 2 nu niet tien jaar langer openhouden, die energiebevoorrading in gevaar zal komen.

Johan Danen (Groen): Ik hoor hier dat de sector van de hernieuwbare energie er natuurlijk niet content mee is dat Doel 1 en Doel 2 openblijven, dat dat logisch is. Het is echter Elia zelf dat eind november heeft verklaard dat Doel 1 en Doel 2 niet open hoeven te blijven, dat die kunnen sluiten, en dat er dus geen bevoorradingszekerheidsproblemen te verwachten zijn. Dat is de waarheid en de enige waarheid, en ik begrijp niet dat mensen die hernieuwbare energie hoog in het vaandel dragen, tegen deze motie zullen stemmen.

Mijnheer Schiltz, u verwees naar de negatieve prijzen. Het klopt dat dat maar één keer aan bod is gekomen, afgelopen zomer. Toen was er echter alleszins veel minder kernenergiecapaciteit op de markt. Deze zomer zullen alle kerncentrales waarschijnlijk draaien, tenzij er onderhoud is, en zullen we meerdere keren met negatieve prijzen te maken krijgen. Ik ben daar heel zeker van. Ik zou een afspraak willen maken met u: op het einde van de zomer zullen we dat eens evalueren.

Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Mijnheer Danen, u kunt niet enerzijds zeggen dat die cijfers van Elia de waarheid en niets dan de waarheid zijn en anderzijds zeggen dat een en ander "waarschijnlijk" zo zal zijn in de zomer. Dat is net het hele punt. Elia heeft op geen enkel ogenblik een omgevingsanalyse gemaakt van de te verwachten importcapaciteit vanuit het buitenland, met name van de evolutie van de productiecapaciteit daar. Die is ook aan allerlei veranderingen onderhevig, en dat is ook net mijn punt: we kunnen hier niet doen alsof Vlaanderen een eiland is, dat alleen maar afhankelijk zou zijn van de Federale Regering. Dat is wel al te kras. We staan onder invloed van de hele wereld en wij reageren daarop.

Bovendien, en ik herhaal het een laatste keer, geldt de verlenging van de levensduur voor Doel 1 en Doel 2 voor tien jaar. Tegen de tijd dat die verlenging is afgelopen, beginnen de volgende installaties, nadat we een energievisie en een energiepact hebben opgesteld, misschien te draaien. Kom hier dus alstublieft niet vertellen dat men het energiebeleid voor de komende generaties lang vastrijdt. Dat is een illusie. Op het einde van de volgende legislatuur beginnen die

kerncentrales al dicht te gaan en moeten wij al 'up and running' zijn met een transitie naar een nieuw systeem. Het gaat hier dus over een zeer tijdelijke impact. U moet ook niet doen uitschijnen dat de impact van wat u voorstelt, groter is dan hij is.

Andries Gryffroy (N-VA): Ik wil er toch nog even op wijzen hoe moeilijk cijfers soms zijn. Daarom vind ik het ook belangrijk dat we het allemaal eens zijn over cijfers. Van medio 2013 tot medio 2014 heeft Elia, waarover u het hebt, geprobeerd om een soort energiepact op te maken met alle stakeholders, dus met ook de hernieuwbare-energiesector erbij. Het eindresultaat was: niet één zin. Waarom? Omdat er constant discussie was over cijfers. Daarom sluit ik me aan bij wat collega Sintobin heeft gezegd: misschien is dat inderdaad iets om mee op te nemen in de Klimaatcommissie, zodat men nu eindelijk stopt met dogma's of onwaarheden, zodat we uitgaan van cijfers en van daaruit ook onze energievisie voor de toekomst uitbouwen.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

Robrecht Bothuyne (CD&V): Voorzitter, ik denk dat collega Gryffroy cijfermatig en zelfs ondersteund door de wetten van de fysica heeft aangetoond dat het geen goed idee is om deze motie straks goed te keuren.

Ik ben ook eigenlijk wat teleurgesteld in de collega's van de oppositie, met hun initiatief. We pleiten er hier gezamenlijk, kamerbreed voor om in overleg tot een interfederale energievisie en een interfederaal energiepact te komen, en op basis daarvan gezamenlijk een strategie uit te stippelen om duurzame, betaalbare en zekere energie in ons land uit te bouwen. Dat is een overlegmodel en wij wensen dat overlegmodel verder te hanteren, en niet over te schakelen naar het conflictmodel waar de oppositie vandaag om vraagt. Dat is een beetje in tegenspraak tot wat collega Beenders vanmorgen nog in de commissie Energie heeft bepleit. Hij pleitte er terecht voor om snel werk te maken van een energievisie en een energiepact, om werk te maken van overleg met de Federale Regering en dergelijke meer.

We stellen vast dat de Vlaamse Regering vorige week haar conceptnota heeft goedgekeurd en haar plan van aanpak heeft ingediend om op Vlaams niveau die energievisie uit te werken.

Dat is een eerste cruciale bouwsteen om voor het hele land, en zelfs ruimer dan dit land, het energiebeleid van de toekomst vorm te geven. Dat neemt niet weg dat wij ook een bezorgdheid hebben over de verlenging van de kerncentrales en de impact daarvan op de ontwikkeling van hernieuwbare energie. Ikzelf heb via een actuele vraag dat onderwerp hier als eerste aangesneden. Wat ons betreft, heeft hernieuwbare energie, zoals wettelijk bepaald, altijd voorrang op het net. Het moduleerbaar maken van de kerncentrales, een verantwoordelijkheid van de federale overheid, is wat ons betreft het antwoord op de problemen die zich inzake congestie kunnen stellen in de komende jaren.

Hoe dan ook is de echte uitdaging om de kernuitstap die in 2022 begint – dat is binnen zes jaar, dat is bij wijze van spreken morgen –, mogelijk te maken en om in voldoende vervangingscapaciteit te voorzien. Als we weten dat het ongeveer zes jaar duurt tussen een investeringsbeslissing en het draaien van bijvoorbeeld een flexibele gascentrale, dan weten we dat het hoog tijd is om een aantal knopen door te hakken om de energievoorziening na 2022 vorm te geven. Dat is het echte debat. Het echte debat van de toekomst gaat daarover en niet meer over de beslissing van de verlenging van de kerncentrales, die ondertussen is genomen. Laat ons samen, beste collega's, werk maken van dat debat, het debat van de toekomst, en niet meer het debat van het verleden.

Rob Beenders (sp.a): Collega Bothuyne, uiteraard roepen wij op tot overleg. Dat is ook de reden waarom dit belangenconflict hier ligt. Er is geen overleg. Vorig jaar in juni bij de beslissing van de resolutie om een energievisie te maken, die hier kamerbreed gesteund werd, was u degene die twee data vooropgesteld heeft: op 15 september zouden de werkgroepen worden geïnstalleerd om ook intergewestelijk, dus ook met federaal overleg, te beginnen werken aan een energievisie. Exact een jaar later, namelijk op 15 september 2016, zou die energievisie hier op tafel liggen. Was het maar gebeurd, dan zouden we hier vandaag dit voorstel niet op tafel hebben liggen want dan was er overleg geweest met de federale collega's om tot een consensus te komen op lange termijn.

We stellen gewoon vast dat vorige week pas een eerste aanzet tot energievisie op de regering is geweest. Nu moet dat nog worden uitgerold. We horen vandaag van minister Turtelboom dat ze exact een jaar geleden een brief heeft gestuurd naar haar federale collega met de vraag om samen te werken rond een energiepact, dat ze daar tot op vandaag nog geen antwoord op gekregen heeft en dat er nog niet eens een overleg vastligt om erover te babbelen! Neem ons dus niet kwalijk dat wij toch een initiatief nemen om tijd te winnen, om overleg te organiseren, omdat we vaststellen dat er federaal acties worden ondernomen die volledig in strijd zijn met de visie die op tafel ligt. Dus ja, wij blijven oproepen tot overleg, maar installeer het en kondig het niet alleen aan.

Robrecht Bothuyne (CD&V): Collega Beenders, deze morgen nog is duidelijk geworden dat de komende dagen een afspraak volgt tussen de beide energieministers. Het plan van aanpak ligt voor. Ik had ook graag gehad dat het een paar maanden vroeger had voorgelegen, dat is waar. Ik ondersteun u in die zin in uw jeugdig ongeduld. Maar het ligt voor. Tegen het einde van het jaar zal er een energievisie en een energiepact op tafel liggen van Vlaamse kant. Ook federaal rekenen we erop dat het overleg daaromtrent opstart.

Ik denk dat het goed is dat we dat eerst vanuit de deelstaten opbouwen. Wij zijn bevoegd voor groene energie, wij zijn bevoegd voor energiebesparing en energie-efficiëntie, en federaal kan daaromtrent een flankerend beleid worden uitgerold om de Vlaamse doelstellingen mogelijk te maken. Ik denk dat we nu eindelijk op schema zitten om dat overleg op de sporen te krijgen. Ik denk niet dat een belangenconflict enigszins zou kunnen bijdragen aan een goede sfeer om tot overleg te komen en om rechtszekerheid te realiseren die de hele sector van ons verwacht.

De voorzitter: Mijnheer Bothuyne, u zei: jeugdig ongeduld. Bent u al grootvader of zo?

Robrecht Bothuyne (CD&V): Neen, nog niet.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Mijnheer Gryffroy, u hebt een paar keer de Vlaamse Klimaatcommissie laten vallen. Ik voel me een beetje genooddaakt om het woord te nemen.

U hebt het daarnet zelf aangegeven dat de onzekerheid die vanuit de politiek werd gecreëerd over die kernuitstap, eigenlijk voor problemen heeft gezorgd in het werkveld, het werkveld van de investeerders in energieproductie, dat u probeert te verdedigen. Dat erkent u ook. Als je spreekt met pakweg de CEO van Essent, zei die destijds: de reden waarom ik niet investeer in een nieuwe gascentrale is de onduidelijkheid over die kernuitstap.

Dat is een onduidelijkheid die vanuit de politiek wordt georganiseerd. Het feit dat het schema telkens opschuift, creëert onzekerheid. De heer Schiltz zegt dan dat de kalender wordt aangehouden: 2025 is nog altijd de ultieme deadline. Maar als

je het sluiten van al die kerncentrales opschuift, wordt het – zeker politiek – steeds moeilijker om die centrales te sluiten. U weet ook dat het bij Doel 1 en 2 over een beperkte capaciteit gaat. Maar als die grotere centrales gesloten zullen worden, wat gaat de politiek dan zeggen?

Is de bezorgdheid vanuit het werkveld van de hernieuwbare energie terecht? Ik denk: zeker en vast.

Een tweede punt, mijnheer Gryffroy. Tegen 2030 zou men binnen Europa minstens 27 procent energie moeten produceren. Minstens. Nu vrijdag wordt daarover trouwens opnieuw gedebatteerd op de Europese Milieuraad. Laat ons hopen dat de ambities worden bijgesteld. Dat zal ook op de agenda staan. De ambities moeten zeker opgeschroefd worden, zeker naar aanleiding van het akkoord in Parijs. Wij waren daar allebei aanwezig, in Parijs, waar de Klimaattop plaatsvond. We moeten meer doen. Dat is de analyse van de experts. Ik wil gerust met u eens de berekening maken wat 27 procent betekent. 2030, dat is binnen veertien jaar. Zeggen dat de kerncentrales totaal niet in conflict gaan treden met hernieuwbare energie als we de doelstellingen inzake hernieuwbare energie flink moeten opschroeven, lijkt mij een boude uitspraak.

Mijnheer Gryffroy, de sluiting van Doel 1 en 2 wordt nu opgeschoven in de kalender. Vindt u dat het hierbij moet blijven? Of vindt u het verdedigbaar dat op termijn het sluiten van een andere, grotere kerncentrale, die nog een veel grotere impact zal hebben op hernieuwbare energie, ook kan worden opgeschoven? Of zegt u dat dit nu het definitieve kader is en dat we daarvoor moeten gaan?

De voorzitter: Dames en heren, wij gaan het debat niet opnieuw beginnen. Mijnheer Vanbesien, ik heb iedereen woord en wederwoord en nog eens wederwoord gegeven. Dan vind ik dat op een bepaald moment dit debat gedaan is. We gaan niet opnieuw beginnen. Dat is niet de bedoeling. U trekt het debat helemaal open. Volgens het reglement kan de voorzitter beoordelen dat er voldoende debat is geweest over deze motie. Al de rest zal zich ongetwijfeld nog afspelen in de u zeer geliefde Klimaatcommissie.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Mijnheer Gryffroy, het staat u vrij om te antwoorden. Bent u voorstander van het verder opschuiven van de sluiting van kerncentrales, of blijft het hier bij Doel 1 en 2? Kunt u daarop antwoorden? Zeker in het kader van het verhaal dat u hier daarnet bracht.

De voorzitter: Mijnheer Sanctorum, ik krijg vragen uit de zaal waarom de heer Gryffroy daar eigenlijk blijft staan. Ik veronderstel dat het debat tussen de twee indienende partijen voldoende heeft plaatsgevonden. Kijk, nu loopt hij weg, hij heeft de boodschap begrepen.

Er is voldoende debat geweest. We komen er ongetwijfeld in de Klimaatcommissie nog op terug.

Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over de motie houden.

VERSLAG VAN HET VERZOEKSCRIFT over de kindkorting bij de berekening van het inkomenstarief in de kinderopvang – 657 (2015-2016) – Nr. 1**Verslag**

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin over het verzoekschrift over de kindkorting bij de berekening van het inkomenstarief in de kinderopvang.

Mevrouw van der Vloet, verslaggever, heeft het woord.

Tine van der Vloet (N-VA): In oktober 2015 werd een verzoekschrift ingediend over de kindkorting bij de berekening van het inkomenstarief in de kinderopvang. De vraag ging over het gewijzigde element in de berekening met betrekking tot de kindkorting, die tot voorheen ging tot het jaar waarin het kind 25 jaar werd. Sinds mei 2015 is de leeftijd verlaagd naar 12 jaar. De commissie heeft het antwoord aan de minister gevraagd. Minister Vandeurzen heeft dan geantwoord dat de regel rond de korting van de kinderlast een politieke keuze was bij het opstellen van het regeerakkoord. Het was een van de maatregelen die volgens de Vlaamse overheid moest leiden tot hogere inkomsten uit het inkomenstarief voor kinderopvang. Dit was budgettair noodzakelijk en conform de beleidskeuze in het Vlaams regeerakkoord inzake het verhogen van de gebruiksbijdragen.

De minister geeft nog mee dat de kindkorting nog altijd zeer ruim en zeer sociaal is. De regering komt niet terug op de eerdere beslissing. Er is ook nog altijd de mogelijkheid om een OCMW-tarief aan te vragen bij het OCMW van de woonplaats.

De aanwezige leden van de commissie stemden in om dit antwoord te bezorgen aan de indiener van het verzoekschrift. Tot zover het verslag.

De voorzitter: Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

VERSLAG VAN HET VERZOEKSCRIFT over de premie voor psychiatrisch verpleegkundigen in de Vlaamse kinderpsychiatrische diensten – 658 (2015-2016) – Nr. 1**Verslag**

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin over het verzoekschrift over de premie voor psychiatrisch verpleegkundigen in de Vlaamse kinderpsychiatrische diensten.

De heer Bertels, verslaggever, heeft het woord.

Jan Bertels (sp.a): De commissie Welzijn werd inderdaad gevat door een verzoekschrift over de premie van psychiatrische verpleegkundigen in de Vlaamse kinderpsychiatrische diensten. In het verzoekschrift werd door de verpleegkundigen geheld dat ze wel in aanmerking komen om de bijzondere beroepstitel en de bijzondere beroepsbekwaamheid te krijgen, maar niet de bijhorende premie. De commissie besprak dit verzoekschrift in haar vergadering van 25 november 2015 en 16 februari 2016. De commissie heeft zich aangesloten bij het antwoord van de bevoegde minister, de minister van Welzijn, dat verwijst naar de Vlaamse en federale regelgeving ter zake en eveneens omschrijft op welke wijze deze

regelgeving kan worden gewijzigd. De commissie stemt in met het voorstel van de commissievoorzitter om het antwoord van de Vlaamse Regering aan de indiener van het verzoekschrift te bezorgen.

De voorzitter: Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

MOTIE van Joris Vandenbroucke, Björn Rzoska, Rob Beenders, Johan Danen, Bruno Tobback en Hermes Sanctorum-Vandevoorde betreffende een belangenconflict met betrekking tot de levensduurverlenging van Doel 1 en 2
– 650 (2015-2016) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 1

Zie hier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
22 leden hebben ja geantwoord;
80 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 9 maart 2016 om 14 uur.

De vergadering is gesloten.

– De vergadering wordt gesloten om 18.03 uur.

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Imade Annouri, Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Caroline Bastiaens, Rob Beenders, Jan Bertels, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseeel, Bart Caron, Vera Celis, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Johan Danen, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Mathias De Clercq, Herman De Croo, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Ortwin Depoortere, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jan Durnez, Martine Fournier, Caroline Gennez, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Kathleen Krekels, Renaat Landuyt, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Bert Moyaers, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Joris Poschet, Grete Remen, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Katia Segers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Nadia Sminate, Tine Soens, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Emmily Talpe, Güler Turan, Wouter Vanbesien, Wilfried Vandaele, Steve Vandenberghe, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Joris Vandembroucke, Koen Van den Heuvel, Francesco Vanderjeugd, Anke Van dermeersch, Tine van der Vloet, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Christian Van Eyken, Karl Vanlouwe, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Karim Van Overmeire, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants.

Afwezig met kennisgeving

Piet De Bruyn, Martine Taelman: ambtsverplichtingen;

Lode Ceysens, Jelle Engelbosch, Danielle Godderis-T'Jonck, An Moerenhout, Ludo Van Campenhout, Sabine Vermeulen: gezondheidsredenen;

Cindy Franssen: zwangerschapsverlof.

Afwezig zonder kennisgeving

Guy D'haeseleer, Jean-Jacques De Gucht, Bruno Tobback, Tom Van Grieken

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr.1:

JA-stemmen:

Imade Annouri, Rob Beenders, Jan Bertels, Johan Danen, Kurt De Loor, Caroline Gennez, Yamila Idrissi, Yasmine Kherbache, Renaat Landuyt, Elisabeth Meuleman, Bert Moyaers, Ingrid Pira, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Katia Segers, Tine Soens, Güler Turan, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Wouter Vanbesien, Steve Vandenberghe, Joris Vandembroucke

NEEN-stemmen:

Björn Anseeuw, Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseeel, Vera Celis, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Mathias De Clercq, Herman De Croo, Dirk de Kort, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De

Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Ortwin Depoortere, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Jan Durnez, Martine Fournier, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Lies Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Kathleen Krekels, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Joris Poschet, Grete Remen, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Freya Saeys, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Nadia Sminate, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Emmily Talpe, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Anke Van dermeersch, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Paul Van Miert, Karim Van Overmeire, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Wilfried Vandaele, Francesco Vanderjeugd, Karl Vanlouwe, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants